

1. เยเรมีย์

พระธรรมเล่มนี้เขียนขึ้นโดยเยเรมีย์ในศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสต์ศักราช
ท่านมีชีวิตอยู่ในช่วง 40 ปีสุดท้ายก่อนยูดาห์ตกเป็นเชลย
เนื้อความหลักที่ท่านประกาศคือให้ยอมรับโทษทัณฑ์จากพระเจ้าแล้วเริ่มต้นใหม่
ท่านมีชีวิตอยู่เมื่อกองทัพบาบิโลนบุกเข้ามาประหารชาวกรุงเยรูซาเล็ม
กวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย และทำลายล้างวิหารของพระเจ้า
ท่านได้เตือนเหล่าประชากรไว้แล้วว่าเหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น
ท่านวิงวอนขอร้องให้พวกเขาหันกลับจากความผิดบาปของตน แต่ไร้ผล
ท่านกลับถูกเย้ยหยัน ดูแคลน และข่มเหงรังแก
มีรายละเอียดกล่าวถึงชีวิตเยเรมีย์มากพอควร
ท่านจึงเป็นผู้เผยพระวจนะยุคพันธสัญญาเดิมซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีมากที่สุดคนหนึ่งใน
ในยุควิกฤตซึ่งเยเรมีย์เผชิญ
ท่านประกาศย้ำให้ประชาชนสำนึกบาปและหันกลับมาหาพระเจ้า
ประเทศชาติต้องทิ้งความหวังอันจอมปลอม
และเทิดทูนนมัสการพระเจ้าอย่างที่ถูกที่ควร ไม่มีอะไรช่วยเหลือประเทศชาติได้
ไม่ว่าทรัพย์สมบัติ แสนยานุภาพ การทูต หรือแม้แต่พิธีกรรมทางศาสนา
พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงช่วยได้ หายนะของเยรูซาเล็มเป็นอุทาหรณ์ตลอดกาล
ที่สอนใจว่าเมื่อประเทศชาติละทิ้งพระเจ้า ผลลัพธ์อันหลีกเลี่ยงมิได้คือความล่มจม
แต่พระธรรมเยเรมีย์ก็ยังให้ความหวัง คือถึงแม้ยูดาห์ละทิ้งพระเจ้า
พระองค์ก็มีได้ทรงทอดทิ้งพวกเขา
และอีกครั้งหนึ่งที่พระองค์จะทรงกระทำการอันเกรียงไกรเพื่อพวกเขา

โครงเรื่อง

1. คำพยากรณ์เกี่ยวกับยูดาห์ (1:1-25:38)
2. คำพยากรณ์ตอนปลายยุคอาณาจักรยูดาห์ (26:1-42:22)
3. คำพยากรณ์ของเยเรมีย์อียิปต์ (43:1-45:5)

4. คำพยากรณ์ว่าด้วยชนชาติต่างๆ (46:1-51:64)

5. เรื่องทางประวัติศาสตร์สงท่าย (52:1-34)

เยเรมีย์

1 นี่คือถ้อยคำของเยเรมีย์บุตรฮิลคียาห์

เยเรมีย์เป็นปุโรหิตผู้หนึ่งที่อยู่ในอานาโททเขตแดนเบนยามิน

2 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงเยเรมีย์ในปีที่ 1 3

ของรัชกาลโยสียาห์โอรสกษัตริย์อาโมนแห่งยูดาห์

3 และตลอดรัชกาลเยโฮยาคิมโอรสกษัตริย์โยสียาห์แห่งยูดาห์

จวบจนถึงเดือนห้าของปีที่ 1 1 แห่งรัชกาลเศเดคียาห์โอรสโยสียาห์

เมื่อชาวกรุงเยรูซาเล็มถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

พระเจ้าทรงเรียกเยเรมีย์

4 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงข้าพเจ้าความว่า

5 "เรารู้จักเจ้าตั้งแต่ก่อนที่เราจะปั้นเจ้าในครรภ์มารดา

ก่อนเจ้าจะคลอดออกมา เราก็ได้คัดเลือกเจ้าไว้แล้ว

และแต่งตั้งให้เจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะของเราแก่ประชาชาติทั้งหลาย"

6 ข้าพเจ้ากราบทูลว่า "โอ้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุด

ข้าพระองค์พูดแทนพระองค์ไม่ได้ เพราะข้าพระองค์ยังเด็กเกินไป

7 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า "อย่าพูดว่า เจ้ายังเด็กเกินไป

เจ้าต้องไปพบทุกคนที่เราใช้เจ้าไป ไม่ว่าเราสั่งอย่างไร เจ้าต้องพูดไปตามนั้น

8 อย่างกลัวพวกเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าและจะช่วยเจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้าประกาศดังนั้นแหละ

9 แล้วพระองค์ยื่นพระหัตถ์มาแตะปากข้าพเจ้าและตรัสว่า "ดูเถิด

เราเอาถ้อยคำของเราใส่ไว้ในปากเจ้า

10 วันนี้เราแต่งตั้งเจ้าไว้เหนือบรรดาประชาชาติและอาณาจักรต่างๆ

1 ให้รื้อออกและทำลายลง ให้ทำลายและโค่นล้ม ให้สร้างและปลูก"

1 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เยเรมีย์ เจ้าเห็นอะไรบ้าง?"
ข้าพเจ้ากราบทูลว่า "ข้าพระองค์เห็นกิ่งอัลมอนด์พระเจ้าข้า"

1 2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "ถูกต้องแล้ว
นั่นหมายความว่าเรากำลังเฝ้าดู 2 ให้เป็นไปตามคำที่เราได้ลั่นวาจาไว้"

1 3 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าอีกครั้งว่า
"เจ้าเห็นอะไรบ้าง?" ข้าพเจ้ากราบทูลว่า
"ข้าพระองค์เห็นน้ำเดือดพล่านหม้อหนึ่งจากทางทิศเหนือเอียงเทลงมา"

1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"ภัยพิบัติจากทางเหนือจะถูกเทลงมาบนคนทั้งปวงที่อาศัยในดินแดนนี้"

1 5 เรากำลัง จะเรียกกองทัพของบรรดาอาณาจักรทางเหนือมา
"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้น
"บรรดากษัตริย์ของพวกเขาจะมาตั้งบัลลังก์ของตน

ณ ทางเข้าประตูเมืองทั้งหลายของเยรูซาเล็ม
พวกเขาจะยกทัพมาล้อมรอบกำแพงเมืองต่างๆ
และล้อมหัวเมืองทั้งปวงของยูดาห์

16 เราจะประกาศคำพิพากษาประชากรของเรา
เพราะความชั่วร้ายของเขา โทษฐานที่ได้ละทิ้งเราไป
ที่ได้ถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแก่พระต่างๆ
และที่ได้นมัสการสิ่งซึ่งมือของเขาสร้างขึ้นเอง

1 7 จงเตรียมตัวเจ้าให้พร้อม ! ยืนขึ้นกล่าวกับพวกเขาตามแต่เราจะสั่ง
อย่าคร้ามกลัวพวกเขา หาไม่แล้วเราจะทำให้เจ้าตัวลั่นอยู่ต่อหน้าเขา

1 8 วันนี้เราได้ทำให้เจ้าเข้มแข็งดุจตั้งเมืองป้อมปราการ
เสาหลักและกำแพงทองสัมฤทธิ์ที่จะยืนถาวรทั้งดินแดน

คือต่อบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ ข้าราชการ ปุโรหิตและประชากรทั้งปวง

2 1:12 * เป็นการเล่นคำภาษาฮีบรูที่มีเสียงใกล้เคียงกันคือ ' ต้นอัลมอนด์'
ในข้อ 11 และ ' มองดู' ในข้อ 12

1 9พวกเขาจะต่อสู้เจ้าแต่เอาชนะไม่ได้ เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะช่วยเจ้า"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

อิสราเอลละทิ้งพระเจ้า

2 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

"จงไปประกาศให้กรุงเยรูซาเล็มได้ยินทั่วกันดังนี้

"เรายังจำความจงรักภักดีในวัยแรกรุ่นของเจ้าได้

เจ้ารักเราเหมือนเจ้าเป็นเจ้าสาวของเรา

และติดตามเราผ่านถิ่นกันดารซึ่งหวานพีชไม่ได้

3 อิสราเอลเคยบริสุทธิ์สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เคยเป็นผลแรกที่ทรงเก็บเกี่ยว

ผู้ใดกัดกินอิสราเอล ผู้นั้นก็มีความผิดและต้องพบกับภัย น ะ ' "

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

4 พงศ์พันธุ์ยาโคบเอ๋ย

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เผ่าพันธุ์ทั้งปวงของอิสราเอลเอ๋ย

จงฟัง

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนี้

"บรรพบุรุษของเจ้าเห็นเรามีข้อไม่ตรงไหนหรือ?

จึงหนีจากเราไปติดตามรูปเคารพอันไร้ค่า

พาตัวเองเสื่อมเสียไร้ค่าไป

6 เขาทั้งหลายไม่ได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงนำเขาออกมาจากอียิปต์

เดินทางผ่านถิ่นกันดารแห้งแล้ง

ผ่านดินแดนแห่งทะเลทรายและโตรกเขา* (หรือ

ทะเลทรายและเงาคววมตาย)

ผ่านดินแดนแห่งความมืดมนและทुरกันดาร

ดินแดนซึ่งไม่มีใครอยู่อาศัยหรือผ่านไปมา

7 เรานำเจ้าทั้งหลายมายังแผ่นดินอันอุดม ให้กินผลิตผลอุดมสมบูรณ์

แต่เจ้ากลับมาทำให้แผ่นดินของเราเสื่อมเสีย
และทำให้มรดกที่เรายกให้กลายเป็นสิ่งน่าชิงชัง

8 ปุโรหิตทั้งหลายไม่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ผู้ที่รักษากฎหมายไม่รู้จักเรา
บรรดาผู้นำกบฏต่อเรา
เหล่าผู้เผยพระวจนะได้พยากรณ์ในนามของพระบาอัล
ติดตามรูปเคารพอันไร้ค่า

9 ฉะนั้นเราจึงกล่าวโทษเจ้าอีกครั้ง" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ
"และเราจะกล่าวโทษลูกหลานของเจ้า

10 จงข้ามทะเลไปยังคิทิมและหมู่เกาะต่างๆ
ส่งคนไปยังเคดาร์แล้วสังเกตดูให้ดี
ไปดูซิว่าเคยมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นบ้างไหม

11 เคยมีชาติหนึ่งชาติใดเปลี่ยนแปลงเทพเจ้าที่พวกเขานับถือหรือไม่?
(ทั้งๆ ที่เทพเจ้าเหล่านั้นก็ไม่ใช่พระเจ้า)
แต่ประชากรของเราเอาองค์ผู้ทรงพระสิริของพวกเขา³ ไปแลกกับรูปเคารพอัน
ไร้ค่า

12 ฟาสวรรค์เอ๋ย จงตกตะลึงด้วยเรื่องนี้
จงขยะเขยงสะอิดสะเอียน"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

13 "ประชากรของเรากระทำบาปถึงสองสถานคือ
พวกเขาได้ละทิ้งเราผู้เป็นธรรมาซึ่งให้ชีวิต
และได้สร้างบ่อน้ำร่วซึ่งเก็บน้ำไว้ไม่อยู่ให้ตนเอง

14 อิสราเอลเป็นขี้ข้า เป็นทาสตั้งแต่เกิดหรือ?
ก็แล้วทำไมพวกเขาจึงกลายเป็นของให้ปล้นสะดม

15 เหล่าสิงโตคำรามร้องขู่เขา

³ 2 : 1 1 * สำเนาโบราณบางฉบับว่า ของเรา

ทำให้ดินแดนของเขาเรศร้าง
หัวเมืองทั้งปวงของเขาถูกเผาทั้งร้าง

16 ทั้งชาวเมืองเมมฟิสและทาปานเนส
ก็ได้ทำลายมงกุฎเหนือศีรษะเจ้า

17 เจ้าทำตัวของเจ้าเองมิใช่หรือ?
สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะเจ้าละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
ขณะที่พระองค์ทรงนำเจ้ามาตามทาง?

18 บัดนี้ทำไมเจ้าจึงไปยังอียิปต์
เพื่อไปตีม้ำจากซิโฮอร์แห่งลำน้ำไนล์ ?

และทำไมเจ้ายังไปอัสซีเรีย
เพื่อไปตีม้ำจากแม่น้ำยูเฟรติส?

19 ความชั่วร้ายของเจ้าเองจะลงโทษเจ้า
ที่เจ้าถอยหลังเข้าคลองนั้นจะกล่าวโทษเจ้าเอง
จงพิเคราะห์หัดดูแล้วเจ้าจะตระหนักว่า
มันเลวร้ายและขมขื่นเพียงใดสำหรับเจ้า

เมื่อเจ้าละทิ้งเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าและไม่มียาเกรงเรา

ล ย "

องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนี้แหละ

20 "นานมาแล้ว เจ้าได้สลัดแอกของเจ้าทิ้ง

และหักทำลายพันธะต่างๆ ของเจ้าเสีย

เจ้าพูดว่า "ข้าฯจะไม่ปรนนิบัติพระองค์!" "

แท้ที่จริง เจ้าเอนกายลงดังหญิงแพศยา

บนภูเขาสูงทุกลูก และได้ต้นไม้ใบดกทุกต้น

21 เราปลูกเจ้าไว้เหมือนเถาองุ่นพันธุ์ดี พันธุ์แท้ที่น่าเชื่อถือ
ทำไมหนอเจ้าจึงกลับกลายเป็นองุ่นเปรี้ยวพันธุ์เลวไปเสียได้?

22 แม้เจ้าชำระกายด้วยน้ำต่าง ฟอกสบู่เป็นการใหญ่
แต่มลทินแปดเปื้อนของเจ้าก็ยังคงอยู่ต่อหน้าเรา"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ

23 "เจ้าพูดออกมาได้อย่างไรว่าเจ้าไม่มีมลทิน
ไม่ได้วิ่งตามพระบาอัล?

ก็ดูสิ่งที่เจ้าทำไปแล้วซิ เจ้าประพฤติอย่างไรในหุบเขานั้น

เจ้าเป็นอุฐต์ัวเมียวิ่งปล่านไปนั้นไปนี้

24 "เป็นลาป่าที่คุ้นเคยกับถิ่นทะเลทราย
ท่าจมุกฟุดฟิตสุดลมหายใจในฤดูผสมพันธุ์
ใครจะยับยั้งความกระสันของมันได้?

ตัวผู้ตัวไหนต้องการเจ้า

ไม่ต้องลำบากลำบากเลย

ถึงเวลาผสมพันธุ์พวกมันก็จะพบเจ้า

25 อย่าวิ่งจนเท้าเปลาและคอแห้งเลย

แต่เจ้าพูดว่า

"ไม่มีประโยชน์!

ข้ารักพระต่างชาติทั้งปวง

และจะต้องติดตามไป"

26 พงศ์พันธุ์อิสราเอลก็อับอายขายหน้า
เหมือนขโมยอับอายขายหน้าเมื่อถูกจับได้

ไม่ว่าบรรดาภษัตริย์

ข้าราชการ

ปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะ

27 เขาทั้งหลายกล่าวกับต้นไม้ว่

"ท่านเป็นบิดาของข้า"

และกล่าวกับก้อนหินว่า

"ท่านให้กำเนิดข้า"

พวกเขาเบือนหน้าหนี

หันหลังให้เรา

แต่เมื่อถึงเวลาลำบากเดือดร้อน

เขาก็กลับกล่าวว่า

"โปรดเสด็จมาช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายด้วย!"

"

28 ไหนละบรรดาเทพเจ้าซึ่งเจ้าสร้างขึ้นให้ตัวเอง?

ถ้าเขาช่วยเจ้าได้

ให้เขาช่วยเจ้าในเวลาทุกข์ร้อนซิ!

เพราะเจ้ามีเทพเจ้ามากมายพอๆ

กับหัวเมืองที่เจ้ามี

ยูดาห์เอ๋ย

29 เหตุใดเจ้าจึงกล่าวโทษเรา?

พวกเจ้าทั้งปวงล้วนแต่กบฏต่อเรา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

30 "ป่วยการที่เราจะลงโทษพลเมืองของเจ้า

เขาไม่ดีขึ้นเลย

คมดาบของเจ้าได้ขย้ำผู้เผยพระวจนะของเจ้า

เหมือนสิงโตขย้ำเหยื่อของมัน

31 คนรุ่นนี้เอ๋ย จงใคร่ครวญพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกิด

เร า เ ป็นเป็นถิ่นกันดารหรือดินแดนมีดมนสำหรับอิสราเอลหรือ?

ถ้าไม่ แล้วทำไมประชากรของเราจึงพูดว่า "เมื่อเราไปไหนมาไหนได้อิสระ

เราจะไม่มาหาพระองค์อีก"

32 หญิงสาวลืมหงอกใจจินดาของเธอหรือ?

เจ้าสาวลืมหงอกเครื่องประดับงานสมรสหรือ?

ถึงกระนั้นประชากรของเราก็ลืมหงอกมานานจนนับวันไม่ไหว

33 เจ้าช่าชองนักในการล่าความรักยิ่งนัก !

แม้กระทั่งหญิงชั่วที่สุดก็ยังมาเรียนจากวิถีของเจ้า

34 เสื้อผ้าของเจ้าเปราะเปื้อนด้วยเลือดของผู้บริสุทธิ์ซึ่งยากไร้

เจ้ากระทำฆาตกรรมโดยปราศจากเหตุถึงเพียงนี้

35 เจ้ายังพูดว่า "ข้าไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้กริ้วข้า"

แต่เราจะลงโทษเจ้าเนื่องจากเจ้าพูดว่า

"ข้าไม่ได้ทำบาป"

36 ทำไมเจ้าจึงโง่ไปทางโน้นโง่มาทางนี้

เดี๋ยวคว่ำทางโน้นเดี๋ยวฉวยทางนี้

เจ้าจะผิดหวังเพราะอียิปต์ เหมือนที่เจ้าเคยผิดหวังเพราะอัสซีเรียมาแล้ว

37 เจ้าจะกุมศึรชะจากที่นั่นมาเช่นกัน

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ปฏิเสธบรรดาผู้ที่เจ้าไว้เนื้อเชื่อใจ

พวกเขาจะช่วยอะไรเจ้าไม่ได้"

3

"หากชายใดหย่าขาดจากภรรยา

และนางไปแต่งงานกับชายอีกคน

เขาควรจะกลับไปหานางอีกหรือ?

จะไม่ทำให้แผ่นดินแปดเปื้อนมลทินหรือ?

แต่เจ้าก็ใช้ชีวิตเยี่ยงหญิงแพศยาคบชู้หลายคน

บัดนี้เจ้าจะบากหน้ากลับมาหาเราหรือ"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

2 "จงแหงนหน้ามองบนที่สูงอันเรศร้างทั้งหลาย

ดูเถิด มีที่ไหนบ้างซึ่งเจ้าไม่ได้ทำให้แปดเปื้อน?

เจ้านั่งคอยบรรดาชู้รักอยู่ริมทาง

นั่งคอยเหมือนชนเผ่าเร่ร่อนในทะเลทราย

เจ้าทำให้แผ่นดินเป็นมลทิน

เนื่องด้วยความสำสอนและความชั่วร้ายของเจ้า

3 ฉะนั้นฝนจึงถูกระบายเสีย

ไม่ตกต้องตามฤดูกาล

ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังหน้าด้านเยี่ยงหญิงแพศยาไร้ยางอาย

4 เจ้ามิได้ทูลเราหรือหรือว่า

"พระบิดาผู้ทรงเป็นมิตรสหายมาตั้งแต่ข้าพระองค์ยังแรกรุ่น

5 พระองค์จะกริ้วอยู่เบื้องนิത്യหรือ?

พระพิโรธของพระองค์จะคงอยู่ตลอดไปหรือ?"

แม้เจ้าพูดเช่นนั้น แต่เจ้าก็ยังคงทำชั่วทุกอย่างอยู่ต่อไป"

อิสราเอลผู้ไม่ซื่อสัตย์

6 ในรัชสมัยของกษัตริย์โยสิยาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"เจ้าเห็นสิ่งที่อิสราเอลผู้นอกใจกระทำหรือเปล่า?

อิสราเอลคบชู้ด้วยการเที่ยวไปนมัสการพระต่างๆ

บนภูเขาสูงทุกลูกและไต่ต้นไม้ใบดกทุกต้น

7 เราคิดว่าหลังจากที่อิสราเอลได้ทำสิ่งทั้งปวงแล้ว นางจะกลับมาหาเรา แต่ก็เปล่า

และยูดาห์น้องสาวผู้ไร้สัตย์ของนางก็เห็น

8 เราจึงทำหนังสือหย่าขาดจากอิสราเอลและไล่นางไปเสีย เพราะนางคบชู้

แต่เราก็เห็นว่า ยูดาห์น้องสาวผู้ไร้สัตย์ของนางไม่ขยาดกลัวเลย
ยูดาห์เองก็ออกไปคบชู้

9 เพราะนางเห็นว่าความเสื่อมศีลธรรมของอิสราเอลเป็นเรื่องเล็กน้อย
นางจึงทำให้แผ่นดินเป็นมลทินและคบชู้โดยนมนัสการรูปเคารพซึ่งทำจากไม้และหิน
น 1 0 ถึงขนาดนี้แล้ว ยูดาห์น้องสาวผู้ไร้สัตย์ของนาง
ก็ยังไม่หวนกลับมาหาเราอย่างสุดใจ มีแต่เสแสร้งแกล้งทำ"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

1 1 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"อิสราเอลผู้ไม่ซื่อก็ยังชอบธรรมกว่ายูดาห์ผู้ไร้สัตย์ 1 2 บัดนี้
จงไปประกาศแก่พวกทางเหนือว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้
'อิสราเอลผู้ไม่ซื่อเอ๋ย กลับมาเถิด

'เราจะไม่หน้าบึ้งใส่เจ้าอีก
เพราะเราเปี่ยมด้วยเมตตา'
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้
'เราจะไม่โกรธซึ่งตลอดไป

13 เพียงแต่เจ้ายอมรับผิดชอบว่าเจ้าได้กบฏต่อพระเจ้าองค์เจ้าชีวิต
ป็นใจให้พระต่างชาติ

นมัสการเทวรูปต่างๆ ใต้ต้นไม้ใบดกทุกต้น และมีได้เชื่อฟังเรา" "
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

14 "หันกลับมาเถิด ประชากรที่ไม่ซื่อสัตย์" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้
"เพราะเราเป็นเจ้าของตัวเจ้า เราจะเลือกสรรเจ้า
คนหนึ่งจากเมืองนั้นและสองคนจากตระกูลนี้ เราจะนำเจ้ากลับมายังศิโยน
1 5 แล้วเราจะให้บรรดาผู้เลี้ยงซึ่งถูกใจเราแก่เจ้า
ผู้ที่จะนำเจ้าด้วยความรู้และความเข้าใจ 1 6 ในครั้งนั้น
เมื่อประชากรของเจ้าเพิ่มทวีจำนวนขึ้นมากมายในแผ่นดิน"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้ "ผู้คนจะไม่พูดถึง 'หีบพันธสัญญาแห่งพระเจ้า' อีก
จะไม่คิดถึงไม่จดจำ ไม่ถวิลหาและไม่สร้างหีบพันธสัญญาขึ้นมาใหม่

1 7แต่จะเรียกเยรูซาเล็มว่า บัลลังก์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ประชาชาติทั้งปวงจะมาชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อเทิดทูนพระนามขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พวกเขาจะไม่ต้อตั้งถือดีทำตามใจชั่วของตนอีกต่อไป

1 8ในครั้งนั้นพงศ์พันธุ์ยูดาห์จะสมทบกับพงศ์พันธุ์อิสราเอล
พวกเขาจะมาด้วยกันจากดินแดนทางเหนือ
มายังดินแดนซึ่งเรายกให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย

19 "เราเองลั่นวาจาไว้ว่า

" 'เรายินดีเพียงไรที่จะปฏิบัติต่อเจ้าเยี่ยงลูก และมอบดินแดนอันน่าปรารถนา
สมบัติอันงดงามที่สุดของชาติต่างๆ แก่เจ้า
เราคิดว่าเจ้าจะเรียกเราว่า "พ่อ"

และจะติดตามเราไม่คลาดคลาอีกเลย

20 แต่พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย เจ้าก็ทรยศไม่สัตย์ซื่อต่อเรา
เหมือนภรรยาที่ไม่สัตย์ซื่อต่อสามี"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

21 มีเสียงหนึ่งร่ำให้ดังจากภูเขาอันเปล่าเปลี่ยว

เป็นเสียงร่ำให้อ้อนวอนของชนอิสราเอล

เพราะเขาทั้งหลายบิดเบือนวิถีทางของตน

และลืมองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขา

22 "กลับมาเถิด ประชากรผู้ไม่ซื่อสัตย์
เราจะรักษาเจ้าให้หาย ไม่หวนกลับไปทำบาปอีก"
"ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายจะมาหาพระองค์

เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

23 แท้จริง การชุมนุมกราบไหว้รูปเคารพบนเนินเขาและภูเขาต่างๆ
ล้วนเป็นเรื่องหลอกลวงและไร้ประโยชน์
เพราะแท้จริง

ความรอดของอิสราเอลอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

24 ตั้งแต่เยาว์วัย เทพเจ้าอันน่าอัปอายเหล่านั้นได้สร้างผลาญ
ผลแห่งหยาดเหงื่อแรงงานของบรรพบุรุษเรา

ทั้งฝูงแกะและฝูงสัตว์

ลูกชายและลูกสาว

25 ให้เราโน้มกายลงด้วยความอับอาย

และเอาความอับยศอดสูคลุมกายเสีย

ทั้งเราและบรรพบุรุษ

ล้วนได้กระทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

ตั้งแต่เยาว์วัยตราบนับตั้ง

เรามีได้เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา"

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "อิสราเอลเอ๋ย หากเจ้าจะหวนกลับมาหาเรา

หากเจ้ากำจัดเทวรูปอันน่าชิงชังออกไปพ้นหน้าเรา

และไม่หลงผิดไปอีกต่อไป

2 และหากเจ้าจะปฏิญาณในนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงพระชนม์อยู่

ด้วยความจริงใจ

ยุติธรรม

และชอบธรรมแล้ว

ประชาชาติทั้งหลายก็จะได้รับพรจากเราและเทิดทูนเรา"

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับชาวยูดาห์และเยรูซาเล็มดังนี้

"จงไถ่คราดและพรวนดินแข็งแห่งจิตใจของเจ้าเสีย

และอย่าหว่านเมล็ดพืชลงกลางกลางดงหนาม

4 ชนยูดาห์

ชาวเยรูซาเล็มเอ๋ย

จงทำสühนัตให้ตัวเองถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงทำสühนัตที่ใจของเจ้า

หาไม่แล้วโทษของเราจะระเบิดออกและแผดเผาตั้งไฟ

เนื่องด้วยบาปผิดที่เจ้าได้ทำ

เผาผลาญโดยไม่มีใครดับได้

ภัยพิบัติจากภาคเหนือ

5 จงป่าวประกาศในยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า "จงเป่าแตรทั่วแผ่นดิน! "

ป่าวร้องเสียงดังว่า

"มารวมตัวกัน!

ให้เราหนีไปยังเมืองป้อมปราการต่างๆ

โดยเร็ว!

"

- 6 จงส่งสัญญาณให้ไปยังศิโยน!
อย่าชักช้า! ให้รีบหนีไปยังที่ปลอดภัย
เพราะเรากำลังนำภัยพิบัติมาจากทางเหนือ
เป็นหายนะร้ายแรง"
- 7 ราชสีห์ตัวหนึ่งอย่างสามขุมออกมาจากถ้ำ
ผู้ที่จะทำลายบรรดาประชาชาติได้ออกมาแล้ว
ออกมาจากที่พักของตน
เพื่อทำให้แผ่นดินของเจ้าถูกทิ้งร้าง
เมืองต่างๆ ของเจ้าจะล้มราบเป็นกองปรักหักพัง
ปราศจากผู้อยู่อาศัย
- 8 ฉะนั้นจงสวมเสื้อผ้ากระสอบ
จงโศกเศร้าคร่ำครวญ
ด้วยว่าพระพิโรธกราดเกรี้ยวขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ยังไม่หันเหจากเรา
9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "ในวันนั้น
กษัตริย์และบรรดาข้าราชการจะเสียขวัญกำลังใจ
ป้โรหิตจะตกตะลึง
ผู้เผยพระวจนะจะขนลุก"
- 10 และแล้วข้าพเจ้ากราบทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด
พระองค์ทรงหลอกลวงเยรูซาเล็มและชนชาตินี้
ก็ไหนพระองค์ตรัสว่าเราจะมีสันติสุข
แต่นี้ดาบจ่อที่คอหอยข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว"
- 11 ในครั้งนั้นจะมีผู้บอกชนชาตินี้และชาวเยรูซาเล็มว่า
"ลมร้อนจากที่สูงอันเว้งว่างในทะเลทรายจะพัดมายังประชากรของเรา
แต่มิใช่เพื่อฝัดร่อนหรือชะล้าง
- 12 เราเป็นผู้ส่งลมกล้านั้นมา บัดนี้เราประกาศคำพิพากษาลงโทษพวกเขา"
- 13 ดุเถิด บุคคลผู้นั้นบุกมาเหมือนเมฆ
รถรบของเขามาเหมือนพายุหมน
ม้าศึกของเขาไวยิ่งกว่านกอินทรี

- 22 "ประชากรของเราโง่เขลา ไม่รู้จักเรา
เขาเป็นเด็กเหลวไหลไม่รู้จักคิด
ไม่มีความเข้าใจ
ซ้ำชองในการทำชั่ว ทำดีไม่เป็นเลย"
- 23 ข้าพเจ้ามองดูที่แผ่นดินโลก
มันเรีสร้างว่างเปล่า
มองดูที่ฟ้าสวรรค์ แสงสว่างลับไปเสียแล้ว
- 24 ข้าพเจ้ามองดูภูเขาทั้งหลาย
เห็นมันสิ้นสะท้าน
และเนินเขาทั้งหลายก็เขย่าโคลงเคลง
- 25 ข้าพเจ้ามองดู ไม่มีผู้คนเลย
นกในท้องฟ้าบินลับหายไปหมด
- 26 ข้าพเจ้ามองดูแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์กลายเป็นถิ่นกันดาร
เมืองทั้งหลายอยู่ในสภาพปรักหักพังต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และต่อพระพิโรธเกรี้ยวกราดของพระองค์
- 27 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนี้
"แผ่นดินทั้งแผ่นดินจะปรักหักพัง
แม้ว่าเราจะไม่ทำลายเสียจนหมดสิ้น
- 28 ฉะนั้นโลกจะร่ำไห้
ฟ้าสวรรค์เบื้องบนจะหม่นหมอง
เพราะเราได้ลั่นวาจาไว้ จะไม่มีการผ่อนผัน
เราได้ตัดสินใจไว้แล้ว จะไม่เปลี่ยนแปลง"
- 29 ชาวเมืองทุกแห่งหนีกระเจิดกระเจิง
เมื่อได้ยินเสียงพลม้าพลธนู
บ้างเข้าไปในพุ่มไม้
บ้างปีนป่ายอยู่ตามหินผา
- เมืองทุกเมืองถูกทิ้งร้าง ไม่มีใครอยู่อาศัย
- 30 เจ้าผู้ถูกทำลาย เจ้าทำอะไรอยู่นั้น?

ทำไมถึงสวมเสื้อผ้าสีแดงสดใสและสวมเครื่องเพชรเครื่องทอง?

เจ้าแต่งแต่มทาตาไปทำไม?

ถึงแต่งตัวสวยก็เปล่าประโยชน์

คนรักของเจ้าเหยียดหยามเจ้า

พวกเขาหมายจะเอาชีวิตเจ้าเสีย

3

1

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องเหมือนเสียงครวญครางของผู้หญิงกำลังคลอดลูกท้อ

ง

แ

ร

ก

เป็นเสียงธิดาแห่งศิโยน

เสียงหอบหายใจเป็นห้วงๆ

เธอเหยียดแขนออกและพูดว่า

"อนิจจา

ฉันจะหมดลมเสียแล้ว

ชีวิตฉันอยู่ในมือของเหล่าฆาตกร"

ไม่มีใครชอบธรรม

5

"จงวิ่งไปวิ่งมาตามถนนสายต่างๆ

ของกรุงเยรูซาเล็ม

จงมองไปและพิเคราะห์ดูให้ทั่ว

จงค้นหาตามทางแยกต่างๆ

หากเจ้าหาพบแม้เพียงคนเดียวที่ซื่อสัตย์และแสวงหาความจริง

เราก็จะยกโทษให้เมืองนั้น

2

ทั้งๆ ที่พวกเขา กล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด"

พวกเขาก็ยังสาบานเท็จ"

3

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเนตรของพระองค์มองหาความจริงมิใช่หรือ ?

ทรงเขียนพวกเขา

แต่เขาก็ไม่หลาบจำ

ทรงขยี้เขา

แต่เขาก็ไม่ยอมปรับปรุงแก้ไข

เขาทำหน้าตึงแข็งกระด้างยิ่งกว่าหิน

ไม่ยอมสำนึกกลับเนื้อกลับตัว

4

ข้าพเจ้าคิดในใจว่า

"คนเหล่านี้เป็นเพียงคนยากไร้

เป็นคนโง่ไม่รู้ประสีประสาเพราะไม่รู้วิถีทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไม่รู้กฎเกณฑ์แห่งพระเจ้าของตน

5 ฉะนั้นข้าพเจ้าจะไปหาบรรดาผู้นำ

ไปพูดกับพวกเขา

คนเหล่านั้นย่อมรู้หนทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างแน่นอน

รู้กฎเกณฑ์แห่งพระเจ้าของตน"

แต่คนเหล่านั้นก็เช่นกันได้หักแอกและทลายพันธะต่างๆ เสียโดยเอกฉันท

6 ฉะนั้นสิ่งโตจากป่าจะมาเล่นงานพวกเขา

สุนัขป่าจากทะเลทรายจะเข้าขย้าเขา

เสือดาวจะชุมนุมอยู่ใกล้เมืองต่างๆ ของเขา

ฉีกเนื้อคนที่ออกมาเป็นชิ้นๆ

เพราะการทรยศของพวกเขาร้ายแรงนัก

และเขาชอบหวนกลับไปกระทำบาปเนื่องๆ

7 "ควรหรือที่เราจะอภัยให้เจ้าทั้งหลาย!

ลูกหลานของเจ้าละทิ้งเรา ไปนับถือพระต่างๆ ซึ่งไม่ใช่พระเจ้า

เราเลี้ยงดูเขาจนอิ่มหนำ

แต่เขาก็ยังคบชู้ และแหกกันไปยังสำนักหญิงโสเภณี

8 พวกเขาเป็นม้าหนุ่มอ้วนพิกัดมัน

ต่างกระสันหาภรรยาของเพื่อนบ้าน

9 จะไม่ให้เราลงโทษพวกเขาเนื่องด้วยการนี้

หรือ? " องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ป ร ะ ก า ศ

"จะไม่ให้เราแก้แค้นชนชาติเยี่ยงนี้หรือ?

10 จงไปตามแถวต่างๆ ของสวนองุ่น

และทำลายพวกเขาเสีย

แต่ไม่ต้องทำลายจนหมดสิ้น

จ ดัดกิ่งต่างๆ จากเถาองุ่น

เพราะประชากรเหล่านี้ไม่ใช่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

11 พงศ์พันธุ์อิสราเอลและพงศ์พันธุ์ยูดาห์ทรยศ ต่อเราอย่างสิ้นเชิง"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

12 เขาทั้งหลายพูดเท็จเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า

"พระองค์จะไม่ทำอะไรหรอก !

จะไม่มีอันตรายใดๆ เกิดขึ้นกับเรา

เราจะไม่เห็นการฆ่าฟันหรือการกันดารอาหาร

13 ผู้เผยพระวจนะเป็นแต่ลมๆ แล้งๆ

ไม่มีพระวจนะในคนเหล่านั้น

เขาพูดอะไรมาขอให้ตกแก่ตัวเขาเอง"

14 ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิตรีที่ว่า

"เนื่องจากเหล่าประชากรพูดเช่นนี้

เราจะกระทำให้อ้อยคำของเราในปากเจ้านั้นเป็นไฟ

และให้ประชากรเหล่านี้เป็นฟืน ที่ไฟนี้จะเผาผลาญ

15 พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้

"เราจะนำชนชาติหนึ่งจากแดนไกลมาสู้กับเจ้า

เป็นชนชาติโบราณ ยืนหยัดมานาน

เป็นชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักภาษาของเขา ไม่เข้าใจคำพูดของเขา

16 แล้งธนูของเขาดังหลุมศพที่เปิดกว้าง

คนของเขาสิ้นแล้วแต่เป็นนักรบเกรียงไกร

17 เขาจะกลืนกินพืชผลและอาหารของเจ้า

กลืนกินลูกชายลูกสาวของเจ้า

เขาจะกลืนกินทั้งฝูงแกะ ฝูงสัตว์ของเจ้า กลืนกินทั้งองุ่นและมะเดื่อ

เขาจะ ใช้ดาบทำลายล้างเมืองป้อมปราการต่างๆ

ที่เจ้าวางใจว่าปลอดภัย

1 8แต่ในคราวนั้นเราก็จะยังไม่ทำลายพวกเจ้าสูญสิ้นไปโดยสิ้นเชิง"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ 1 9และเมื่อเหล่าประชากรถามว่า

'ทำไมหนอ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราจึงทรงทำกับเราถึงเพียงนี้? '

เจ้าจะได้บอกพวกเขาว่า 'เนื่องจากพวกเขาละทิ้งเรา

ไปปรนนิบัติบรรดาพระต่างชาติในแผ่นดินของเขาเอง
ฉะนั้นบัดนี้พวกเขาจึงต้องไปปรนนิบัติชนต่างชาติในแผ่นดินซึ่งมิใช่ของพวกเขา'

20 จงประกาศต่อพงศ์พันธุ์ของยาโคบและป่าวร้องในยูดาห์ว่า

21 "ฟังนะ ประชากรผู้โง่เขลาและลึนคิด
ผู้ซึ่งมีตาแต่ไม่ยอมดู
ผู้ซึ่งมีหูแต่ไม่ยอมฟัง

22 "ไม่ควรหрокหรือที่เจ้าจะยำเกรงเรา? " องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้
"ไม่ควรหрокหรือที่เจ้าจะสิ้นสะท้านเมื่ออยู่ต่อหน้าเรา ?

เราตั้งหาดทรายเป็นขอบเขตให้ทะเล

เป็นเครื่องกีดขวางนิรันดร์ซึ่งทะเลจะฝ่าไปไม่ได้

คลื่นอาจจะม้วนตัวแต่เอาชนะไม่ได้

มันอาจจะร้องคำรามแต่ล่าเขตไปไม่ได้

23 ส่วนชนชาตินี้คือด้าน มีใจคิดคดทรยศ

พวกเขาหันหลังและหนีไป

24 พวกเขาไม่รู้จักใครครวญว่าตนพึงยำเกรง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

ผู้ประทานฝนอันตกต้องตามฤดูกาล

ผู้ให้ความมั่นใจในผลเก็บเกี่ยว

25 เพราะเจ้าทั้งหลายทำผิด สิ่งเหล่านี้จึงสูญสิ้นไป

บาปผิดของเจ้าทำให้เจ้าพลาดจากสิ่งดีๆ

26 ในหมู่ประชากรของเรามีคนชั่วร้าย

ซึ่งชุ่มตัวดกเหยื่อเหมือนนายพรานแฝงกายอยู่ในที่กำบัง

พวกเขาวางกับดักคน

27 เรือนของเขาเต็มไปด้วยค ว า ม ห ล อ ก ล ว ง

ประหนึ่งกรงที่เต็มไปด้วยนก

เขามั่งมีและทรงอิทธิพล

28 เขาอ้วนพีและล่าสัน

การทำชั่วของเขาไม่มีขีดจำกัด

เขาไม่ยอมช่วยว่าความให้ลูกกำพร้า

ไม่ยอมปกป้องสิทธิของผู้ยากไร้

29 ไม่ควรหрокหรือที่เราจะลงโทษพวกเขาเนื่องด้วยเหตุนี้? "

องค์พระผู้เป็นเจ้า +ประกาศดังนี้

"ไม่ควรหрокหรือที่เราจะแก้แค้นชนชาติเยียงนี้?

30 สิ่งเลวร้ายน่าสะพรึงกลัวได้เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้

31 คือผู้เผยพระวจนะ พยากรณ์เท็จ

เหล่าปุโรหิต ปกครองโดยสิทธิอำนาจของตนเอง

และประชากรของเราก็รักวิถีแบบนี้

แต่เจ้าทั้งหลายจะทำอย่างไรในบั้นปลาย? "

เยรูซาเล็มถูกล้อม

6 "รุ่งนี้เอาชีวิตรอดเถิด ชนเบนยามินเอ๋ย

จงหนีจากเยรูซาเล็ม

จงเป่าแตรในเทโคอา ส่งสัญญาณขึ้นเหนือเบธฮัคเคเรม

เพราะภัยพิบัติโผล่ขึ้นมาจากทางเหนือเป็นหายนะอันร้ายแรง

2 เราจะทำลายธิดาแห่งศิโยน

ผู้สะสวยและบอบบาง

3 คนเลี้ยงแกะและฝูงสัตว์ของเขาจะมาล้อมกรอบเจ้า

พวกเขาจะตั้งค่ายล้อมเมือง

เลี้ยงสัตว์ในที่ของเขา"

4 "จงเตรียมทำศึกกับศิโยน

ลุกขึ้น ให้เราบุกโจมตียามเที่ยงวัน

แต่อนิจจา กลางวันคล้อยลงแล้ว

และรุ่งเงาของยามเย็นทอดยาว

5 จงให้เราโจมตีตอนกลางคืน

ทำลายป้อมปราการต่างๆ เสีย"

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า "จงโค่นต้นไม้ลง

ก่อเชิงเทินเพื่อสู้กับเยรูซาเล็ม
กรุงนี้ต้องถูกลงโทษเพราะเต็มไปด้วยการกดขี่ข่มเหง

7 ดั่งบ่อน้ำปลายนํ้าไหลออกมา

กรุงนี้ก็ได้ปล่อยความชั่วร้ายออกมา

ความทารุณอำมหิตและการทำลายล้างดังกระหึ่มในเมืองนี้

ความเจ็บป่วยและบาดแผลของมันมีมาเรื่อยๆ

ต่อหน้าเรา

8 เยรูซาเล็มเอ๋ย

จงฟังคำตักเตือน

หาไม่เราจะเบือนหน้าหนีจากเจ้า

และทำให้ดินแดนของเจ้าถูกทิ้งร้าง

ไม่มีใครสามารถอยู่อาศัย"

9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

"แม้แต่ชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ก็ต้องถูกทำลายซ้ำ

เหมือนคนเก็บองุ่นตรวจดูองุ่นแต่ละแถว

เพื่อเก็บพวกที่คลาดสายตาไป"

10 จะให้ข้าพเจ้าพูดและเตือนใครได้?

ใครจะรับฟัง?

หูของเขาถูกอุด

เขาจึงไม่ได้ยิน

พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ระกายหูของเขา

เขาจึงไม่ยอมฟัง

11 แต่พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็สมอยู่ที่ข้าพเจ้า

สุดที่ข้าพเจ้าจะอัดอั้นไว้

"จงระบายออกมาเหนือเด็กๆ

ตามท้องถนน

เหนือกลุ่มหนุ่มสาวและเหนือสามีภรรยา

และผู้เฒ่าผู้แก่

12 บ้านเรือนของเขา

ตลอดจนถึงดินที่นา

และภรรยาจะตกเป็นของคนอื่น

เมื่อเรายื่นมือออกมาลงโทษประชากรที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

13 "ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุด

จนถึงผู้ใหญ่ที่สุด

ล้วนโลภมุ่งกำไร

ผู้เผยพระวณะและปุโรหิตก็ด้วย

ทุกคนล้วนกะล่อนตลบตะแลง

14 พวกเขาตกแต่งบาดแผลแห่งประชากรของเรา

ราวกับว่าไม่สาหัสรุนแรงเท่าไร

พวกเขา กล่าวว่า "ปกติสุข ปกติสุข" ทั้งๆ ที่ไม่มีความปกติสุข

15 เขาทั้งหลายละอายใจในความประพฤติดันน่าชิงชังของตนบ้างหรือเปล่า?

เปล่าเลย ไม่ละอายสักนิด ไม่แม้แต่จะขวยเขิน

ฉะนั้นพวกเขาจะล้มลงในหมู่ผู้ที่ล้มลงแล้วเขาจะตกต่ำลงเมื่อเราลงโทษเขา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ต รัสตั้งนี้แหละ

16 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ "จงยืนที่ทางแพร่งและมองดู

ถ้ามถึงหนทางแต่โบราณ

ถ้ามหาหนทางที่ดีและดำเนินในทางนั้น

แล้วเจ้าจะพบการพักสงบสำหรับจิตวิญญาณของเจ้า

แต่เจ้าพูดว่า "เราไม่ยอมเดินทางสายนั้น"

17 เราตั้งยามไว้เหนือเจ้าซึ่งเตือนเจ้าว่า

"ฟังเสียงแตรเถิด"

แต่เจ้าพูดว่า "ไม่เอา เราไม่ฟัง"

18 ฉะนั้นจงฟังให้ดี ประชาชาติทั้งหลาย

เหล่าพยานจงสังเกตสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับเขา

19 โลกเอ๋ย จงฟังเถิด

เราจะนำภัยพิบัติมาเหนือประชาชาตินี้

เป็นผลแห่งแผนชั่วของเขาเอง

เพราะเขาไม่ยอมฟังถ้อยคำของเราและได้ละทิ้งบทบัญญัติของเรา

20 เราแยะแสะอะไรกับเครื่องหอมจากเขา

เก็บน้ำหอมราคาแพงจากแดนไกลของเจ้าไว้เถิด

เครื่องเผาบูชาของเจ้าไม่เป็นที่ยอมรับ

เครื่องบูชาของเจ้าไม่ได้ถูกใจเรา"

21 ด้วยเหตุนี้แหละ พระเจ้าจึงตรัสว่า

"เราจะตั้งเครื่องกีดขวางไว้ต่อหน้าชนชาตินี้"

ซึ่งทำให้ทั้งผู้เป็นบิดาและผู้เป็นบุตรสะดุดล้ม
เพื่อนบ้านและมิตรสหายจะพินาศ"

22 พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด กองทัพกำลังจะมาจากดินแดนทางเหนือ
เป็นชนชาติยิ่งใหญ่ ซึ่งถูกกระตุ้นมาจากสุดโลก

23 เป็นชาติที่อำมหิตไร้เมตตา

เขามีอาวุธครบครัน ยกทัพมาเพื่อทำศึก

เสียงเคลื่อนทัพของเขาเหมือนทะเลที่คำรน

ยกกำลังมาเพื่อโจมตีเจ้า ธิดาแห่งศิโยน"

24 เราได้ยินกิตติศัพท์เลื่องลือแห่งกองทัพของเขา

แล้วเราก็อ่อนเปลี้ยไปเพราะความหวาดผวา

ทุกขั้ทรมาณและเจ็บปวดร้าวรานเหมือนผู้หญิงที่กำลังคลอดลูก

25 อย่าออกไปที่ทุ่งนา หรือเดินตามถนน
ด้วยว่าศัตรูอยู่ทุกหัวระแหง พร้อมทั้งจะสังหาร

เราขวัญหนีดีฝ่อไม่ว่าจะหันไปทางไหน

26 พี่น้องร่วมชาติเอ๋ย จงสวมเสื้อผ้ากระสอบ เปลือกกิ้งอยู่ในกองขี้เถ้าเถิด
จงร่ำไห้อย่างขมขื่นรันทศ เหมือนสุนัขเสียลูกชายคนเดียวที่มีอยู่

เพราะในทันทีทันใด

ผู้ทำลายล้างจะยกมาโจมตีเรา

27 " (เยเรมีย์เอ๋ย) เราได้กระทำให้เจ้าเป็นนักวิเคราะห์แร่
และประชากรของเราเป็นเหมือน

เพื่อเจ้าจะสังเกตและทดสอบวิถีทางต่างๆ ของพวกเขา

28 พวกเขาเป็นนักกบฏต่อต้าน ที่ยวนินทาวาร้ายไปทั่ว
กระด้างเย็นชาเหมือนเหล็ก เหมือนทองสัมฤทธิ์

ประพฤติตัวล้วนแต่เลวทราม

29 สุลมก็สูบอย่างดุเดือด ไฟหลอมก็ลุกร้อนจ้าเพื่อเผาตะกั่ว
แต่การถลุงก็เปล่าประโยชน์

คนชั่วไม่ถูกหลอมชำระให้บริสุทธิ์ได้เลย

30 เราจะต้องตราหน้าพวกเขาว่า "เศษเงินที่ใช้ไม่ได้"

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ละทิ้งพวกเขาเสียแล้ว"

ความเลื่อมใสธรรมและการกราบไหว้รูปเคารพ

- 7 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ ความว่า
- 2 "จงยื่นที่ทางเข้าพระนิเวศน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และประกาศดังนี้
ชนยูดาห์ทั้งปวงซึ่งผ่านเข้าประตูเหล่านี้เพื่อนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
"จงแก้ไขความประพฤติและวิถีทางของเจ้าเสียใหม่
แล้วเราจะอนุญาตให้เจ้าอาศัยอยู่ในที่นี้ 4 อย่าไปเชื่อคำลวงให้ตายใจแล้วพูดว่า
"นี่คือพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ วิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
วิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ " 5 หากเจ้าแก้ไขความประพฤติและวิถีทางต่างๆ
อย่างจริงจัง และปฏิบัติต่อกันด้วยความยุติธรรม 6 หากเจ้าไม่ข่มเหงคนต่างด้าว
ลูกกำพร้า หรือหญิงม่าย ไม่กระทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องหลังเลือดในที่นี้
หากเจ้าไม่ติดตามพระอื่นๆ ให้เป7เมื่อนั้นเราจะอนุญาตให้เจ้าอาศัยอยู่ในที่แห่งนี้
ในแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าตลอดไป 8 แต่ดูสิ
เจ้าหลงเชื่อคำลวงให้ตายใจซึ่งไร้ค่า
9 เจ้าจะลักขโมย ฆ่าคน ล้วงประเวณี สาบานเท็จ
เผาเครื่องหอมถวายพระบาอัลและติดตามพระต่างๆ ซึ่งเจ้าไม่เคยรู้จักมาก่อน
10 แล้วก็เข้ามายืนอยู่ต่อหน้าเราในวิหารแห่งนี้ซึ่งใช้ชื่อของเรา แล้วเจ้าก็พูดว่า
"เราปลอดภัย"
ปลอดภัยจากสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งปวงซึ่งเจ้าได้กระทำไปอย่างนั้นหรือ?
11 1 นิเวศแห่งนี้ซึ่งใช้ชื่อของเรา กลายเป็นช่องโง่สำหรับเจ้าแล้วหรือ?
เรากำลังจับตาอยู่" อ ง องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ
1 2 "บัดนี้จงไปที่ซีโลห์ ซึ่งแต่แรกเราใช้เป็นที่สถาปนนานามของเรา
ไปดูซิว่าเรากระทำอะไรบ้างแก่ที่นั้นเนื่องด้วยความชั่วร้ายของชนอิสราเอล
ป ร ะ ช า ก ร ข อ ง เ ร า " 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า
"ขณะที่เจ้าทำตัวเช่นนี้อยู่ เราได้พูดกับเจ้า บอกเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า

แต่เจ้าไม่ยอมฟัง เราเรียกเจ้า แต่เจ้าไม่ยอมมาน
1 4 ฉะนั้นเราได้กระทำแก่ซีโลห์อย่างไร
บัดนี้เราจะกระทำอย่างนั้นแก่วิหารซึ่งใช้ชื่อของเรา วิหารซึ่งเจ้าเชื่อฟัง
สถานที่ซึ่งเรายกให้แก่เจ้าและบรรพบุรุษของเจ้า 15 เราจะเหวี่ยงเจ้าไปพ้นหน้าเรา
เหมือนกับที่เราได้กระทำแก่ชนเอเฟราอิมพี่น้องของเจ้า"

1 6 ส่วนเจ้า อย่าอธิษฐานเพื่อประชากรเหล่านี้อีก
ไม่ต้องอ้อนวอนหรือทูลขอเพื่อพวกเขาอีกต่อไป เพราะเราจะไม่ฟัง
1 7 เจ้าไม่เห็นหรือว่า

พวกเขากำลังทำอะไรกันอยู่ทั่วหัวเมืองทั้งหลายของยูดาห์และตามถนนสายต่างๆ
ของเยรูซาเล็ม? 1 8 พวกเด็กๆ ก็เก็บฝืนมา แล้วผู้เป็นพ่อก็ก่อไฟ
ส่วนพวกผู้หญิงนวดแป้งทำขนมเพื่อถวายแก่เทวีแห่งสวรรค์ 4
พวกเขาเทเครื่องดื่มบูชาถวายพระต่างๆ เพื่อยั่วโทสะเรา

1 9 เราคือผู้ที่เขากำลังยั่วยุหรือ? " องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้
"พวกเขา กำลังทำร้ายตัวเอง สร้างความอัปยศอดสูแก่ตัวเองต่างหาก"

2 0 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่ที่สุดตรัสว่า
"เราจะระบายโทสะและความเกรี้ยวกราดของเราเหนือที่แห่งนี้ เหนือมนุษย์และสัตว์
เหนือต้นไม้ในท้องทุ่ง เหนือพืชผลทั้งปวงบนแผ่นดิน
เป็นไฟโทสะอันเผาผลาญซึ่งไม่มีใครดับได้"

2 1 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "ไปเลย
ไปเพิ่มเครื่องเผาบูชาอีกนอกเหนือจากเครื่องบูชาทั้งหลาย แล้วเอาเนื้อมากินเสีย
2 2 เพราะเมื่อเราพบบรรพบุรุษของเจ้าออกมาจากอียิปต์ และพูดกับเขา
เราไม่ได้สั่งเรื่องเครื่องเผาบูชาและของถวาย ต่างๆ 2 3 แต่เราสั่งเขาทั้งหลายว่า

⁴ 7:18 * เป็นนามของเทวีอิซธาร์ ซึ่งชาวเมโสโปเตเมียนับถือ
หลังจากที่เยรูซาเล็มล่มแล้ว บรรดาผู้ลี้ภัยซึ่งหนีไปทั่วอียิปต์ยังคงนมัสการเทวีนี้
(บทที่ 44) ม้วนปาปิรุสม้วนหนึ่งซึ่งมีอายุตั้งแต่ศตวรรษที่ 5 ก่อน ค.ศ .
พบที่เมืองเฮอริโมโพลิสในอียิปต์กล่าวถึง เทวีแห่งสวรรค์
หนึ่งในเทพเจ้าต่างๆที่ชุมชนชาวอียิวเทิดทูนสักการะ

"จงเชื่อฟังเรา แล้วเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชากรของเรา
จงดำเนินตามวิถีทางทั้งปวงซึ่งเราสั่งเจ้า แล้วเจ้าจะอยู่เย็นเป็นสุข"

2 4แต่เขาทั้งหลายไม่ฟังไม่ใส่ใจ กลับทำตามใจชั่วร้ายคือดั่งถือดีของตน
เขาถอยหลังเข้าคลองแทนที่จะรุกไปข้างหน้า

2 5นับตั้งแต่เมื่อครั้งบรรพบุรุษของเจ้าออกจาก อียิปต์จวบจนกระทั่งบัดนี้
เราส่งผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเรามาหาพวกเขา วันแล้ววันเล่า ครั้งแล้วครั้งเล่า

2 6แต่พวกเขาไม่ยอมฟังเรา ไม่ยอมใส่ใจ พวกเขาเป็นคนหัวแข็ง ที่ลิ้นชั่ว
เลวชัวยิ่งกว่าบรรพบุรุษของเขาเสียอีก

2 7เมื่อเจ้าบอกพวกเขาทุกอย่างตามนี้แล้ว เขาจะไม่ฟังเจ้า
เมื่อเจ้าร้องเรียกเขา พวกเขาจะไม่ตอบ 2 8ฉะนั้นจงกล่าวกับพวกเขาว่า "นี่
เป็นชนชาติที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าองค์เจ้าชีวิตของตน

ไม่ยอมรับการตักเตือนแก้ไข ความจริงพินาศไปแล้ว
สูญสิ้นไปจากริมฝีปากของเขาทั้งหลาย" 2 9จงโกนผมและโยนทิ้งไป

จงคร่ำครวญโศกเศร้าบนที่สูงอันโล่งเตียน
เพราะพระเจ้าได้ปฏิเสธและละทิ้งคนในชั่วอายุนี้
ซึ่งตกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระองค์"

หุบเขาแห่งการประหารประหาร

3 0องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "ชนยูดาห์กระทำชั่วต่อหน้าต่อตาเรา
เขาได้ตั้งเทวรูปอันน่าชิงชังในวิหารซึ่งใช้ชื่อของเรา ทำให้วิหารเสื่อมเสีย

3 1เขาทั้งหลายได้สร้างสถานบูชา ณ ที่สูงโทเฟธขึ้นในหุบเขาเบนอินโนม
เพื่อเผาลูกชายลูกสาวของตนเป็นเครื่องบูชาญู เป็นสิ่งที่เราไม่ได้สั่ง

ไม่เคยเข้ามาในความคิดเลย 3 2ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ป ร ะ ก า ศว่า
ถึงเวลาแล้ว

ที่หุบเขาแห่งนั้นจะเปลี่ยนชื่อจากโทเฟธหรือหุบเขาแห่งเบนอินโนมเป็นหุบเขาแห่ง
การเข่นฆ่า เพราะจะมีผู้ถูกฆ่าให้ฝังมากมาย จนไม่มีที่เหลือ

3 3ซากศพของชนชาตินี้จะเป็นอาหารของนกในอากาศและสัตว์ต่างๆ บนพื้นดิน
และไม่มีใครมาไล่พวกมันไป 3 4เราจะยุติเสียงร่ำร้องบันเทิงใจ

เสียงสรวลเราะของเจ้าป่าวและเจ้าสาว ในเมืองทั้งหลายของยูดาห์
และในท้องถนนสายต่างๆ ของเยรูซาเล็ม ด้วยว่าดินแดนแห่งนี้จะกลายเป็นที่ร้าง"

8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"ในครั้งนั้นกระดุกของบรรดากษัตริย์และขุนนางแห่งยูดาห์

กระดุกของปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะ

และกระดุกของประชากรเยรูซาเล็มจะถูกชุดออกมาจากหลุมฝังศพ

2 และถูกทิ้งเรียรดบนพื้นตรงหน้าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์

และมวลหมู่ดาวซึ่งพวกเขารักและปรนนิบัตินมัสการ และติดตามขอคำปรึกษา

กระดุกของพวกเขาจะไม่ถูกเก็บรวบรวมขึ้นมาอีกหรือถูกฝังไว้

แต่จะเป็นเหมือนขยะที่ทิ้งไว้บนพื้น

3 และบรรดาผู้ที่ยังเหลือรอดอยู่ในหมู่ประชาชาติชั่วร้ายนี้

จะเรียกหาความตายมากกว่ามีชีวิตอยู่ในที่ซึ่งเราจะกระจายพวกเขาไปนั้น"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนี้

บาปและโทษทัณฑ์

4 "จงไปบอกเขาว่า

เมื่อคนล้มลง

เมื่อเขาไปผิตทาง

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนี้

เขาจะไม่ลุกขึ้นหรือ?

เขาจะไม่ย้อนกลับมาหรือ?

5 แล้วทำไมประชากรเหล่านี้หันไปทางอื่น?

เหตุใดเยรูซาเล็มจึงหันไปทางอื่นเสมอ?

พวกเขายึดติดกับความหลือกวาง

พวกเขาไม่ยอมหันกลับมา

6 เราตั้งใจฟัง

แต่พวกเขาไม่ได้พูดสิ่งที่ถูกต้อง

ไม่มีใครสำนึกหันกลับจากความชั่วร้าย

รู้คิดว่าตนทำอะไรลงไป

ทุกคนไปตามทางของตนเอง

เหมือนม้าทะยานออกศึก

7 แม่แต่นกกระสาในท้องฟ้า
ยังรู้เวลากำหนด

เช่นเดียวกับนกพิราบ

นกกระเรียนและ

นกนางแอ่นรู้จักสังเกตว่าได้เวลาอพยพ

แต่ประชากรของเราไม่รู้กฎเกณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

8 เจ้าพูดออกมาได้อย่างไรว่า"เราเฉลียวฉลาด

เพราะเรามีบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

"

ในเมื่อปากกาทุจริตของเหล่าอาลักษณ์ได้บิดเบือนมันเสีย

9 ผู้ฉลาดเหล่านั้นจะต้องอับอายขายหน้า

เขาจะหวาดกลัวท้อแท้และติดกับ

เนื่องจากได้ละทิ้งพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

เขามีสติปัญญาชนิดไหนกัน?

10 ฉะนั้นเราจะยกภรรยาและที่นาของเขาให้คนอื่น

พวกเขาล้วนโลภมุ่งแต่กำไร

ไม่ว่าผู้น้อยที่สุดหรือผู้ใหญ่ที่สุด

ผู้เผยพระวาระและปุโรหิตก็ด้วย

ทุกคนล้วนกะล่อนตลบตะแลง

11 พวกเขาตกแต่งบาดแผลแห่งประชากรของเรา

ราวกับว่าไม่สาหัสรุนแรงเท่าไร

พวกเขา กล่าวว่า "ปกติสุข ปกติสุข" ทั้งๆ ที่ไม่มีความปกติสุข

12 เขาทั้งหลายละอายใจในความประทุติอันน่าชิงชังของตนบ้างหรือเปล่า?

เปล่าเลย

พวกเขาไม่ละอายสักนิด

ไม่แม้แต่จะขอขมา

ฉะนั้นพวกเขาจะล้มลงในหมู่ผู้ที่ล้มลงแล้ว

๑๒ ข ๑ จ ๒ ต ก ต่ำลงเมื่อเราลงโทษเขา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนั้นแหละ

13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "เราจะริบผลเก็บเกี่ยวของเขาไป

จะไม่มีผลลงงันติดอยู่บนเถา

- ไม่มีมะเดื่อบนต้น ไบของมันจะเหี่ยวเฉาไป
อะไรที่เราให้เขาไว้จะถูกยึดกลับคืนมา"
- 14 "เราจะมานั่งรอความตายอยู่ที่นี้ทำไม?
มาเถิด ให้เราไปยังหัวเมืองป้อมปราการ
ไปตายเสียที่นั่น
ด้วยว่าพระเจ้าองค์เจ้าชีวิตได้กำหนดให้เราพินาศย่อยยับแล้ว
และทรงยื่นถ้วยยาพิษให้เราดื่ม
เพราะเรากระทำบาปต่อพระองค์"
- 15 เรามุ่งหวังความสงบสุข แต่ไม่มีอะไรดี
เรามุ่งหวังวาระเยียวยารัก ษ ๑
ก็มีแต่เพียงความสยดสยอง"
- 16 เสียงพีตฟาดของม้าศึกฝ่ายศัตรูได้ยินมา
จากเขตตระกูลตาน
ทั่วทั้งดินแดนสิ้นสะท้านด้วยเสียงม้าร้อง
ศัตรูกำลังมาข่มม้าเขม้อบดินแดนนี้
และทุกสิ่งที่นี่
ไม่ว่านครหรือผู้คนที่ย้ายอยู่ในนั้น
- 17 "ดูเถิด เราจะส่งงูพิษมาในหมู่พวกเจ้า
งูพิษซึ่งไม่มีใครสะกดได้จะมาฉกกัดเจ้า"
องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าประกาศดังนั้นแหละ
- 18 ความทุกข์ระทมของข้าพเจ้าใหญ่หลวงเกินกว่าจะเยียวยารักษา
ดวงใจข้าพเจ้าชอกช้ำแหลกสลาย
- 19 ฟังเสียงร่ำไห้ของพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าจากแดนไกลโพ้นสิ
พวกเขาถามว่า "พระเจ้ามิได้ประทับอยู่ในศิโยนหรือ
องค์ราชันแห่งศิโยนมิได้อยู่ที่นั่นแล้วหรือ"
"ทำไมหนอเขาทั้งหลายจึงยั่วโทสะเรา
ด้วยรูปเคารพและเหล่าเทวรูปต่างชาติอันไร้ค่า"
- 20 "ฤดูเก็บเกี่ยวผ่านพ้นไป

ฤดูร้อนก็หมดไป
และยังไม่มีใครช่วยเราให้รอด"

- 21 เพราะว่าพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าถูกบดขยี้ ดวงใจข้าพเจ้าจึงแหลกสลาย
ข้าพเจ้าคร่ำครวญอาดูรและสยดสยอง
- 22 ในกิเลอาดไม่มียาหรือ? ไม่มีแพทย์เลยหรือ?
ทำไมจึงไม่มีการเยียวยาบาดแผลของพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าให้ติดงอก

9 โอ ถ้าศีรษะข้าพเจ้าเป็นเหมือนแหล่งน้ำ และตาของข้าพเจ้าเป็นบ่อน้ำพุ
ข้าพเจ้าจะได้ร่ำให้ทั้งวันทั้งคืนเพื่อพี่น้องร่วมชาติซึ่งถูกสังหาร

2 โอ ข้าพเจ้าอยากมีที่พักแรมสำหรับคนเดินทางในถิ่นทะเลทรายนัก

เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไปให้พ้นจากพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้า
เพราะพวกเขาทั้งหลายเป็นคนลวงประเวณี เป็นกลุ่มชนที่ไม่สัตย์ซื่อ
3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "พวกเขาโก่งลั่นเหมือนคันศร
เพื่อยิงคำโกหกออกมา

ในแผ่นดินเต็มไปด้วยความเท็จแทนที่ความจริง
พวกเขาทำบาปอย่างหนึ่งแล้วก็แล่นไปสู่บาปอีกอย่างหนึ่ง
พวกเขาทั้งหลายไม่ยอมรับเรา"

4 "จงระวังเพื่อนของเจ้าและอย่าไว้ใจพี่น้องของเจ้า

เพราะว่าพี่น้องทุกคนเป็นคนหลอกลวง
และเพื่อนทุกคนเป็นนักใส่ร้ายป้ายสี

5 ทุกคนหลอกลวงเพื่อนบ้านของเขา

ไม่มีใครพูดความจริง

พวกเขาฝึกลิ้นตัวเองให้โกหก

ผลาญตัวเองย่อยยับด้วยการทำบาป

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางการหลอกลวงของเจ้าด้วยความเจ้าเล่ห์ของเจ้า
พวกเจ้าปฏิเสธที่จะยอมรับเรา"

7 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตั้งนี้ว่า

"ดูเถิด

เราจะถลุงและทดสอบเขา

เพราะเราจะทำสิ่งอื่นใดได้อีก

เนื่องจากบาปผิดแห่งประชากรของเรา?

8 ลิ่นของเขาเป็นลูกศรคร่าชีวิต

พุดจาทลบตะแล

ง

ทุกคนกล่าวสวัสดิภาพแก่เพื่อนบ้านของเขา

แต่ในใจคิดวางแผนเล่นงานเขา

9 ไม่ควรหรือที่เราจะลงโทษพวกเขาเพราะเหตุนี้?

"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"ไม่ควรหรือที่เราจะแก้แค้นชนชาตินี้"

10 ข้าพเจ้าจะร่ำไห้โศกเศร้าเพื่อภูเขาทั้งหลายและทุ่งหญ้าซึ่งถูกทิ้งร้าง

ง

มันถูกทอดทิ้ง

ไม่มีใครสัญจรไปมา

ไม่ได้ยินเสียงสัตว์ร้อง

ทั้งนกในอากาศและสัตว์ทั้งปวงได้จากไปหมดสิ้น

11 "เราจะทำให้เยรูซาเล็มกลายเป็นกองปรักหักพัง

เป็นถิ่นที่อยู่ของหมาใน

และเราจะทำให้หัวเมืองต่างๆ

ของยูดาห์

เป็นที่รกร้างเพื่อว่าจะไม่มีใครอาศัยอยู่ที่นั่น"

1 2/ใครหนอฉลาดพอที่จะเข้าใจเรื่องทั้งหมดนี้?

ใครบ้างที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสอนจึงสามารถอธิบายได้?

เหตุใดดินแดนจึงย่อยยับและถูกทิ้งร้างเหมือนถิ่นกันดารที่ไม่มีใครผ่านไปมา?

1 3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "ก็เพราะเขาทั้งหลายละทิ้งบทบัญญัติของเรา
ซึ่งเราตั้งไว้ตรงหน้าเขา เขามิได้เชื่อฟังเรา หรือทำตาม บทบัญญัติของเรา

1 4 เขาทั้งหลายกลับทำตามใจตัวเองของตน
เขานมัสการพระบาอัลตามที่บรรพบุรุษสอน" 1 5 ฉะนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์แห่งอิสราเอลตรัสว่า

"ดูเถิดเราจะทำให้ชนชาตินี้กินอาหารขมและดื่มน้ำซึ่งมีพิษ

1

6เราจะกระจายเขาทั้งหลายไปตามชนชาติต่างๆ
ซึ่งเขาเองหรือบรรพบุรุษไม่เคยรู้จักมาก่อน เราจะส่งดาบไล่ล่าเขา

ตราบจนทำลายล้างพวกเขาสิ้น"

17 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

"จงพิจารณาดู! จงตาม นางร้องให้มา

เรียกคนที่ช่านาญที่สุดมา

18 จงให้นางรีบมาโดยเร็ว

มาร่ำไห้เพื่อพวกเรา

จนน้ำตากลับตาของเราและธารน้ำตาหลังรินจากนัยน์ตาของเรา

19 ได้ยินเสียงร่ำไห้ดังจากศิโยนว่า

"เราพินาศย่อเย็บเพียงใดแล้ว!

เราอภัยศอดสู่นัก!

เราต้องทิ้งดินแดนไปเพราะบ้านเรือนของเราปรักหักพัง' "

20 บัดนี้ หญิงเอ๋ย จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

เจียหุฟังพระดำรัสจากพระโอษฐ์ของพระองค์

จงสอนลูกสาวทั้งหลายของเจ้าให้ร่ำไห้

และจงสอนเพลงสวดศพให้เพื่อนบ้านของตน

21 ความตายปีนเข้ามาทางหน้าต่างของเรา

ทะลวงป้อมต่างๆ

เข้ามา

คร่ำเอาเด็กๆ ออกไปจากท้องถนน และคนหนุ่มๆ จากย่านชุมชน

22 จง บอกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"ซากศพจะระเนระนาดเหมือนขยะอยู่ในท้องทุ่ง

เหมือนฟางข้าวหลังผู้เกี่ยว

และไม่มีใครฝังศพเขาทั้งหลาย"

23 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"คนฉลาดอย่าโอ้อวดสติปัญญาของตน

คนแข็งแรงอย่าโอ้อวดพลังกำลังของตน

คนรวยก็อย่าโอ้อวดทรัพย์สมบัติของตน

24 แต่ผู้โง่อดจงดวงเรื่องนี้ คือที่เขามีความเข้าใจและรู้จักเรา
รู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ผดุงความรักเมตตา
ความยุติธรรมและความชอบธรรมในโลกนี้
เพราะเราชื่นชมในสิ่งนี้" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ
2 5 องค์พระผู้เป็นเจ้า +ประกาศว่า "วาระหนึ่งจะมาถึงซึ่ง
เราจะลงโทษคนทั้งปวงที่รับพิธีสühนัตแต่เพียงทางกาย 2 6 ชาวอียิปต์ ชาวยูดาห์
ชาวเอโดม ชาวอัมโมน ชาวโมอับและคนทั้งปวงที่อาศัยในถิ่นกันดารในที่ห่างไกล
เพราะชนชาติทั้งปวงเหล่านี้ยังไม่ได้เข้าพิธีสühนัต
หรือแม้แต่พงศ์พันธุ์อิสราเอลก็ได้เข้าสühนัตด้วยหัวใจ"

พระเจ้าเที่ยงแท้กับรูปเคารพ

10 ประชากรอิสราเอลเอ๋ย

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนี้ว่า

"อย่าเรียนแบบวิถีของประชาชาติทั้งหลาย

หรืออย่าตกใจกลัวเนื่องด้วยหมายสำคัญต่างๆ ในท้องฟ้า

ดังที่ประชาชาติทั้งหลายหวาดกลัวอยู่นั้น

3 เพราะธรรมเนียมของชนชาติต่างๆ นั้น

ไม่เป็นจริง เขาโค่นต้นไม้ต้นหนึ่งจากป่า

ให้ช่างฝีมือใช้สิ่วแกะสลักออกมาเป็นรูปทรง

4 แล้วตกแต่งด้วยทองและเงิน

จากนั้นใช้ค้อนและตะปุดออกตรึงให้อยู่กับที่อย่างแน่นหนา

เพื่อมันจะไม่โคลงเคลง

5 เ ท ว รูปเหล่านั้นเหมือนหุ่นไล่กาในสวนแตง มันพูดไม่ได้

ต้องอาศัยคนยกไปเพราะมันเดินไม่ได้

อย่าไปกลัวเทพเจ้าเหล่านั้น

เพราะมันทำอะไรไม่ได้ไม่ว่าทำประโยชน์หรือทำร้าย"

6 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

พระองค์ทรงฤทธานุภาพ

และพระนามของพระองค์เปี่ยมด้วยฤทธิอำนาจ

7 ข้าแต่จอมราชันแห่งมวลประชาชาติ

ใครเล่าจะไม่ยำเกรงพระองค์? พระเกียรตินี้คู่ควรแต่พระองค์

ท่ามกลางมวลนักปราชญ์ของโลกและมวลอาณาจักรแห่งพิภพ

ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

8 เขาทั้งหลายล้วนสิ้นคิดและโง่เขลา

ที่ติดตามคำสอนเทียมเท็จ

เพราะเทวรูปเหล่านั้นเป็นเพียงไม้

9 เขานำเงินซึ่งเคาะแล้วมาจากทาร์ซิชและ

ทองคำมาจากอูฟาส

แล้วผลงานของช่างฝีมือ

ช่างทอง

ก็ได้สวมอาภรณ์สีน้ำเงินและสีม่วง

รูปเคารพเหล่านี้ล้วนแต่เป็นผลงานของช่างที่ชำนาญ

10 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

จอมราชันตลอดนิรันดร์กาล

เมื่อพระองค์ทรงพระพิโรธ

โลกก็สะเทือนสะท้าน

ประชาชาติทั้งหลายไม่อาจเผชิญพระพิโรธของพระองค์ได้

11 “ จงบอกเขาทั้งหลายว่า ‘ เทพเจ้าเหล่านี้

ซึ่งมิได้เป็นผู้สร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกจะพินาศไปจาก

โลกและจากใต้ฟ้า’

”

12 แต่พระเจ้าทรงสร้างโลกโดยฤทธานุภาพ

ทรงสถาปนาโลกไว้ด้วยพระปรีชาญาณ

ทรงคลี่ฟ้าสวรรค์ออกด้วยความเข้าใจ

13 เมื่อทรงเปล่งพระสีหนาท

บรรดาห้วงน้ำในฟ้าสวรรค์ก็กระหึ่มก้อง

ทรงทำให้เมฆโผล่ขึ้นจากปลายแผ่นดินโลก

ทรงกระทำให้ฟ้าแลบมากับสายฝน

และทรงนำกระแสลมออกมาจากคลัง

14 มนุษย์ทั้งปวงล้วนโง่เขลาและขาดความรู้
ช่างทองทุกคนก็อับอายเพราะรูปเคารพของตน
เทวรูปของเขาเป็นสิ่งจอมปลอมไม่มีชีวิต

15 สิ่งเหล่านั้นไร้ค่า เป็นสิ่งหน้าขบขัน และจะต้อง

พินาศเมื่อถึงวาระแห่งการลงโทษ

16 แต่พระองค์ผู้มีกรรมสิทธิ์เหนือยาโคบ

ไม่เหมือนเทวรูปเหล่านี้

เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างสารพัดสิ่ง

รวมทั้งชนชาติอิสราเอลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์

ของพระองค์

พระนามของพระองค์คือ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ

หายนะที่จะมาถึง

17 ประชาชนผู้ถูกล้อมเมืองไว้

จงเก็บข้าวของเตรียมออกเดินทางเถิด

18 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"บัดนี้เราจะเหวี่ยงผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้ออกไป

เราจะนำความทุกข์ลำบากมายังเขาเพื่อเขาจะรู้สำนึก"

19 วิบัติแก่ข้าพเจ้าเนื่องด้วยความบาบเจ็บบั!

บาบแผลของข้าพเจ้าเยียวยาไม่ได้!

ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็บอกตัวเองว่า

" นี่เป็นความเจ็บป่วยของเราเอง เราต้องทน น "

20 เติ้นท์ของข้าพเจ้าถูกทำลายสิ้น เชือกซึ่งขาดหายไปหมด

ลูกรๆ ไปจากข้าพเจ้าจนสิ้น

ไม่เหลือใครอยู่ช่วยกางเต็นท์หรือก่อกองไฟให้ข้าพเจ้า

21 ผู้เลี้ยงแกะก็สิ้นคิดและไม่ได้ทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ดังนั้นเขาจึงไม่เจริญ และฝูงแกะของเขาก็กระจัดกระจายไปหมด ด

22 ฟังเถิด! มีรายงานข่าวมาว่า

เสียงอีกทีก็ก่อกองตั้งมาจากแผ่นดินทางเหนือ
เขาจะทำให้หัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์ถูกทิ้งร้าง
เป็นถิ่นของหมาใน

คำอธิษฐานของเยเรมีย์

23 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ข้าพระองค์ตระหนักว่า
มนุษย์ไม่ได้เป็นเจ้าของชีวิตตัวเอง
ไม่ได้เป็นผู้บงการย่างก้าวของตน

24 ขอทรงเตือนข้าพระองค์เถิด แต่ขอทรงโปรดให้ความเป็นธรรม
อย่าทรงทำด้วยพระพิโรธ
หาไม่แล้วข้าพระองค์จะไม่มีเหลือ

25 ขอทรงระบายพระพิโรธลงเหนือบรรดา

ประชาชาติที่ไม่ยอมรับพระองค์

และเหนือตระกูลทั้งหลายที่ไม่ยอมออกพระนามพระองค์

เพราะ เขาทั้งหลายทำลายล้างยาโคบอย่างสิ้นเชิง
ทำให้บ้านเมืองของยาโคบย่อยยับหมด

พันธสัญญาลูกสะเมิด

11 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ ความว่า

2 "จงฟังข้อกำหนดแห่งพันธสัญญานี้ และแจ้งแก่ชนยูดาห์กับชาวกรุงเยรูซาเล็ม

3 บอกพวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"คำสาปแช่งตกแก่ผู้ที่ไม่เชื่อฟังข้อกำหนดแห่งพันธสัญญานี้

4 คือข้อกำหนดซึ่งเราได้บัญชาบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย

เมื่อเรานำพวกเขาออกจากอียิปต์ ออกจากเตาหลอมเหล็ก เรากล่าวว่า

จงเชื่อฟังเรา และกระทำตามที่เราสั่งทุกประการ

แล้วเจ้าจะเป็นประชากรของเราและเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า

5 แล้วเราจะทำให้สำเร็จตาม ที่เราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า

คือยกดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้งให้แก่เขา

ดินแดนซึ่งพวกเขาครอบครองอยู่ทุกวันนี้" " ข้าพเจ้าทูลว่า
"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอให้เป็นเช่นนั้นเถิด"

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"จงป่าวร้องข้อความทั้งปวงเหล่านี้ในหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์
และตามท้องถนนสายต่างๆ ของเยรูซาเล็มว่า

"จงฟังข้อกำหนดแห่งสัญญาและปฏิบัติตาม
7 ตั้งแต่เรานำบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายออกจากอียิปต์จวบจนทุกวันนี้
เราได้ตักเตือนเขาทั้งหลาย ครั้งแล้วครั้งเล่าว่า "จงเชื่อฟังเรา
8 แต่เขาไม่ฟังไม่เคยใส่ใจ กลับทำตามทิวใจชั่วของเขา
เราจึงนำคำสาปแช่งทั้งปวงมายังเขาตั้งที่ระบู่ไว้ในคำสัญญาซึ่งเราสั่งให้
เขาปฏิบัติตาม แต่เขาไม่ยอมนั้น"

9 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"ในหมู่ชนยูดาห์และชนเยรูซาเล็ม มีการสมรู้ร่วมคิดกันทรยศคิดคด
10 พวกเขาหวนกลับไปทำบาปตามบรรพบุรุษ ซึ่งไม่ยอมฟังคำของเรา
เขาไปปรนนิบัตินมัสการพระอื่นๆ

ทั้งพงศ์พันธุ์อิสราเอลและพงศ์พันธุ์ยูดาห์ละเมิดคำมั่นสัญญาระหว่างเรากับบรรพบุ
รุษของเขา 11 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เราจะนำภัยพิบัติมายังเขา
ซึ่งเขาหนีไม่พ้น ถึงแม้เขาร้องอ้อนวอนเรา เราก็จะไม่ฟัง 12 หัวเมืองต่างๆ
ของยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มจะไปสวดอ้อนวอนเทพเจ้าต่างๆ

ซึ่งตนเผาเครื่องหอมถวาย แต่พระเหล่านั้นจะไม่ช่วยพวกเขาเลยเมื่อภัยพิบัติมาถึง
13 ยูดาห์เอ๋ย เจ้ามีเทพเจ้าหลายองค์เหมือนที่มีหลายเมืองซีวณะ
และแท่นบูชาที่เจ้าก่อขึ้นเพื่อเผาเครื่องหอมแก่พระบาอัลอันน่าอดสูก็มีมากมายเหมือน
ถนนหนทางของเยรูซาเล็ม

14 อย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ ไม่ต้องอ้อนวอนหรือร้องขอเพื่อพวกเขา
เพราะเราจะไม่ฟังเมื่อเขาร้องเรียกเราในยามทุกข์ยาก ก ล ำ บ ำ ก
15 ผู้เป็นที่รักของเราจะทำอะไรอยู่ในวิหารของเรา
ในเมื่อนางทำตามแผนการชั่วหลายอย่าง
เครื่องสัตวบูชาจะช่วยให้เจ้าพ้นโทษทัณฑ์ไปได้หรือ?

เจ้าจึงหลงละเลิงในความชั่วของเจ้า"

- 1 6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเรียกเจ้าว่าต้นมะกอกเทศซึ่งงามดี มีผลดกงาม
แต่ด้วยเสียงกัมปนาทของพายุใหญ่
พระเจ้าจะให้ไฟเผามัน และกิ่งก้านของมันก็หักโค่น
- 1 7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ผู้ปลุกเจ้า ทรงประกาศให้ภัยพิบัติตกแก่เจ้า
เนื่องจากพงศ์พันธุ์อิสราเอล และยูดาห์กระทำชั่ว
ยั่วพระพิโรธโดยเผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล

เยเรมีย์ถูกปองร้าย

- 1 8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเผยให้ข้าพเจ้าทราบถึงแผนการของเขาทั้งหลาย
ทรงแสดงให้ข้าพเจ้าทราบว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่
- 1 9ข้าพเจ้าเป็นเหมือนแกะเชื่องๆ ถูกพาไปฆ่า
ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าพวกเขาคบคิดกันจะทำร้ายข้าพเจ้า เขากล่าวว่า
"ให้เราทำลายทั้งต้นและผลของมัน
ให้เรามาช่วยกันกำจัดเขาไปให้สิ้นเชื้อ
จะได้ไม่มีใครนึกถึงอีก"
- 2 10แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
ผู้ทรงตัดสินอย่างเที่ยงธรรม
และทรงพิสูจน์ความคิดจิตใจ
โปรดให้ข้าพเจ้าองค์เห็นการแก้แค้นของพระองค์ตกแก่เขาทั้งหลาย
เพราะข้าพเจ้าองค์มอบเรื่องของข้าพเจ้าองค์ไว้กับพระองค์
- 2 1 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับชาวอานาโธทที่มุ่งเอาชีวิตของเจ้าแ
ละขู่ว่า "อย่าเผยพระวจนะในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
มิฉะนั้นเจ้าต้องตายด้วยน้ำมือเรา"
- 2 2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
"เราจะลงโทษเขาทั้งหลาย คนหนุ่มๆ จะตายในสงคราม
เด็กชายเด็กหญิงในหมู่พวกเขาจะตายเพราะอดอยาก"
- 2 3 จะไม่มีคนสักหยิบมือเดียวเหลือรอด
เพราะเราจะนำภัยพิบัติมาสู่ชาวอานาโธทในปีแห่งการลงโทษพวกเขา"

เยเรมีย์ร้องทุกข์

12

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์ทรงให้ความเป็นธรรมเสมอ

เมื่อข้าพระองค์นำความมาราบทูล

ถึงกระนั้นข้าพระองค์ก็ขอกราบทูลเรื่องความยุติธรรมของพระองค์

ไฉนหนทางของคนชั่วจึงเจริญวัฒนา?

เหตุใดบรรดาผู้สัจธรรมจึงสุขสบายดี?

2 พระองค์ทรงปลุกเขา เขาก็หยิ่งรำลึก

เจริญงอกงามและเกิดผล

เขามักพูดถึงพระองค์ติดปาก

แต่ใจของเขาห่างไกลพระองค์

3 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรู้จักข้าพระองค์

ทรงเห็นและทรงทดสอบความคิดของข้าพระองค์เกี่ยวกับพระองค์

ขอทรงลากพวกเขาออกไปเหมือนแกะสำหรับฆ่า

ขอทรงแยกเขาไว้สำหรับวันประหาร

4 ดินแดนนี้จะต้องคร่ำครวญไปนานเท่าใด

และทุ่งหญ้าทุกแห่งจะเหี่ยวแห้งไปนานเท่าใด

เนื่องจากผู้ที่อาศัยในดินแดนนี้ชั่วร้าย

บรรดาสัตว์และนกทั้งหลายจึงพินาศไป

ยิ่งกว่านั้นเหล่าประชากรพากันพูดว่า

"พระองค์ไม่เห็นหรือกว่าเกิดอะไรขึ้นกับเรา"

พระเจ้าทรงตอบ

5 "หากเจ้าวิ่งแข่งกับมนุษย์ แล้วเขายังทำให้เจ้าหมดแรง

แล้วเจ้าจะวิ่งแข่งกับม้าได้อย่างไร?

หากเจ้าสะดุดล้มในที่โล่ง

เจ้าจะทำอย่างไรในป่าที่ลุ่มแม่น้ำจอร์แดน

6 แม้แต่พี่น้องของเจ้าคนในครอบครัวของเจ้าก็ยังทรยศต่อเจ้า

พวกเขาร้องเสียงดังให้ร้ายเจ้า

อย่าเชื่อใจเขา

แม้เขาจะพูดดีกับเจ้า

7 เราได้ทั้งนิเวศของเรา

เราได้เหรียญมรดกของเราทั้ง

เราได้ปล่อยผู้ที่เรารักตั้งดวงใจไว้ในมือศัตรู

8 มรดกของเรากลับกลายเป็นสิ่งโตะในป่าสำหรับเรา

เขาคำรามใส่เรา

ดังนั้นเราจึงเกลียดเขา

9 มรดกของเรากลับกลายเป็นนกสีสรรสะดุดตา

นกอื่นๆ

จึงรุมล้อมเล่นงานมันมิใช่หรือ?

ไปเกิด

ไปรวบรวมสัตว์ป่าทั้งหลายมาเขมือบกินมัน

10 ผู้เลี้ยงแกะหลายคนได้ทำลายสวนองุ่นของเรา

เหยียบย่ำท้องทุ่งของเรา

พวกเขาทำให้ท้องทุ่งอันรื่นรมย์ของเรากลายเป็นที่ทิ้งร้าง

11 มันจะกลายเป็นถิ่นร้างแต่กระแง และถูกทิ้งร้างต่อหน้าเรา

แผ่นดินทั้งสิ้นถูกทิ้งร้างเพราะไม่มีใครเอาใจใส่ดูแล

12 ผู้ทำลายกรูกันเข้ามาเหนือที่สูงอันถูกทิ้งร้างในถิ่นกันดาร

ด้วยว่าดาบขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะผลาญทำลายจากสุดเขตแดนด้านหนึ่ง

ไปจดอีกด้านหนึ่ง

ไม่มีใครรอดปลอดภัย

13 เขาทั้งหลายได้หว่านข้าวสาลีแต่เก็บเกี่ยวหนาม

จะตรากตรำทำงานแต่ไม่ได้อะไร

ดังนั้นเขาจึงเก็บเกี่ยวได้แต่ความอับอาย

อันเนื่องมาแต่พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

"

1

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"ดูเถิด

เราจะถอนรากถอนโคนชนชาติเพื่อนบ้านผู้ชั่วร้ายทั้งปวง

ผู้ซึ่งยึดสมบัติที่เราให้แก่ประชากรอิสราเอล

ออกจากดินแดน

และถอนรากถอนโคนพงศ์พันธุ์ยูดาห์จากหมู่พวกเขา

1 5แต่หลังจากที่เราถอนรากถอนโคนพวกเขาแล้ว

เราจะเอ็นดูสงสาร

และนำพวกเขาแต่ละคนคืนสู่ทรัพย์สินและที่ดินของตนอีกครั้งหนึ่ง

1 6และหากเขาทั้งหลายเรียนรู้วิถีทางของประชากรของเราและปฏิญาณโดยอำน

ามของเราว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด"

ดั่งที่พวกเขาเคยสอนประชากรของเราให้ปฏิญาณโดยอ้างพระบาอัล

เมื่อนั้นเขาจะได้รับการกอบกู้ขึ้นในหมู่ประชากรของเรา

1 7แต่หากประชาชาติใดไม่ยอมเชื่อฟัง
เราจะกำจัดและทำลายชาตินั้นให้สูญสิ้นไป" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ

ผ้าคาดเอว

13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ไปซื้อผ้าลินินคาดเอวมาคาดไว้
แต่อย่าให้มันถูกน้ำเลย"

2 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไปซื้อผ้าลินินผืนหนึ่งมาคาดเอวไว้ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส
สั่ง

3 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าเป็นครั้งที่สองว่า

4 "จงเอาผ้าคาดเอวที่เจ้าซื้อและคาดอยู่นั้นออกไปที่แม่น้ำยูเฟรติส
และซ่อนมันไว้ในซอกหิน"

5 ดั่งนั้นข้าพเจ้าก็ออกไปและซ่อนมันไว้ในตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่ง

6 หลายวันต่อมา องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บัดนี้จงไปที่แม่น้ำนั้น
เอาผ้าคาดเอวที่เราสั่งให้เจ้าซ่อนไว้มา"

7 ดั่งนั้นข้าพเจ้าก็ไปที่แม่น้ำยูเฟรติสและขุดเอาผ้าคาดเอวออกมาจากซอกที่ได้เอา
ไปซ่อนไว้ แต่บัดนี้มันขาดยุยใช้การไม่ได้

8 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

9 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า"เราจะทำลายเกียรติภูมิของยูดาห์และเยรูซาเล็มอย่าง
นี้แหละ 1 0 ประชากรที่ชั่วร้ายเหล่านี้ ซึ่งไม่ยอมฟังถ้อยคำของเรา
ชอบดื้อดึงทำตามใจชอบของตน และหันไปติดตามปรณินบัตินมัสการพระต่างๆ
จะเป็นเหมือนผ้าคาดเอวนี้ คือใช้การไม่ได้เลย" 1 1 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"ผ้าคาดเอวแนบติดกับเอวคนฉันใด

เราได้ทำให้ยูดาห์และอิสราเอลแนบสนิทกับเราเพื่อเป็นประชากรของเรา
เป็นเกียรติภูมิ ชื่อเสียงและคำสรรเสริญแก่เราฉันนั้น แต่พวกเขาไม่ยอมฟัง
ไหเหล่าองุ่น

1 2จงบอกพวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "ไهوทุกไบจะมีเหล่าองุ่นเต็ม" และหากพวกเขาตอบว่า

"เรารู้แล้วว่าไهوทุกไบจะมีเหล่าองุ่นเต็ม มีใช่หรือ?" 1 3ก็จงบอกพวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เราจะทำให้ทุกคนที่อาศัยในดินแดนนี้เมามาย ตั้งแต่กษัตริย์ที่นั่งบนบัลลังก์ของดาวิด บรรดาปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะ ตลอดจนคนทั้งปวงซึ่งอาศัยในกรุงเยรูซาเล็ม

1 4เราจะจับพวกเขากระแทกชนกันเอง ไม่ว่าพ่อว่าลูก เราจะไม่มียอมให้ความสงสารหรือความเมตตาเอ็นดูมายับยั้งเรามีให้ทำลายล้างพวกเขา เล ย " องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ จะต้องตกเป็นเชลย

15 จงฟังและใส่ใจ

อย่าเยอหยิ่งเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้แล้ว

16 จงถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ก่อนที่พระองค์จะทรงนำความมิดมนมา

ก่อนที่เท้าของท่านจะเหยียบบนภูเขาอันมิดมน

ท่านมุ่งหวังความสว่าง

แต่พระองค์ทรงผันแปรมันเป็นความมิดมน

เปลี่ยนมันกลายเป็นความมิดทึบ

17 แต่หากท่านไม่ยอมฟัง

ข้าพเจ้าจะแอบร้องไห้เนื่องด้วยความหยิ่งยโสของท่าน

ร่ำไห้ด้วยความขมขื่น

ดวงตาของข้าพเจ้าจะหลั่งน้ำตา

เพราะฝูงแกะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ถูกจับไปเป็นเชลย

18 จงบอกกษัตริย์และพระมารดาว่า

"ลงมาจากราชบัลลังก์เถิด

เพราะมงกุฎอันธำรงเกียรติจะร่วงหล่นจากศีรษะ"

19 เมืองต่างๆ ในเนเกบจะถูกปิดและจะไม่มีใครเปิดได้

ยูดาห์ทั้งหมดจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

20 จงเงยหน้าขึ้นมองดูคนที่ทั้งหลายที่มาจากทางเหนือ
ไบนสะฝูงแกะที่เรามอบหมายให้เจ้าดูแล
ฝูงแกะที่ดังามของเจ้า?

2

1

เจ้าจะว่าอย่างไรเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งผู้ที่เจ้าถือเป็นมหามิตรนั้นมาครอบครองเจ้า?

เจ้าจะไม่เจ็บปวดรวดร้าวเหมือนหญิงที่กำลังคลอดหรือ?

22 และหากเจ้าถามตัวเองว่า "ทำไมหนอเรื่องทั้งหมดนี้จึงเกิดขึ้นกับเรา?"
ก็เพราะความบาปหนาของเจ้านะสิ
กระโปรงของเจ้าจึงถูกฉีกขาด
และกายของเจ้าถูกย่ำยี

23 ชาวเอธิโอเปีย* (ฮีบรูว่า ชาวคูช) จะเปลี่ยนสีผิวของตนได้หรือ?
เลือดดาวจะละลายของมันได้หรือ?

พวกเจ้าซึ่งมักคุ้นกับการทำชั่วก็ไม่สามารถทำได้

24 "เราจะทำให้เจ้ากระจัดกระจายเหมือนเกลบ
ที่ถูกลมทะเลทรายพัดปลิวไป

25 นี่คือสลากของเจ้า

ส่วนที่เรากำหนดให้เจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้าประกาศดังนี้แหละ

"เพราะเจ้าลืมนเรา และไปวางใจในเทพเจ้าจอมปลอม

26 เราจะถลกกระโปรงของเจ้าขึ้นปิดหน้าเจ้า

เพื่อให้ความอภัยสอดสูของเจ้าเป็นที่ประจักษ์

27 คือการสว่างประเวณี ความมั่งมาก

ค้นหาที่ไร้ยางอายของเจ้า

เราให้เห็นความประพฤติอันน่าเดียดฉินท์ของเจ้า

บนภูเขาทั้งหลายและตามท้องทุ่งต่างๆ

วิบัติแก่เจ้า

เยรูซาเล็มเอ๋ย

เจ้าจะแปดเปื้อนมลทินนานสักเท่าใดหนอ"

ส ง ค ร ำ ม ก ำ รกัณดารอาหาร ความแห้งแล้ง
1 4

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งมีมาถึงเยเรมีย์เกี่ยวกับภาวะความแห้งแล้ง
ความว่า

2 "ยูดาห์คร่ำครวญ เมืองต่างๆ ซิมเซา

เขาทั้งหลายร่ำไห้ให้กับดินแดน
และมีเสียงร้องระงมขึ้นจากเยรูซาเล็ม

3 บรรดาขุนนางส่งคนใช้ออกไปหาน้ำจากบ่อ แต่ไม่พบน้ำ

คนใช้ถือเหยือกว่างเปล่ากลับมาอย่างอับอายและสิ้นหวัง
คลุมศีรษะตัวเองด้วยความโศกရันท

4 ผืนแผ่นดินแตกกระแหงเพราะขาดฝน
ชาวนาอับอายและสิ้นหวัง

คลุมศีรษะตัวเองด้วยความโศกရันท

5 แม้แต่กวางในท้องทุ่งก็ทิ้งลูกอ่อนของมันเพราะไม่มีหญ้า

6 ลาป่ายืนแคว้งบนเนินโล่งเตียน
หอบเหมือนหมาใน

ตาของมันพรำมัว เพราะไม่มีหญ้ากิน"

7 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+แม้ว่าความผิดบาปของ
ข้าพระองค์ทั้งหลายปรักปรำตัวเอง

แต่ขอทรงโปรดช่วย เพื่อเห็นแก่พระนาม

ของพระองค์

ด้วยว่าข้าพระองค์ทั้งหลายเสื่อมทรามยิ่ง
และได้กระทำบาปต่อพระองค์

8 ข้าแต่องค์ผู้ทรงเป็นความหวังแห่งอิสราเอล

องค์พระผู้ช่วยในยามทุกข์ลำเค็ญ

ไฉนทรงเป็นเช่นคนแปลกหน้าในแผ่นดิน

เป็นเช่นคนเดินทางซึ่งแหวะพักแรมเพียงคืนเดียว?

9 ไฉนทรงเป็นดังคนทิ้งงวย

เหมือนนักรบหมดเรี่ยวแรงจะช่วย

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พ ร ะ อ ง ค์ ทรงอยู่ในหมู่

ข้าพระองค์ทั้งหลาย

และผู้คนเรียกข้าพระองค์ทั้งหลายตามพระนามของพระองค์

ขออย่าทรงทอดทิ้งเหล่าข้าพระองค์

1 0 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสเกี่ยวกับชนชาตินี้ว่า

พวกเขารักที่จะหลงเตลิด

พวกเขาไม่ยั้งเท้าบ้างเลย

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ จึงไม่ยอมรับเขาทั้งหลาย

พระองค์จะทรงระลึกถึงบาปชั่วของเขา

และลงโทษเขาตามความผิดบาปของเขา

1 1 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"ไม่ต้องอธิษฐานเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้ 12 แม้พวกเขาถืออาหาร

เราจะไม่ฟังคำอ้อนวอนของเขา แม้เขาถวายเครื่องเผาบูชาและธัญบูชา

เราก็จะไม่รับ แต่เราจะทำลายเขาทั้งหลายด้วยสงคราม การกันดารอาหาร

แ ล ะ โ ร ค รั ะ บ า ด "

1 3 ข้าพเจ้าจึงกราบทูลว่า

"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดบรรดาผู้เผยพระวจนะปราบอกพวกเขาว่า

ทุกอย่างเรียบร้อยดี จะไม่มีสงคราม หรือกันดารอาหาร จะมีสันติสุขยืนยงในที่นี้"

1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"บรรดาผู้เผยพระวจนะได้อ้างชื่อของเรามาพยากรณ์เท็จ เราไม่ได้ใช้พวกเขาไป

หรือสั่งให้เขาพูด หรือแจ้งเนื้อความอะไรแก่เขา เขาบอกนิมิตเท็จ

คำพยากรณ์เหลวไหลและภาพหลอนในใจของเขาเอง" 1 5 ฉะนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า "เราจะลงโทษผู้เผยพระวจนะเหล่านี้

ซึ่งพูดในนามของเรา ทั้งๆ ที่เรา ไม่ได้ใช้พวกเขาไป ผู้พูดว่าสงคราม

การกันดารอาหาร จะไม่มาแผ้วพานดินแดนนี้

พวกเขาเองนั้นแหละจะตายด้วยสงครามและการกันดารอาหาร

16 ส่วนผู้ที่ฟังเขาพยากรณ์เท็จให้ฟังนั้นจะถูกเหวี่ยงออกมากลางถนนสายต่างๆ
ของเยรูซาเล็มเนื่องมาจากสงครามและการกัณดารอาหาร

จะไม่มีใครมาฝั่งศพพวกเขาหรือภรรยา บุตรชาย บุตรสาวของเขา
เราจะเทอาญาอันร้ายแรงลงมาเหนือเขาอย่างสาสม

1 7 จึงบอกพวกเขาว่า
"ขอให้ตาเราโชนชุ่มด้วยน้ำตา ตลอดวันตลอดคืนไม่มีหยุด
ด้วยว่าธิดาพรหมจารีของเราคือปรีชากรของเรานี้
ถูกตีและนอนจมด้วยบาดแผลฉกรรจ์

18 หากเราออกไปที่ทุ่งนา ก็เห็นร่างบรรดา
ผู้ถูกปลิดชีวิตด้วยภัยสงคราม
หากเข้าไปในเมือง ก็เห็นศพผู้เป็นเหยื่อ
การกัณดารอาหาร
ทั้งผู้เผยพระวจนะและปุโรหิตได้ไปยัง
แดนที่ตนไม่รู้จัก"

19 พระองค์ทรงทอดทิ้งยูดาห์เสียสิ้นเชิงแล้วหรือ?
ทรงชิงชังศิโยนหรือ?
ไฉนทรงทรมาณเราจนเยียวยาไม่หาย?

ข้าพระองค์ทั้งหลายมุ่งหวังสันติสุข แต่
ไม่มีอะไรดี

มุ่งหวังวาระการบำบัดรักษา แต่มีเพียงความอกสั่นขวัญแขวน

20 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ข้าพระองค์ทั้งหลายทราบถึงบาปชั่ว
ของข้าพระองค์ทั้งหลาย
และมลทินบาปของเหล่าบรรพบุรุษ

ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปผิดต่อพระองค์

21 เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์

ขออย่าทรงชิงชังข้าพระองค์ทั้งหลายเลย

ขออย่าทรงหยามเหยียดบัลลังก์อันทรงเกียรติของพระองค์
โปรดทรงระลึกถึงคำมั่นสัญญาที่ทรงมีต่อข้าพระองค์ทั้งหลาย

และอย่าทิ้งสัญญาฉัน

22 เทพเจ้าไร้ค่าของบรรดาประชาชาติ มี

องค์ไหนบ้างที่ประทานฝนให้ได้?
หรือท้องฟ้าเองได้เทฝนลงมา?

หามิได้ แต่เป็นพระองค์นั้นแหละ

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา
ฉะนั้นข้าพระองค์ทั้งหลายจึงหวังในพระองค์

เ พ ร า ะ พ ร ะ อ ง ค์ทรงเป็นผู้กระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้

15 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"ต่อให้โมเสสและซามูเอลมายืนวิงวอนเพื่อชนชาตินี้ตรงหน้าเรา

เราก็จะไม่ใจอ่อนช่วยพวกเขา ไปให้พ้น เอาพวกเขาออกไปพ้นหน้าเรา

2และหากพวกเขาถามเจ้าว่า "จะให้เราไปที่ไหน?"

จ ง บ อ ก พ ว ก เ ข า ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"ผู้ที่ถูกกำหนดให้ถึงความตายก็ไปสู่ความตาย

ผู้ที่จะต้องตายด้วยคมดาบก็ไปสู่คมดาบ

ผู้ที่จะต้องอดตายก็ไปสู่การกันดารอาหาร

และผู้ที่ถูกกำหนดให้เป็นเชลยก็ไปสู่ความเป็นเชลย"

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"เราจะแต่งตั้งผู้ทำลายสี่แบบสำหรับจัดการกับพวกเขา ได้แก่ ดาบเพื่อเข่นฆ่า

สุนัขเพื่อฉีกทิ้ง นกในอากาศและสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกจะกลืนกินและทำลายเสีย

4เนื่องด้วยสิ่งที่มีนัสเสห์บุตรเฮเซศิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำไปในเยรูซาเล็ม

เราก็จะกระทำให้พวกเขาเป็นที่ขยะแขยงแก่มวลอาณาจักรใน โ ล ก

5 "เยรูซาเล็มเอ๋ย ใครจะสงสารเจ้า?

ใครจะร่ำไห้ให้กับเจ้า?

จะมีใครไยตีถามทุกข์สุขของเจ้า?

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "เจ้าได้ละทิ้งเราหวนกลับไปหาบาปร้ายไป

เราจึงฟาดเจ้าและทำลายเจ้า

เราเอื้อมที่จะให้โอกาสเจ้าแก้ตัวอีกแล้ว

7 เราจะล้างพวกเขาด้วยคราดที่ประตูเมือง
เราจะนำวิปโยคและหายนะมาสู่ประชากรของเรา
เพราะเขาไม่ยอมหันจากวิถีของตน

8 เราจะทำให้มีแม่มาอยู่ในหมู่พวกเขามากยิ่งขึ้นกว่าทรายในทะเล
กลางวันแสกๆ เราจะนำผู้ทำลายมา

เล่นงานบรรดาแม่ของหนุ่มฉกรรจ์
เราจะนำความทุกข์ร้าวรานและความอกสั่นขวัญแขวน
มา ยังเขาทั้งหลายอย่างจับพลัน

9 แม่ลูกเจ็ดเป็นลมหมดสติไป
ดวงตะวันของนางลับหายทั้งๆ ที่เป็นเวลากลางวัน
นางต้องอับอายขายหน้า

เราจะมอบผู้เหลืออยู่ให้แก่ดาบต่อหน้าศัตรู"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ
10 อนิจจา แม่ครับ ที่แม่ให้กำเนิดผม
ผมถูกคนทั้งแผ่นดินต่อสู้และชิงดีชิงเด่น
ผมไม่เคยให้ใครหิбыืมอะไร หรือไป

หิбыืมใคร
แต่ทุกๆ คนก็แข่งด่าผม

11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"แน่นอน เราจะช่วยเหลือเจ้าเพื่อ
ผลดีที่ตั้งใจไว้

แน่นอน เราจะทำให้ศัตรูของเจ้ามาอ่อนวอนเจ้า
ในวาระแห่งภัยพิบัติและในยามทุกข์ลำเค็ญ

12 มนุษย์จะหักแท่งเหล็กจากภาคเหนือหรือ
แท่งทองสัมฤทธิ์ได้หรือ?

13 เราจะยกทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่งของเจ้าให้
เนื่องด้วยความผิดบาปทั้งปวงทั่วดินแดนของเจ้า

14 เราจะให้ศัตรูทั้งหลายจับเจ้าไปเป็นเชลย
ในดินแดนที่เจ้าไม่รู้จัก

ด้วยว่าโทษของเราลูกเป็นไฟซึ่งจะเผาผลาญเจ้า"

15 โอข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์ทรงเข้าใจ
ขอทรงระลึกถึงและเสด็จมาเยี่ยมเยียนข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงแก้แค้นกับผู้ข่มเหงเหล่านี้เพื่อข้าพระองค์
พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ช้านาน
ขออย่าทรงนำข้าพระองค์ไปเสีย

ขอทรงระลึกว่าข้าพระองค์ทนการตำหนินั้นเพื่อพระองค์

16 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์
เมื่อพระวณะของพระองค์มาถึง
ข้าพระองค์ก็รับเป็นอาหารประทังชีวิต
เป็นความปลื้มปีติยินดีแห่งจิตใจ
ของข้าพระองค์

เพราะเขาเรียกข้าพระองค์ตามพระนามของพระองค์

17 ข้าพระองค์ไม่เคยนั่งในหมู่ผู้สนุกเฮฮา
ไม่ร่วมรื่นเริงเบิกบานกับพวกเขา

ข้าพระองค์นั่งอยู่ตามลำพังเพราะพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์
ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เปี่ยมด้วยความคับแค้น

18 เหตุไฉนข้าพระองค์ปวดร้าวไม่สิ้นสุด
และบาดแผลของข้าพระองค์ฉกรรจ์รักษาไม่หาย?
พระองค์จะทรงเป็นเช่นลำห้วยที่ลวงตาต่อข้าพระองค์
เป็นเช่นตาน้ำซึ่งไม่มีน้ำหรือ?

19 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตรัสตั้งนี้ว่า
"หากเจ้ากลับใจเสียใหม่ เราจะให้เจ้าคืนสู่ปกติสุข
เพื่อเจ้าจะปรนนิบัติรับใช้เรา
หากเจ้าพูดสิ่งที่มีคุณค่า ไม่พูดเหลวไหลไร้ค่า
เจ้าจะเป็นผู้แกลงถ้อยคำของเรา

ให้ชนชาตินี้หันมาหาเจ้า

แต่เจ้าต้องไม่หันไปหาพวกเขา

20 เราจะทำให้เจ้าเป็นกำแพงสำหรับชนชาตินี้

เป็นปราการทองสัมฤทธิ์อันหนาแน่น

เขาทั้งหลายจะต่อสู้เจ้าแต่เอาชนะไม่ได้เพราะเราอยู่กับเจ้า

เราจะกอบกู้และช่วยเหลือเจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ

21 "เราจะช่วยเจ้าจากเงื้อมมือคนชั่ว

และไถ่เจ้าจากอุ้งมือของคนอำมหิต"

วันแห่งภัยพิบัติ

16 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า

2 "เจ้าอย่าแต่งงาน อย่ามีลูกชายหรือลูกสาวในที่แห่งนี้"

3 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับลูกชาย ลูกสาวที่เกิดในดินแดนนี้

และชายหญิงผู้เป็นพ่อแม่ของเขาว่า 4 "เขาทั้งหลายจะตายด้วยโรคภัย

ไม่มีใครไว้ทุกข์หรือฝังศพให้ พวกเขาจะเป็นเหมือนขยะกองอยู่ที่พื้น

เขาจะพินาศเพราะสงครามและการกันดารอาหาร

ร่างของเขาจะเป็นอาหารแก่นกในอากาศและสัตว์ป่าต่างๆ บนแผ่นดิน"

5 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนี้ว่า "อย่าเข้าไปในเรือนที่มีงานศพ

อย่าไปไว้ทุกข์หรือแสดงความเห็นใจ เพราะเราถอนพร

ความรักมั่นคงและความสงสารไปจากชนชาตินี้แล้ว"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนี้ 6"ทั้งผู้ใหญ่ และผู้น้อยจะตายเสียในดินแดนแห่งนี้

ไม่มีใครฝังศพให้ ไม่มีใครไว้ทุกข์

ไม่มีใครเชือดเนื้อหรือโกนศีรษะเพื่อไว้อาลัยให้กับพวกเขา

7 จะไม่มีใครให้อาหารหรือเครื่องดื่มเป็นการปลอบโยนผู้ที่คร่ำครวญอาลัยถึงผู้ตาย

แม้ว่าผู้ตายเป็นบิดามารดา

8 และอย่าเข้าไปในเรือนที่มีงานเลี้ยงและไม่นั่งกินดื่มกับพวกเขา"

9 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"ในช่วงชีวิตของเจ้าและต่อหน้าต่อตาเจ้านี้แหละ เราจะยุติเสียงเฮฮา
เสียงรื่นเริงเบิกบาน เสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในดินแดนนี้

1 0 เมื่อเจ้าบอกสิ่งทั้งปวงนี้แก่พวกเขา และพวกเขาจะถามเจ้าว่า
'เหตุใดหนอองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงมีประกาศิตให้เกิดสิ่งร้ายแรงเพียงนี้แก่พวกเร
า ? พวกเราทำผิดอะไร?

เราได้ทำบาปอะไรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา? 1 1 ก็จึงบอกพวกเขาว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้ว่า 'เพราะบรรพบุรุษของพวกเจ้าได้ละทิ้งเรา
ไปปรนนิบัตินมัสการพระต่างๆ ไม่ได้รักษาบทบัญญัติของเรา

1 2 แต่เจ้าทั้งหลายประพฤติเลวทรามยิ่งกว่าบรรพบุรุษเสียอีก ดุเดือด
เจ้าต่างก็ทำตามใจตัวเองถึงถือทิวชัยของตน แทนที่จะเชื่อฟังเรา 1 3 ฉะนั้น
เราจะเหวี่ยงเจ้าออกจากดินแดนแห่งนี้

ไปยังดินแดนซึ่งเจ้าและบรรพบุรุษไม่เคยรู้จักมาก่อน ที่นั่นเจ้าจะปรนนิบัติพระอื่นๆ
ทั้งกลางวันกลางคืน เพราะเราจะไม่มีความโปรดปรานใดๆ ให้แก่เจ้า'

1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "อย่างไรก็ตาม เวลานั้นจะมาถึง
เวลาซึ่งคนทั้งหลายจะเลิกปฏิบัติโดยอ้างว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกมาจาก
อียิปต์นั้นทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด" 1 5 แต่จะอ้างว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกมาจากดินแดนทางเหนือและจาก
ประเทศต่างๆ ที่ทรงเนรเทศพวกเขาไปนั้นทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด"

ทั้งนี้เพราะเราจะนำเขาทั้งหลายกลับมายังดินแดนซึ่งเรายกให้แก่บรรพบุรุษข
อ
ง
เ
ช
า
"

1 6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "แต่บัดนี้
เรากำลังส่งชาวประมงหลายคนมาจับพวกเขา

หลังจากนั้นเราจะส่งพรานมากมายมาตามล่าพวกเขาจากภูเขา
เนินเขาทุกลูกและจากซอกหิน 1 7 เราจับตาวิถีทั้งปวงของเขา

ไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นจากเรา
บาปชั่วของเขาไม่อาจปิดบังไว้จากสายต
า
ช
อ
ง
เ
ร
า

1 8 เราจะลงโทษเขาเป็น โทษซ่อนโทษ

เนื่องด้วยบาปชั่วของเขาที่ทำให้ดินแดนของเราแปดเปื้อนมลทินด้วยรูปเคารพต่ำช้า
าไร้ชีวิต ทำให้กรรมสิทธิ์ของเราเต็มไปด้วยรูปเคารพอันน่าชิงชังของพวกเขา"

19 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้ทรงเป็นพระกำลัง เป็นป้อมปราการ
และเป็นที่ลี้ภัยในยามทุกข์ลำเค็ญของข้าพระองค์
ประชาชาติต่างๆ จากสุดโลกจะมาเฝ้าพระองค์และกราบทูลว่า
"บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ครอบครองสิ่งใด
นอกจากเทพเจ้าจอมปลอม รูปเคารพไร้ค่า

อันไร้ประโยชน์

20 มนุษย์จะสร้างพระเจ้าให้ตนเองได้หรือ?

ได้ แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้าเลย"

21 "ฉะนั้น เราจะสั่งสอนเขาทั้งหลาย

คราวนี้เราจะสอนให้เขารู้ถึงฤทธานุภาพและฤทธิ์อำนาจของเรา

แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ "

17

"บาปของยูดาห์ถูกสลักไว้ด้วยปากกาเหล็ก

จารึกไว้ด้วยปลายเพชรลงบนแผ่นหัวใจของเขา

และบนเชิงอนที่แท่นบูชาของเขาทั้งหลาย

2 แม้แต่ลูกหลานของเขาก็ระลึกถึงแท่นบูชาและเสาเจ้าแม่อาเซราห์

ข้างต้นไม้ที่แผ่กิ่งก้านสาขาและบนภูเขาสูงทั้งหลาย

3

ภูเขาของเรา* (หรือภูเขาทั้งหลาย)ในดินแดนนั้นและทรัพย์สมบัติของเจ้าทั้ง

ห ล ำ ย

ตลอดจนสถานบูชา ณ ที่สูงของเจ้า

เราจะยกให้เป็นของเซลย

ชดใช้ความผิดบาปทั่วแดนของเจ้า

4 โดยความผิดของเจ้าเอง เจ้าจะสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่เรามอบให้

เราจะส่งเจ้าไปเป็นทาสศัตรูในดินแดนซึ่งเจ้าไม่รู้จัก

เพราะเจ้าจุดไฟโทสะของเรา

มันจะเผาผลาญตลอดไป"

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนี้ว่า

"คำแช่งสาปตกอยู่แก่ผู้ที่วางใจในมนุษย์

พึงพละกำลังของเขา

และเอาใจออกห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+

6 เขาจะเป็นเช่นพุ่มไม้ในถิ่นกันดาร

มองไม่เห็นความเจริญรุ่งเรืองที่มาถึง

เขาจะอาศัยในถิ่นแห้งแล้งของทะเลทราย

ในเขตดินกร่อยซึ่งไม่มีใครอาศัย

7 แต่พระพรมีแก่ผู้ที่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า+

และองค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นที่พึ่งของเขา

8 เขาจะเป็นเช่นต้นไม้ปลูกไว้ริมน้ำ

ซึ่งหยั่งรากลงไปริมธารน้ำ

ไม่กลัวความร้อนที่มาถึง

และไม่วิตกกังวลกับปีที่แห้งแล้ง

ใบของมันเขียวขจีอยู่เสมอ

และเกิดผลตามฤดูไม่ขาด"

9 จิตใจเป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งอื่นใด

เสื่อมทรามจนสุดจะแก้

ใครจะเข้าใจจิตใจนั้นได้?

10 "เราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้พิเคราะห์ดูจิตใจ

และตรวจสอบความคิด

ให้บำเหน็จแก่ทุกคนตามผลการกระทำและตามความประพฤติของเขา"

11 ผู้ซึ่งมั่งมีด้วยวิธีทุจริตก็เหมือนนกที่กักไข่ซึ่งมันไม่ได้วาง

เมื่อถึงวัยกลางคน

ทรัพย์สมบัติก็พราดจากเขาไป

และในบั้นปลายเขาจะกลายเป็นคนโง่เขลา

12 สถานนมัสการของข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นบัลลังก์อันรุ่งเรือง

สถาปนาไว้

ณ

เบื้องสูงมาตั้งแต่ต้น

13 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงเป็นความหวังแห่งอิสราเอล

คนทั้งปวงที่ละทิ้งพระองค์จะอภัยศอดสู
ผู้ที่หันหนีจากพระองค์จะถูกจารึกไว้ในฐลี

เพราะเขาละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงเป็นธรรมาแห่งชีวิต

14 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอทรงรักษาข้าพระองค์แล้วข้าพระองค์จะหาย
ขอทรงช่วย แล้วข้าพระองค์จะรอด

เพราะพระองค์คือผู้ที่ข้าพระองค์ถวายการสรรเสริญ

15 เขาทั้งหลายพรัากล่าวกับข้าพระองค์ว่า "ไหนละ พระดำรัสของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ? ให้มันเป็นไปตามนั้น ณ บัดนี้สิ! "

16 ข้าพระองค์มิได้หนีจากการเป็นผู้เลี้ยงแกะซึ่งติดตามพระองค์

ทั้งมิได้ปรารถนาวันแห่งความสิ้นหวัง

สิ่งที่ข้าพระองค์เอ่ยปากบอกพวกเขา

ก็แจ้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์

17 ขออย่าทรงเป็นเหตุให้ข้าพระองค์

คร้ามกลัว

ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ในวันแห่งภัยพิบัติ

18 ขอให้ผู้กดขี่ข่มเหงข้าพระองค์ต้องอับอายขายหน้า

แต่ขอทรงปกป้องข้าพระองค์จากความอภัยยศ

ขอให้เขาทั้งหลายอกสั่นขวัญแขวน

แต่ขอทรงคุ้มครองข้าพระองค์พ้นจากความหวาดหวั่น

ขอทรงนำวันแห่งภัยพิบัติมายังเขา

ขอทรงทำลายเขาด้วยหายนะที่รุนแรงเป็นสองเท่า

รักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์

19 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงไปยืนอยู่ ที่ประตูประชาชน
ทางประตูซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จเข้าออก ทั้งยืนอยู่ที่ประตูต่างๆ ของเยรูซาเล็ม

20 จงบอกแก่คนทั้งปวงว่า "จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกิด
กษัตริย์แห่งยูดาห์

มวลชนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มซึ่งผ่านเข้าออกประตูเหล่านี้"

21 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "จงระวังอย่าหาบห้ามสิ่งของในวันสะบาโต

หรือนำสิ่งใดผ่านเข้าออกประตูแห่งกรุงเยรูซาเล็ม

22 ยอห์นห้ามสิ่งใดออกจากบ้านเรือนของเจ้า หรือกระทำการงานใดๆ
ในวันสะบาโต

แต่จงรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ตามที่เราได้บัญชาบรรพบุรุษของเจ้าไว้

2 3 แต่คนเหล่านั้นไม่ฟัง ไม่ใส่ใจ พวกเขาหัวแข็งตื้อดิ่ง
ไม่ยอมใส่ใจและรับคำเตือนสอน" 2 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายใส่ใจเชื่อฟังเรา และไม่ห้ามสิ่งใดผ่านประตูในวันสะบาโต
แต่รักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์โดยไม่กระทำการงานใดในวันนั้น

2 5 เมื่อนั้นเหล่ากษัตริย์ผู้ครองบัลลังก์ดาวิดจะเข้าออกประตูต่างๆ
ของกรุงนี้กับเหล่าขุนนาง จะนั่งบนรถรบและหลังม้า

ติดตามด้วยชนยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม และกรุงนี้ จะมีผู้คนอยู่อาศัยตลอดไป
2 6 ประชาชนจากเมืองต่างๆ ของยูดาห์ และหมู่บ้านต่างๆ รอบเยรูซาเล็ม

จากเขตแดนของเบนยามิน จากเชิงเขาตะวันตก* (ภ า ษ า ฮีบรูว่า เซเฟลาห์)
จากแถบภูเขาและเนินเขา จะนำเครื่องเผาบูชา ธัญญา

เครื่องหอมและเครื่องบูชาขอบพระคุณมายังนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

2 7 แต่หากเจ้าทั้งหลายไม่เชื่อฟังเรา ไม่ยอมรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์
หากในวันสะบาโต

เจ้ายังนำสัมภาระผ่านประตูเมืองทั้งหลายของเยรูซาเล็มเราก็จะจุดไฟเผาประตูเมือง
เหล่านี้ เป็นไฟไม่รู้ดับซึ่งจะเผาผลาญป้อมต่างๆ ของเมืองนี้หมดสิ้น" "

บทเรียนจากช่างปั้นหม้อ

18 พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ว่า

2 "จงลุกขึ้นลงไปที่บ้านช่างปั้นหม้อ เราจะให้เจ้าได้ยินถ้อยคำของเราที่นั่น"

3 ข้าพเจ้าก็ไปที่บ้านช่างปั้นหม้อ เขากำลังทำงานอยู่ที่ปั้น

4 แต่ภาชนะที่เขากำลังปั้นอยู่นั้นเสียรูปทรงอยู่ในมือช่างปั้น

เขาจึงนวดขย่ำเป็นก้อนและเริ่มปั้นใหม่ตามที่เขาเห็นว่าดีที่สุด

5 แล้วพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

6

"พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย

17 เราจะเหวี่ยงประชากรของเรากระจัด

กระจ่ายไปต่อหน้าศัตรูของพวกเขา

เหมือนลมตะวันตกพัดผู้คนกระจ่ายฟุ้ง

เรา จะหันหลังให้พวกเขา ในวาระแห่งภัยพิบัติของเขา"

18 เขาทั้งหลายกล่าวว่า "มาเถิดให้เราวางแผนกำจัดเยเรมีย์

เพราะว่าคำสอนแห่งธรรมบัญญัติจากปุโรหิต

คำปรึกษาจากปราชญ์และถ้อยคำจากผู้เผยพระวจนะจะไม่สูญหายไป ฉะนั้น

ให้เราโจมตีเขาด้วยลิ้นของเราและอย่าใส่ใจสิ่งที่เขาพูด"

19 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอทรงฟังข้าพระองค์

ฟังถ้อยคำของบรรดาผู้กล่าวหาข้าพระองค์

20 ควรหรือที่เขาทั้งหลายจะตอบแทนความดีด้วยความชั่ว

ถึงกระนั้นพวกเขาก็ขุดหลุมพรางดักข้าพระองค์

ขอทรงระลึกว่าข้าพระองค์ยืนอยู่เบื้องพระพักตร์

กราบทูลพระองค์เพื่อพวกเขา

ให้ทรงหันเหพระพิโรธเสียจากพวกเขา

21 ด้วยเหตุนี้ขอให้ลูกๆ ของพวกเขาอดอยากตาย

ขอให้พวกเขาเป็นเหยื่อคมดาบ

ขอให้ภรรยาของเขาเป็นม่ายและถูกคร่าลูกไปหมด

ขอให้พวกเขาผู้ชายของเขาตายด้วยโรคภัย

และคนหนุ่มๆ ของพวกเขาตายในสงคราม

22 ขอให้ได้ยินเสียงหวีดร้องจากบ้านเรือนของพวกเขา

เมื่อพระองค์นำกองทหารเข้าจู่โจมพวกเขาอย่างฉับพลัน

ด้วยว่าเขาทั้งหลายได้ขุดหลุมดักข้าพระองค์

และซุ่มวางกับดักตามทางของข้าพระองค์

23 แต่พระองค์ทรงทราบแผนการทุกอย่างที่เขาคบคิดกันกำจัดข้าพระองค์

ข้าแต่องค์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

อย่าทรงอภัยโทษพวกเขา

ขออย่าทรงลบเลือนบาปผิดของเขา

แต่ขอให้เขาทั้งหลายพินาศย่อยยับต่อพระพักตร์พระองค์
ขอทรงจัดการกับพวกเขาในวาระแห่งพระพิโรธของพระองค์

19 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "จงไปซื้อหม้อดินจากช่างปั้นหม้อมาใบหนึ่ง
และพาผู้อาวุโสบางคนของเหล่าประชากรและปุโรหิต ผู้อาวุโสบางคนไปกับเจ้าด้วย
2 และจงไปที่หุบเขาเบนฮินโนมตรงทางเข้าประตูกองเศษหม้อของตัวเมือง
และจงพูดกับเขาตามถ้อยคำที่เราบอกเจ้าที่นั่น 3

"กษัตริย์แห่งยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม
จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

'ดูเถิดเราจะนำภัยพิบัติมาเหนือสถานที่นี้ ซึ่งทุกคนที่ได้ยินจะถึงกับหูชา
4 ด้วยว่าพวกเขาได้ละทิ้งเรา และกระทำให้ที่แห่งนี้กลายเป็นแหล่ง พระต่างชาติ
พวกเขาถวายเป็นเครื่องบูชาแก่พระต่างๆ ซึ่งตัวเขาก็ดี บรรพบุรุษของเขาก็ดี
บรรดากษัตริย์ของยูดาห์ก็ดี ไม่เคยรู้จักมาก่อน

และเขาทั้งหลายทำให้สถานที่นี้นองด้วยเลือดของผู้บริสุทธิ์

5 เขาได้สร้างสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระบาอัล

เพื่อเผาลูกชายของตนสังเวยแก่พระบาอัล นี่เป็นสิ่งที่เราไม่เคยสั่งไม่เคยพูดถึง
หรือแม้แต่คาดคิดมาก่อน" 6 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+เจ้าตรัสว่า "จงระวังให้ดี
วันนั้นจะมาถึง

เมื่อผู้คนจะไม่เรียกที่แห่งนี้ว่าโทเฟทหรือหุบเขาเบนฮินโนมอีกต่อไป

แต่เรียกว่าหุบเขาแห่งน้กฆ่า

7 ในที่แห่งนี้เราจะทำลายล้าง*แผนการต่างๆ ของยูดาห์และเยรูซาเล็ม

เราจะทำให้พวกเขาล้มตายด้วยคมดาบต่อหน้าศัตรู

ในเงื้อมมือของผู้หมายเอาชีวิตของเขา

เราจะทิ้งศพของเขาเป็นเหยื่อนกในอากาศและสัตว์ต่างๆ บนแผ่นดินโลก

8 เราจะกระทำให้กรุงนี้ถูกทิ้งร้าง เป็นป่าแห่งการดูหมิ่น

ทุกคนที่ผ่านไปมาจะตกตะลึง

และยับยั้งเนื่องด้วยความหายนะทั้งหมดของเขาทั้งหลาย

9 ในขณะที่ถูกบีบบังคับโดยศัตรูผู้หมายปองชีวิตของเขาทั้งหลายซึ่งล้อมกรอบเขาไว้ และแต่ละคนก็จะกินเนื้อเพื่อนบ้านของตน"

1 0 จากนั้นเจ้า จงทบทวนไบบั้นต่อหน้าคนเหล่านั้นที่มาอยู่กับเจ้า
1 1 และบอกพวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิตรีที่ว่า
'ดั่งที่หม้อไบบั้นแตกปนเปื้อนซุ่มแซมไม่ได้
เราจะบดขยี้ชนชาตินี้และเมืองนี้ให้แหลกลาญ

เขาทั้งหลายจะฝังศพผู้ตายที่โทเฟท จนไม่มีที่ว่างเหลืออยู่อีก
1 2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า นี่คือนสิ่งที่เราจะทำต่อสถานที่แห่งนี้
และพวกเขาที่อาศัยอยู่ที่นี่ เหมือนอย่างโทเฟท
1 3 บ้านเรือนในกรุงเยรูซาเล็มและวังทั้งหลายของกษัตริย์ยูดาห์จะเป็นมลทินเหมือน
นอย่างโทเฟท คือบ้านทั้งหลายที่เผาเครื่องหอมบูชาบนหลังคา
ถวายแด่พระแห่งดวงดาวและเทเครื่องดื่มบูชาแด่พระต่างๆ ' "

14 แล้วเยเรมีย์เดินทางกลับจากโทเฟทที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้ให้ไปก
ล่าวคำพยากรณ์
ท่านมายืนอยู่ที่ลานพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และกล่าวแก่ประชากรทั้งปวงว่า
15 "นี่คือนสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า 'จงฟังเถิด
เราจะนำภัยพิบัติทั้งหมดที่เราประกาศมาสู่กรุงนี้และเมืองต่างๆ ที่รายรอบ
ซึ่งเราได้ประกาศกล่าวโทษ
เพราะเขาทั้งหลายหัวแข็งและไม่ยอมฟังถ้อยคำของเรา' "

20 เมื่อปุโรหิตปาซเซอร์บุตรอิมเมอร์

ซึ่งเป็นหัวหน้าใหญ่ดูแลพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ได้ยินเรื่องที่เยเรมีย์กำลังเผยพระวจนะอยู่ 2 ก็ให้ทูตผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์
และจับกุมตัวใส่ขื่อขังไว้ ณ
ประตูเบนยามินด้านบนของพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 3 เข้าวันรุ่งขึ้น
เมื่อปาซเซอร์มาปล่อยเยเรมีย์ออกจากขื่อคา เยเรมีย์กล่าวกับเขาว่า
"ชื่อที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงตั้งให้ท่านมิใช่ปาซเซอร์* (แปลว่าสยดสยองรอบด้าน)

4 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่สยดสยองแก่ตัวเจ้าเองและเพื่อนฝูง ทั้งปวงของเจ้า

ตาของเจ้าเองจะเห็นพวกเขาล้มตายด้วยคมดาบของเหล่าศัตรู

เราจะมอบยูดาห์ไว้ในเงื้อมมือกษัตริย์แห่งบาบิโลน

ซึ่งจะกวาดต้อนพวกเขาไปยังบาบิโลนหรือฆ่าทิ้ง

5 เราจะมอบทรัพย์สมบัติทั้งปวงของกรุงนี้แก่ศัตรูของพวกเขา **เขา** **ได้แก่**

ผลิตผลทั้งปวง ทรัพย์สินมีค่าและสมบัติทั้งสิ้นของบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์

ศัตรูจะปล้นสะดมริบไปยังบาบิโลน

6 ส่วนเจ้าปาซเซอร์และคนทั้งปวงในเหย้าเรือนของเจ้าจะต้องไปเป็นเชลยที่บาบิโล

น ตายและถูกฝังเสียที่นั่น ทั้งตัวเจ้าและสหายทั้งปวงที่เจ้าพยากรณ์เท็จให้ฟัง' "

เยเรมีย์คร่ำครวญ

7 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า +

พระองค์ทรงหลอกหลวงข้าพระองค์และข้าพระองค์ก็ถูกหลอกให้ตายใจ

พระองค์เหนือกว่าข้าพระองค์และทรงชนะข้าพระองค์

ข้าพระองค์ถูกหัวเราะเยาะวันยังค่ำ ทุกคนเย้ยหยันข้าพระองค์

8 เมื่อใดที่พูด ข้าพระองค์เป็นต้องป่าวร้อง

ประกาศความรุนแรงและความพินาศย่อยยับ

ฉะนั้นพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทำให้ข้าพระองค์ถูกเย้ยหยันและติเตียนวันยังค่ำ

9 แต่หากข้าพระองค์จะว่า "ข้าฯจะไม่พูดถึงพระองค์

ไม่พูดอะไรในพระนามพระองค์อีกต่อไป"

พระดำรัสของพระองค์ในจิตใจข้าพระองค์

ก็เป็นเหมือนไฟที่แผดเผาอยู่ในกระดูก

และข้าพระองค์หมดเรี่ยวแรงที่จะทนเก็บอันไว้ได้

ข้าพระองค์เก็บไว้ไม่ได้จริงๆ

10 ข้าพระองค์ได้ยินเสียงซุบซิบมากมายว่า

"ความสยดสยองอยู่รอบด้าน!

ให้เรารายงานเรื่องเขา!

รายงานเรื่องเขา!

"

สหายทั้งปวงคอยให้ข้าพระองค์ล้มพลาด

พวกเขาพูดว่า

"บางที่เขาจะถูกหลอก

แล้วเราจะชนะเขา

และแก้แค้นเขาได้"

11 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอยู่เคียงข้างข้าพเจ้าประหนึ่งนักรบเกรียงไกร
ฉะนั้นบรรดาผู้ข่มเหงข้าพเจ้าจะล้มลงและมีได้ชัยชนะ
เขาจะล้มเหลวและอภัยศอดสูโดยสิ้นเชิง
เขาจะถูกตราหน้าตลอดไป

12 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระองค์ทรงพิเคราะห์ผู้ชอบธรรม
ทรงพินิจดูความคิดจิตใจ
ขอโปรดให้ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงแก้แค้นคนเหล่านี้
เพราะข้าพระองค์ได้มอบเรื่องราวของข้าพระองค์ไว้กับพระองค์แล้ว

13 จงร้องเพลงถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์ทรงกู้ชีวิตของผู้ขัดสน
จากเงื้อมมือของคนชั่ว

14 ขอแข่งวันที่ข้าพเจ้าถือกำเนิดมา!
ขออย่าให้วันที่แม่คลอดข้าพเจ้าออกมานั้นได้รับพร!

15 ขอแข่งนำข่าวไปบอกพ่อของข้าพเจ้า
คนที่ทำให้พ่อของข้าพเจ้าดีใจมาก

โดยบอกว่า

" ท่านได้ลูกชายแล้ว"

16 ขอให้คนนั้นเป็นเหมือนเมืองต่างๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงคว่ำทลาย
โดยปราศจากความเมตตา สงสาร
ขอให้เขาได้ยินเสียงร่ำไห้ในยามเช้า
เสียงโห่ร้องทำศึกยามเที่ยงวัน

17 เนื่องจากเขาไม่ฆ่าข้าพเจ้าเสียตั้งแต่อยู่ในครรภ์

ให้ท้องแม่เป็นหลุมฝังศพของข้าพเจ้า

ครรรภ์แม่ถูกขยายโตอยู่เป็นนิตย์

18 ทำไมหนอข้าพเจ้าจึงออกมาจากท้องแม่

ต้องเห็นความทุกข์โศกเศร้า

และชีวิตหมดไปกับความอภัยศอดสู?

พระเจ้าทรงเมตตาทุกสิ่งของเศเดคียาห์

2

1

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า¹ซึ่งมาถึงเยเรมีย์เมื่อกษัตริย์เศเดคียาห์ส่งปา
ชเซอร์ บุตรมัลคียาห์ และปุโรหิตเศฟันยาห์บุตรมาอาเสอาห์
มาพบเยเรมีย์และกล่าวว่า 2 "ช่วยทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า¹ให้เราด้วย
เพราะเนบুদ্ধัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกทัพมาโจมตีเรา
บางทีพระเจ้าอาจจะกระทำการอัศจรรย์เพื่อเราทั้งหลายเหมือนในอดีต
เนบুদ্ধัดเนสซาร์จะได้ถอนทัพกลับไป"

3 แต่เยเรมีย์ตอบเขาทั้งหลายว่า "ไปทูลเศเดคียาห์เถิดว่า 4
องค์พระผู้เป็นเจ้า¹ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
"เราจะหันอาวุธทั้งปวงในมือของเจ้าซึ่งเจ้าใช้ต่อกรกับกษัตริย์บาบิโลน
และจะกล่าว **บาบิโลน**ที่กำลังล้อมเมืองเจ้าอยู่นั้นให้หวนกลับมาเล่นงานเจ้า
และเราจะรวบรวมเขาทั้งหลายเข้ามาในกรุงนี้

5 เราเองจะสู้รบกับเจ้าด้วย **มือที่เจืออยู่** และด้วยแขนอันทรงพลัง
เนื่องมาแต่โทสะและความเกรี้ยวกราด 6 เราจะเล่นงานทุกชีวิตในกรุงนี้
ทั้งคนและสัตว์จะตายด้วยภัยพิบัติร้ายแรง
7 หลังจากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า¹ประกาศว่า
“ เราจะมอบเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

ข้าราชการและชาวกรุงนี้ที่รอดจากโรคระบาด คมดาบ และการกันดารอาหาร
ไว้ในมือเนบুদ্ধัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนและในมือศัตรูซึ่งหมายเอาชีวิตเขา
เนบুদ্ধัดเนสซาร์จะเช่นฆ่าเขาด้วยดาบ ไม่ยอมเมตตา เอ็นดูหรือสงสารเลย"

8 อีกทั้งจงบอกเหล่าประชากรว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
 "เราให้เจ้าเลือกเอาระหว่างความเป็นกับความตาย
 9 ผู้ที่อยู่ในกรุงนี้จะตายด้วยคมดาบ การกัณดารอาหารและโรคภัย
 แต่ผู้ใดออกไปยอมแพ้แก่ชาวบาบิโลนซึ่งมาล้อมเมืองอยู่ ก็จะรอดชีวิต
 10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า " เราตั้งใจจะทำร้ายแก่กรุงนี้มิใช่ทำดี
 กรุงนี้จะตกอยู่ในกำมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน เขาจะเผามันวอดวาย
 11 นอกจากนี้ จงกล่าวแก่ราชวงศ์แห่งยูดาห์ว่า
 "จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 12 วงศ์วานแห่งดาวิดเอ๋ย
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
 ทุกเช้าจงอำนวยความยุติธรรม
 ช่วยเหลือผู้ที่ถูกปล้นจากมือผู้กดขี่ข่มเหง
 หาไม้แล้ว โทษของเราจะระเบิดออกและเผาเผาตั้งไฟ
 ไฟซึ่งไม่มีใครดับได้ เนื่องด้วยความชั่วที่เจ้าทั้งหลายได้กระทำ
 13 เยรูซาเล็มเอ๋ย เราเป็นศัตรูกับเจ้า
 ผู้อาศัยอยู่เหนือหุบเขาแห่งนี้ บนที่ราบ
 อันเต็มไปด้วยหิน
 เจ้าพูดว่า "ใครจะมาสู้เราได้
 ใครจะเข้ามายังที่กำบังของเรา"
 14 เราเองจะลงโทษเจ้าให้สาสมแก่ความ
 ประพฤติของเจ้า" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า
 "เราจะจุดไฟในป่าของเจ้าซึ่งเผาผลาญ
 ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเจ้า' "

กษัตริย์และผู้พยากรณ์เท็จ

22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "จงไปยังวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์และประกาศว่า
 2 "จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เถิด
 กษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้นั่งบนบัลลังก์ของดาวิด
 ตลอดจนข้าราชการและประชาชนที่ผ่านเข้าออกประตูเหล่านี้"

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "จงกระทำสิ่งที่ถูกต้องและเที่ยงธรรม
ช่วยเหลือผู้ที่ถูกปล้นชิงให้พ้นจากเงื้อมมือผู้ข่มเหงรังแก

อย่าทารุณหรือรังแกต่อคนต่างด้าว ลูกกำพร้าหรือหญิงม่าย
และอย่ากระทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องเสียชีวิตในที่แห่งนี้

4 เพราะหากเจ้าระมัดระวังปฏิบัติตามคำบัญชาเหล่านี้
กษัตริย์ที่นั่งบนบัลลังก์ของดาวิดจะได้นั่งรถรบหรือขี่ม้าผ่านเข้าออกประตูวังนี้
พร้อมด้วยข้าราชการและราษฎรทั้งหลาย

5 แต่หากเจ้าทั้งปวงไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า
เราขอสาบานในนามของเราเองว่า ที่แห่งนี้จะกลายเป็นซากปรักหักพัง' "

6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า

"แม้เจ้าจะเป็นเช่นกิเลอาดสำหรับเรา

เหมือนยอดเขาเลบานอน

เราก็จะทำให้เจ้าเหมือนถิ่นทะเลทรายเหมือนเมืองซึ่งไม่มีใครอยู่อาศัย

7 เราจะส่งผู้ทำลายมาเล่นงานเจ้า

แต่ละคนถืออาวุธของตนมา

เขาจะโค่นสนสีดาร์เนื้อดีของเจ้าออกและโยนลงในไฟ

8 ผู้คนจากหลายชาติจะเดินผ่านกองปรักหักพังของกรุงนี้ และพูดจะกันว่า
"ทำไมหนอ องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงกระทำกับกรุงใหญ่ถึงเพียงนี้"

9 คำตอบที่จะได้ก็คือ

"เพราะเหล่าประชากรละทิ้งพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของพวกเขาไปปรนนิบัตินมัสการพระอื่นๆ' "

10 อย่ารำไห้ให้แก่ผู้ตายหรือความสูญเสียของพวกเขาเลย

แต่จงร้องไห้ให้แก่บรรดาผู้ตกเป็นเชลยเพราะพวกเขาจะไม่ได้กลับมาเห็นบ้
านเกิดเมืองนอนอีกแล้ว

1 1 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถึง **เยโฮชาหัส**⁵
บุตรของโยสิยาห์ ผู้ครองราชย์ในยูดาห์ต่อจากโยสิยาห์พระบิดา

⁵ 22:11 * หรือ ซัลลูม

แต่ต้องไปจากสถานที่แห่งนี้ว่า เขาจะไม่ได้กลับมาอีก 1 2
เพราะเขาจะตายในที่ซึ่งถูกจับไปเป็นเชลย เขาจะไม่ได้กลับมาเห็นดินแดนนี้อีก"

13 วิบัติแก่ผู้ที่สร้างวังของตนโดยความไม่เป็นธรรม
และต่อเติมตำหนักชั้นบนโดยความอยุติธรรม
เกณฑ์ให้พี่น้องร่วมชาติทำงานโดยไม่มีค่าตอบแทน
ใช้แรงงานพวกเขาโดยไม่มีค่าจ้าง

14 เขาพูดว่า "เราจะสร้างวังของเราให้ใหญ่โต
มีตำหนักชั้นบนซึ่งกว้างใหญ่"
แล้วเขาก็เจาะหน้าต่างบานใหญ่
กรุด้วยไม้สนสีดาร์
ประดับประดาด้วยสีแดง

15 " เจ้าได้เป็นกษัตริย์
เพราะเจ้าสะสมไม้สนสีดาร์มากมาย หรือ?
บิดาของเจ้ากินดีอยู่ดีมิใช่หรือ?
เขาได้กระทำการที่ถูกต้องและผดุงความเที่ยงธรรม
เพราะเหตุนี้ เขาจึงอยู่เย็นเป็นสุข

16 เขาได้ตัดสินคดีของคนยากไร้และคนขัดสนอย่างยุติธรรม
เขาจึงอยู่เย็นเป็นสุข

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเขารู้จัก* (2 2 : 1 6 * หรือย่าเกรงเรามาใช่หรือ? "

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

17 แต่ส่วนเจ้า ทั้งตาทั้งใจมุ่งอยู่ที่ผลกำไรทุจริต
การทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องหลังเลือด
การกดขี่ข่มเหงและการรีดนาทาเร้น"

18 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับเยโฮยาคิมโอรสโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
ว่า

"ผู้คนจะไม่รำไห่อาลัยให้เขาว่า

"อนิจจา พี่น้องของเรา!"

"ผู้คนจะไม่รำไห้อาลัยให้เขาว่า

"อนิจจา นายเหนือหัว! อนิจจา ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท! "

19 เขาจะถูกฝังเหมือนลาที่ตายแล้ว

คือถูกลากออกไปโยนทิ้งนอกประตูเมืองเยรูซาเล็ม "

20 "จงขึ้นไปบนภูเขาเลบานอนและป่าวร่องจงเปล่งเสียงในบาซาน

จงร้องออกมาจากอาบาริม

เพราะพันธมิตร* (คนรัก) ทั้งปวงของเจ้าถูกขยี้หมดแล้ว

21 เราเตือนเจ้าเมื่อเจ้ามั่นคงปลอดภัย

แต่เจ้าตอบว่า "ข้าฯจะไม่ฟัง"

เจ้าเป็นแบบนี้มาตั้งแต่เด็ก

คือไม่ยอมเชื่อฟังเรา

22 ลมจะพัดผู้เลี้ยงแกะของเจ้ากระจัดกระจายไป

และพันธมิตร* ของเจ้าจะตกเป็นเชลย

แล้วเจ้าจะอับอายขายหน้า

เนื่องด้วยบาปชั่วทั้งปวงของเจ้า

23 เจ้าผู้อาศัยในตำหนักเลบานอน 6

ผู้สร้างรังด้วยไม้สนสีดาร์

เจ้าจะร้องครวญครางสักเท่าใด? เมื่อความเจ็บปวดมาถึงเจ้า

เหมือนความเจ็บปวดของหญิงที่คลอดลูก! "

2 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เราดำรงอยู่แน่นอนฉันใด

ถึงแม้ว่าเจ้าเยโฮยาคิน 7

บุตรเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์เป็นแหวนตราประจำมือขวาของเรา

เราก็มองจะถอดเจ้าออก 2 5 เราจะมอบเจ้าแก่บรรดาผู้มุ่งเอาชีวิตเจ้า

ผู้ที่เจ้าหวาดกลัว

⁶ 22:23 * ดู 1 พ ก ษ . 7:2

⁷ 22:24 * หรือ โคนิยาห์

- คือเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนและชาวบาบิโลน 8 ทั้งหมด
- 2 6เราจะเหวี่ยงเจ้าและแม่ของเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอน และเจ้าจะตายในต่างแดน
- 2 7เจ้าจะไม่ได้กลับมายังดินแดนซึ่งเจ้าปรารถนาจะกลับมาอีก"
- 28 เยโฮยาคินผู้นี้เป็นหม้อแตกที่ถูกหยามเหยียดเป็นสิ่งที่ไม่มีใครต้องการหรือ? เหตุใดเขากับลูกๆ จะถูกเหวี่ยงออกทิ้งไปในดินแดนซึ่งพวกเขาไม่รู้จัก?
- 29 แผ่นดินเอ๋ย แผ่นดินเอ๋ย แผ่นดินเอ๋ย จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกิด!
- 30 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "จงบันทึกถึงชายผู้นี้ราวกับว่าเขาไร้ทายาท เป็นผู้ที่จะไม่เจริญเลยตลอดชีวิต เพราะไม่มีลูกคนไหนของเขาเจริญรุ่งเรือง หรือจะได้นั่งบนบัลลังก์ของดาวิดหรือปกครองในยูดาห์อีก"

ทายาทอันชอบธรรม

- 23 อ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "วิบัติแก่บรรดาผู้เลี้ยงแกะซึ่งผลาญทำลายและทำให้ลูกแกะแห่งท้องทุ่งของเรากระจัดกระจายไป!"
- 2 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลจึงตรัสแก่บรรดาผู้เลี้ยงแกะซึ่งดูแลพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าว่า "เนื่องจากเจ้าทำให้ฝูงแกะของเรากระจัดกระจายไป ขับไล่ไล่ส่งและมิได้ดูแลเอาใจใส่พวกเขา ฉะนั้นเราจะลงโทษเจ้าทั้งหลายเนื่องด้วยความชั่วที่เจ้ากระทำ"
- องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า 3 " เราเองจะรวบรวมฝูงแกะที่เหลือนอกจากประเทศต่างๆ ที่เราขับไล่พวกเขาไป ให้กลับมายังท้องทุ่งเดิม ที่ซึ่งพวกเขาจะแพร่พันธุ์และเพิ่มจำนวนขึ้น
- 4เราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะซึ่งรับผิดชอบดูแลเขา

8 22:25 * ภาษาฮีบรูว่า ชาวเคลีเยเดีย

เขาจะไม่ต้องหวาดกลัวอกสั้นขวัญแหวนอีกต่อไป และจะไม่มีคนใดขาดหายไป"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "วันนั้นจะมาถึง

เมื่อเราจะสถาปนาทายาท ⁹ **อันชอบธรรมขึ้นมาจากวงศัวานของดาวิด**

เป็นกษัตริย์ซึ่งจะปกครองอย่างชาญฉลาด

และกระทำการที่ถูกต้องเที่ยงธรรมในแผ่นดิน

6 ในยุคสมัยของเขา ยูดาห์จะได้รับการช่วยกู้

และอิสราเอลจะอาศัยอยู่อย่างสงบสุข

เขาผู้นั้นจะได้รับการขนานนามว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงเป็นความชอบธรรม ของ เ ร า "

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "ฉะนั้น เมื่อวาระนั้นมาถึง

ประชากรจะไม่พูดอีกต่อไปว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงนำชนอิสราเอลออกมาจากอียิปต์นั้นทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด" ⁸แต่จะพูดว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงนำวงศัวานอิสราเอลออกมาจากทางเหนือ

แ ล ะจากประเทศต่างๆ

ที่พระองค์ทรงเนรเทศเขาไปนั้นทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด"

และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในดินแดนของตน"

ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ

9 เกี่ยวกับผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย ⁹ ความว่า

ดวงใจข้าพเจ้าแหลกสลายอยู่ภายใน

กระดุกทุกซี่สันสะท้าน

ข้าพเจ้าเหมือนคนเมาเหมือนคนที่ถูกครอบงำด้วยฤทธิ์เมรัย

เนื่องด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้า+และพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระองค์

10 แผ่นดินเต็มไปด้วยผู้ลวงประเวณี

⁹ 23:5 * กิ่ง

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า พวกท่านจะอยู่เย็นเป็นสุข"

บอกกับคนที่ตามใจตัวเองว่า "จะไม่มีภัยอันตรายใดเกิดแก่ท่าน"

18 แต่มีคนไหนบ้างในพวกเขาซึ่งยืนอยู่ในที่ชุมนุมแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เพื่อจะเห็นหรือได้ยินพระวจนะของพระองค์ ?

ใครบ้างที่ฟังและได้ยินถ้อยคำของเรา?

19 ดูก่อน โทสะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะระเบิดตั้งพายุเกรี้ยวกราด
เป็นพายุหมุนลงมาเหนือศิระบรรดาผู้ชั่วร้าย

2 0

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่บรรเทาจนกว่าจะสำเร็จตามเจตน์จำนง
ที่ทรงตั้งไว้

ในกาลภายหน้า ท่านจะเข้าใจสิ่งนี้แจ่มแจ้ง

21 เราไม่ได้ใช้ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้มา

แต่พวกเขาก็กล่าวถ้อยคำของตนออกมา

เราไม่ได้ตรัสอะไรกับเขา แต่พวกเขาก็พยากรณ์

22 หากเขายืนอยู่ในที่ประชุมของเรา

ก็คงจะประกาศถ้อยคำของเราแก่เหล่าประชากรของเรา

และชักจูงให้เหล่าประชากรหันจากวิถีและการกระทำอันชั่วร้ายของตน

23 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า " เราเป็นพระเจ้าผู้อยู่เพียงแต่ใกล้ๆ
แค่นั้นหรือ? ไม่ได้อยู่พระเจ้าผู้อยู่ทุกหนแห่งหรือ? "

24 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"มีใครสามารถหลบซ่อนในที่ลับ

จนเรามองไม่เห็นหรือ?

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

" เราอยู่ทั่วฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกมิใช่หรือ? "

25 เรา ได้ยินคำพูดของผู้เผยพระวจนะซึ่งอ้างนามของเราพยากรณ์เท็จ

พวกเขาพูดว่า "ข้าพเจ้าฝันเห็น! ข้าพเจ้าฝันเห็น! "

26 อีกนานสักเท่าไรที่การเช่นนี้จะคงอยู่ในใจของผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จผู้ซึ่งพยากรณ์ภาพหลอนในใจของตน?

27 พวกเขาคิดว่าความฝันที่ตนเล่าสู่กันฟังจะทำให้ประชากรของเราลืมนามของเรา เหมือนที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ลืมนามของเราไปกราบไหว้พระบาอัล”

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า “ ให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้เล่าความฝันของเขาไปเถิด แต่ผู้ที่มีถ้อยคำของเรา ก็จงประกาศไปอย่างซื่อสัตย์ เพราะฟางข้าวก็ต่างจากเมล็ดข้าวมิใช่หรือ? ”

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า “ถ้อยคำของเราเหมือนไฟ และเหมือนก้อนที่ทุบหินแตกเป็นเสี่ยงๆ มิใช่หรือ? ”

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ป ร ะ ก า ศ ว่า “ฉะนั้น เราเป็นศัตรูกับผู้เผยพระวจนะซึ่งขโมยข้อความของเราจากกันและกัน 10 ”

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า “ ถูกแล้ว เราเป็นศัตรูกับผู้เผยพระวจนะซึ่งกระดกลิ้นตัวเอง แต่ก็ยังอ้างว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า” 3 2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า “ แน่ละ เ ร า เป็นศัตรูกับผู้พยากรณ์เท็จที่เล่าฝันซึ่งก่อกวนขึ้นมาเอง พวกเขาชักนำประชากรของเราให้หลงผิดโดยคำโกหกคสองปาก ทั้งๆ ที่เราไม่ได้ใช้เขาหรือตั้งเขาไป เขาไม่ได้เป็นประโยชน์ แก่ประชากรเหล่านี้แม้แต่น้อย” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

พระวจนะเท็จ

นิมิตปลอม

3 3 “เมื่อใครในหมู่ประชากร ผู้เผยพระวจนะหรือปุโรหิตมาถามเจ้า ว่า “วันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+มีคำประกาศอะไรบ้างล่ะ? ” เจ้าจงตอบว่า “ (ก็เจ้านั้นแหละที่เป็นภาระใจ) ป ร ะ ก า ศ อ ะ ไ ร ? ประกาศเรื่องตัวเจ้านั้นแหละ” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า “เราจะเหยียดเจ้าทิ้ง”

3 4 ถ้าปุโรหิตหรือผู้เผยพระวจนะหรือผู้หนึ่งผู้ใดที่แอบอ้างว่า “นี่คือคำประกาศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ” เราจะลงโทษผู้นั้นกับครอบครัวของเขา

3 5 ที่พวกเขาแต่ละคนมักพูดกับญาติมิตรของตนคือ ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+มีพระดำรัสตอบว่าอย่างไร? ’ หรือ

10 23:30 * ซึ่งขโมยข้อความจากกันและกัน โดยอ้างว่าเป็นข้อความจากเรา

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า ได้ตรัสอะไร? ’ 3 6แต่เจ้าอย่าพูดว่า
‘ นี่คืคำประกาศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ’ เลย
เพราะเมื่อเจ้าเอาคำพูดของตัวเองมาแอบอ้างเป็นคำพยากรณ์ของพระองค์
เจ้าก็บิดเบือนพระดำรัสของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
พระเจ้าของเรา

37เจ้าทั้งหลายมักพูดกับผู้เ ผ ย พ ร ะ ว จ ณะ ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+มีพระดำรัส
สตอบว่าอย่างไร? ’ หรือ ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า ได้ตรัสอะไร? ’
3 8ถึงแม้เจ้าอ้างว่า "นี่คืคำประกาศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ "
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ตรัสว่า “ เจ้าแอบอ้างว่า ‘ นี่คืคำประกาศจาก
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ’ ทั้งๆ ที่เราสั่งห้ามไม่ให้เจ้าอ้างว่า ‘ นี่คืคำประกาศจาก
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ’ 3 9ฉะนั้น เราจะลืมเจ้าและเหวี่ยงเจ้าออกไปพ้นหน้าเรา
พร้อมทั้งกรุงนี้ซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้าและบรรพบุรุษของเจ้า
4 0เราจะนำความอัปยศอดสูตลอดกาลมาสู่เจ้า
ความอับอายเนื่องนิตยซึ่งไม่มีวันลืม"

บทเรียนจากมะเดื่อ

2

4

หลังจากที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้คุมตัวเยโฮยาคิม(หรือเยโค
นินยาห์โอรสเยโฮยาคิม)กษัตริย์แห่งยูดาห์ และกวาดต้อนบรรดาข้าราชการ
ช่างฝีมือและช่างเหล็กไปเป็นเชลยที่บาบิโลน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นมะเดื่อสองกระจาด
วางอยู่ที่หน้าวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
2กระจาดหนึ่งมีมะเดื่อเทศดีมากเหมือนมะเดื่อสุกต้นฤดู
ส่วนอีกกระจาดหนึ่งมีมะเดื่อที่เลวมาก เลวจนกินไม่ได้
3แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามข้าพเจ้าว่า"เยเรมีย์ เจ้าเห็นอะไรบ้าง"
ข้าพเจ้ากราบทูลว่า "มะเดื่อเทศพระเจ้าข้า ที่ดีก็ดีมาก
ที่เลวก็เลวจนรับประทานไม่ได้"

4แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า 5

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

' เราถือว่าเซลยจากยูดาห์ซึ่งเราส่งไปยังดินแดนของชาวบาบิโลน 11

นั่นเป็นมะเดื่อที่ดี 6 เราจะจับตาดูเขาเพื่อประโยชน์สุขของเขา
และนำเขากลับมายังดินแดนแห่งนี้อีก เราจะสร้างพวกเขาไว้และไม่รื้อลง
เราจะปลูกเขาไว้และไม่ถอนทิ้ง

7เราจะให้จิตใจแก่เขาที่จะรู้จักว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เขาจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา

ด้วยว่าเขาจะหันกลับมาหาเราอย่างสุดใจ"

8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "แต่เช่นดั่งมะเดื่อเลว ซึ่งเลวจนกินไม่ได้
เราจะจัดการเช่นนั้นกับเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ข้าราชการของเขา
และผู้ที่เหลือรอดจากเยรูซาเล็ม ไม่ว่าจะยังอยู่ในแผ่นดินนี้ หรืออาศัยอยู่ที่อียิปต์

9เราจะกระทำให้พวกเขาเป็นที่ขยะ

แ ข ย ง ร ัง ก ี ย จ เ ต ย ด ฉ ัน ท ์ ก ่ ม ว ล อ า น า จ ั ก ร ใน โ ล ก นี้ เป็นคำตัดสินเปรียบเปรย
เป็นคำเยาะเย้ยและคำแข่ง ไม่ว่าเราจะเนรเทศเขา ไปที่ใด 1 0เราจะส่งดาบ
การกันดารอาหาร และโรครระบาดไปเล่นงานเขาทั้งหลาย

จนกระทั่งเขาถูกทำลายล้างจากดินแดนซึ่งเราได้ยกให้แก่เขาและบรรพบุรุษของ

เขา " "

เจ็ดสิบปีแห่งการตกเป็นเชลย

25 พระดำรัสของพระเจ้าเกี่ยวกับมวลประชากรแห่งยูดาห์มาถึงเยเรมีย์ในปีที่สี่
แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมโอรสโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

เป็นปีแรกที่เนบูกัดเนซซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนขึ้นครองราชย์ 2

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์จึงกล่าวแก่ชนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มว่า

3"ตลอดยี่สิบสามปีตั้งแต่ปีที่สิบสามแห่งรัชกาลโยสิยาห์โอรสของอาโมนกษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ จวบจนกระทั่งบัดนี้

11 24:5 * หรือ ชาวเคลเดีย

ได้มีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าเรื่อยๆ
และข้าพเจ้าก็ถ่ายทอดให้ท่านทั้งหลายฟังครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ท่านก็ไม่ยอมฟัง

4 และถึงแม้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ส่งบรรดาผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์
มาหาพวกท่านครั้งแล้วครั้งเล่า แต่พวกท่านก็ไม่ยอมฟังไม่ยอมใส่ใจ 5
พวกเขา กล่าวว่า "พวกเจ้าแต่ละคน จงหันกลับจากวิถีและความประพฤติ
ชั่วร้ายเถิด

แล้วเจ้าจะสามารถคงอยู่ในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า +ได้ยกให้แก่เจ้าและบรรดา
บุตรของตลอดไป 6อย่าไปยึดถือเช่นนุชาพระต่างๆ
อย่าย่ำยีให้เราโกรธด้วยสิ่งที่มีมือเจ้าเองสร้างขึ้น แล้วเราก็คงไม่ทำอันตรายแก่เจ้า" "

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "แต่เจ้าก็ไม่ยอมฟังเรา
และย่ำยีให้เราโกรธด้วยสิ่งที่มีมือเจ้าสร้างขึ้น เจ้ารณหาทุกขภัยมาใส่ตัว"

8ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
"เนื่องจากเจ้าไม่ฟังถ้อยคำของเรา" 9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

" เราก็คงจะเรียกชุมนุมชาติทั้งปวงจากทางเหนือ
และเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้รับใช้ของเรา
เราจะนำพวกเขามาต่อสู้อินแดนและชาวถิ่นนี้ ตลอดจนชนชาติต่างๆ
ที่รายรอบอยู่นี้ เราจะทำลายเจ้าทั้งหลายอย่างสิ้นเชิง

ทำให้เจ้าเป็นเป้าแห่งความสยดสยองและความดูหมิ่น

และเป็นความหายนะตลอดกาล 1 0เราจะกำจัดเสียงเฮฮารื่นเริงบันเทิง
เสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาว เสียงมโหรีและแสงตะเกียงจากเจ้า

1 1ดินแดนแห่งนี้ทั้งดินแดนจะกลายเป็นซากที่ร้างว่างเปล่า
และชนชาติเหล่านี้จะรับใช้ กษัตริย์แห่งบาบิโลนเป็นเวลาเจ็ดสิบปี

1 2 " แต่เมื่อครบเจ็ดสิบปีแล้ว
เราจะลงโทษกษัตริย์แห่งบาบิโลนและชนชาติของเขา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า " เพราะบาปชั่วของพวกเขา
เราจะกระทำให้ดินแดนของเขาถูกทิ้งร้างตลอดไป 1 3

เราจะกระทำแก่ดินแดนแห่งนั้นตามที่เราได้ลั่นวาจาไว้
คือทุกอย่างที่เขียนไว้ในหนังสือนี้และที่เยเรมีย์ได้พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับประชาชาติ

ทั้งปวง 1 4 พวกเขาจะตกเป็นทาสของกษัตริย์ยิ่งใหญ่จากชาติต่างๆ และเราจะลงโทษพวกเขาให้สาสมกับความประพฤติและการกระทำของพวกเขา

ถ้อยแห่งพระพิโรธ

1 5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงรับถ้อยที่เต็มด้วยเกล้าองุ่นแห่งโทสะนี้จากมือเรา และให้ประชาชาติทั้งปวงที่เราใช้เจ้าไปหา ตีมจากถ้อยนี้ 1 6 เมื่อตีมาแล้ว พวกเขาจะโซซัดโซเซและคลุ้มคลั่งไป

เรา 1 7 เราจะส่งมาท่ามกลางพวกเขา"

1 7 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรับถ้อยจากพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ และให้มวลประชาชาติที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงส่งข้าพเจ้าไปหา นั้น ตีมจากถ้อยนี้

1 8 เยรูซาเล็มและเมืองต่างๆ ของยูดาห์ พร้อมทั้งกษัตริย์และขุนนาง จะถูกทำให้เป็นซากกร้าง เป็นเป้าแห่งความสยดสยอง เป็นที่ดูหมิ่นและเป็นที่ย่ำยี ดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ 19 ทั้งฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ขุนนาง ข้าราชการบริพารและราษฎรทั้งปวง

2 0 ตลอดจนชาวต่างด้าวทั้งปวงซึ่งอยู่ที่นั่น รวมทั้งบรรดาราชแห่งดินแดนอูส บรรดากษัตริย์แห่งฟีลิสเตีย(ผู้ครองอัสเคโลน กาซา เอคโรน และประชาชนซึ่งเหลืออยู่ที่อัสโดด) 2 1 ทั้งเอโดม โมอับ และอัมโมน

2 2 บรรดากษัตริย์แห่งไทรและไซดอน บรรดากษัตริย์แห่งภูมิภาคซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของทะเล 2 3 เดดาน เทมานูส และคนทั้งปวงในที่ไกลโพ้น 2 4 บรรดากษัตริย์แห่งอาระเบีย และชนเร่ร่อนเผ่าต่างๆ

ในทะเลทราย 2 5 บรรดาประมุขแห่งคิมรี เอลาม และมีเดีย 2 6 เหล่าประมุขของประเทศทางเหนือทั้งใกล้และไกล จากแดนหนึ่ง ไปสู่อีกแดนหนึ่งและทั่วอาณาจักรทั้งปวงของโลก

และในที่สุดกษัตริย์แห่งบาบิโลน(ภาษาฮีบรูว่า เซซัค)เองก็ตีมาจากถ้อยนี้ด้วย

2 7 "จงบอกเขาทั้งหลายว่า ' องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "จงตีมา จงเมามายอาเจียน

และล้มลงจนลุกขึ้นมาไม่ได้อีกเพราะดาบซึ่งเราจะส่งมาในหมูปวกเจ้า"

2 8 แต่หากเขาทั้งหลายไม่ยอมรับด้วยนี้จากมือของเจ้ามาตีเม จงบอกเขาว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า เจ้าต้องตีเม! 2 9 ดุเถิด
เรากำลังเริ่มต้นนำหายนะมาสู่เมืองซึ่งใช้ชื่อของเรา
ส่วนเจ้าจะลายนวลพันโทษไปได้หรือไม่? หนีได้
เพราะเราจะสั่งให้ลงดาบเหนือชาวโลกทั้งปวง"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนั้นแหละ'

3 0 บัดนี้จงพยากรณ์ถ้อยคำเหล่านี้แก่เขาทั้งหลาย จงบอกเขาว่า
"องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเปล่งกัมปนาทจากเบื้องบน
พระองค์จะเปล่งพระสุรเสียงจากที่ประทับอันบริสุทธิ์
และส่งเสียงดังสนั่นต่อดินแดนของพระองค์
พระองค์จะเปล่งเสียงเหมือนเสียงผู้ยำ่าคั่นองุ่น
จะเปล่งเสียงดังต่อชาวพิภพทั้งปวง
31 ความโกลาหลอลหม่านจะดังก้องไปถึงสุดโลก
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงดำเนินคดีกับประชาชาติทั้งหลาย
จะทรงพิพากษาลงโทษมวลมนุษยชาติ
จะทรงฟาดฟันคนชั่วด้วยดาบ' "

32 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
"ดุเถิด! ภัยพิบัติกำลังแพร่ไปจากชาติหนึ่งไปยังอีกชาติหนึ่ง
พายุใหญ่กำลังปั่นป่วนขึ้นจากสุดโลก"

3 3 ในครั้งนั้น
บรรดาคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประหารจะเกลื่อนกลาดทุกหนทุกแห่ง
จากสุดโลกถึงสุดโลกอีกด้านหนึ่ง
จะไม่มีใครร้องไห้ให้เขาหรือรวบรวมซากร่างไปฝัง มีแต่ทั้งไว้ที่พื้นเหมือนขยะ

34 จงรำไห้และคร่ำครวญเถิด เหล่าผู้เลี้ยงแกะ บรรดาผู้นำแห่งชุมชน
จงกลิ้งเกลือกฐลี

เพราะถึงเวลาแล้วที่พวกเจ้าจะถูกประหาร
เจ้าจะล้มตายและถูกขยี้แหลกลาญเหมือนเครื่องปั้นชั้นดี

35 บรรดาผู้เลี้ยงแกะไม่รู้จะหนีไปที่ไหน
จำฝูงทั้งหลายไม่รู้จะหลบไปที่ใด

36 จงฟังเสียงร้องของเหล่าผู้เลี้ยงแกะเสียงรำไห้ของบรรดาจำฝูง
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำลายทุ่งหญ้าของพวกเขาแล้ว

37 ท้องทุ่งอันสงบสุขจะถูกทิ้งร้าง
เนื่องด้วยพระพิโรธเกรี้ยวกราดขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

38 พระองค์จะเสด็จมาจากที่ประทับเหมือนราชสีห์
และดินแดนของเขาทั้งหลายจะถูกทิ้งร้าง เพราะกองทัพข้าศึก
และเพราะพระพิโรธเกรี้ยวกราดของพระเจ้า

เยเรมีย์ถูกขู่ฆ่า

26 มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์
ในต้นรัชกาลเยโฮยาคิมโอรสของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"จงยืนอยู่ที่ลานพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ แล ะประกาศแก่ชาวเมืองต่างๆ
ของยูดาห์ซึ่งมานมัสการที่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงแจ้งทุกสิ่งตามที่เราสั่ง อย่าละแม้สักคำเดียว 3 บางที่เขาทั้งหลายอาจจะรับฟัง
แ ล ะ หันจากวิถีชั่วของตน แล้วเราจะอ ด ใ จ ไว้
ไม่นำภัยพิบัติมายังเขาตามที่เราคิดไว้ เนื่องด้วยความชั่วที่พวกเขาได้กระทำ

4 จงบอกพวกเขาว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"หากเจ้าไม่ฟังคำของเราและปฏิบัติตามบทบัญญัติของเราซึ่งเราได้มอบให้เจ้าไว้
(ตั้งไว้ต่อหน้าเจ้า)

5 และหากเจ้าไม่ยอมฟังคำผู้รับใช้ของเราคือเหล่าผู้เผยพระวจนะ
ซึ่งเราได้ส่งมาเตือนเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เจ้าก็ไม่ยอมฟัง

6เมื่อئนั้นเราจะทำล่ายวิหารแห่งนี้ ดั่งที่เราได้ทำล่ายพลับพลาแห่งซิลห์เสีล และเราจะทำให้เยรูซาเล็มนี้เป็นที่สาปแข่งในหมู่ประชาชาติทั่วโลก "

7บรรดาปุโรหิต

ผู้เผยพระวจนะและประชาชนทั้งปวงได้ยินเยเรมีย์กล่าวถ้อยคำเหล่านี้ในพระนิเวศ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

8ทันทีที่เยเรมีย์ได้กล่าวทุกสิ่งแก่ประชาชนเสร็จสิ้นตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัส สิ่งไว้ บรรดาปุโรหิต ผู้เผยพระวจนะ และประชาชนทั้งปวงก็กรูเข้าไปจับท่าน ร้องว่า "แกต้องตาย!

9เรื่องอะไรมาพยากรณ์ในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่านิเวศแห่งนี้จะเป็นเหมือน ซิลห์ และกรุงนี้จะต้องถูกทิ้งร้าง? "

แล้วประชาชนทั้งหมดก็กรูเข้าล้อมตัวเยเรมีย์ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

1 0เมื่อบรรดาขุนนางของยูดาห์ได้ ยินถึงเรื่องนี้ ก็ออกจากพระราชวัง มานั่งประจำที่อยู่ประตู่ใหม่ของพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

1 1แล้วบรรดาปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะก็แจ้งแก่เหล่าขุนนางและประชาชนทั้งปวง ว่า "ชายผู้นี้สมควรรับโทษถึงตาย เพราะเขาพยากรณ์ให้ร้ายกรุงนี้ ท่านก็ได้ยินกับหูของท่านเองแล้ว! "

1 2เยเรมีย์จึงกล่าวแก่บรรดาขุนนางและประชาชนทั้งปวงว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้ข้าพเจ้ามาพยากรณ์แก่นิเวศนี้และกรุงนี้ ตามที่ท่านได้ยินมาทั้งหมด

1 3บัดนี้ท่านทั้งหลายจงแก้ไขความประพฤติและการกระทำ จงเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงอดพระทัยไว้ ไม่นำภัยพิบัติซึ่งได้ทรงประกาศไว้มาเหนือเจ้าทั้งหลาย

1 4ส่วนข้าพเจ้าอยู่ในกำมือของท่านแล้ว เชิญทำแก่ข้าพเจ้าตามที่ท่านเห็นดีเห็นชอบเถิด 1 5แต่ที่แน่ๆ คือหากพวกท่าน ฆ่าข้าพเจ้าเสีย ก็ได้ฆ่าผู้บริสุทธิ์คนหนึ่ง และมลทินความผิดนี้จะตกอยู่แก่ท่าน แก่กรุงนี้และแก่ชาวกรุงนี้ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้ข้าพเจ้ามาจริงๆ ให้กล่าวถ้อยคำทั้งปวงตามซึ่งพวกท่านได้ยินแล้ว"

1 6บรรดาขุนนางและประชาชนทั้งปวงจึงกล่าว
แก่เหล่าปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะว่า "ชายผู้นี้ไม่ควรได้รับโทษประหาร!
เพราะเขาพูดกับเราในพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา"

1 7มีบางคนในหมู่ผู้อาวุโสแห่งแผ่นดินนั้น
ลุกขึ้นก้าวออกมากล่าวแก่ที่ประชุมประชาชนทั้งหมดว่า

1 8 "ในรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์
มีคานีแห่งโมเรเซทได้แจ้งพระวจนะแก่ประชากรยูดาห์ว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

"ศิโยนจะถูกไถเหมือนนา

และเยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองปรักหักพัง

ภูเขาที่ตั้งของพระวิหารจะกลายเป็นป่ารก"

1 9กษัตริย์เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์หรือใครอื่นในยูดาห์ได้ฆ่ามีคานีเสียหรือ?
เฮเซคียาห์มิได้ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+และทูลอ้อนวอนหรือหรือ?

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็อดพระทัยไว้

ไม่นำภัยพิบัติซึ่งทรงประกาศไว้มาเหนือเขาทั้งหลายมิใช่หรือ

ส่วนเรากำลังหาเรื่องนำหายนะร้าย แรงแมาสู่ตนเอง! "

20ครั้งนั้นอูริยาห์บุตรเซไมอาห์จากศิรธัธเยอาริมซึ่งเป็นอีกผู้หนึ่งที่เผยพระว
จนะในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ก็ได้กล่าวพยากรณ์

เกี่ยวกับกรุงนี้และดินแดนนี้เช่นเดียวกับเยเรมีย์ 2 1เมื่อกษัตริย์เยโฮยาคิม

บรรดานายทหาร และข้าราชการได้ยินสิ่งที่อูริยาห์พูด

กษัตริย์ก็ส่งคนให้ไปฆ่าท่านเสีย

แต่อูริยาห์ได้ยืมขานี้จึงหนีไปที่อียิปต์ด้วยความกลัว

2 2แต่กษัตริย์เยโฮยาคิมทรงใช้เอลนาธันบุตรอัคโบร์

พร้อมทั้งคนอื่นไปที่อียิปต์เพื่อจับกุมอูริยาห์

2 3อูริยาห์ถูกคุมตัวจากอียิปต์มาเข้าเฝ้ากษัตริย์เยโฮยาคิม

พระองค์ทรงปลิดชีวิตท่านด้วยดาบ และให้โยนศพไว้ในที่ฝังศพของราษฎรสามัญ

2 4ส่วนเยเรมีย์ได้รับความช่วยเหลือจาก อาหิคัมบุตรซาฟาน

จึงไม่ถูกมอบตัวให้ประชาชนฆ่าเสีย

เนบูคัดเนสซาร์จะพิชิต

27 ในต้นรัชกาลเศเดคียาห์¹² โอรสโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ มีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ ความว่า

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงทำแอกจากไม้และสายรัดคล้องคอเจ้าไว้

3 และฝากข้อความไปถึงกษัตริย์แห่งเอโดม โมอับ อัมโมน ไทระ และไซดอนผ่านทางบรรดาทูตซึ่งมาเฝ้าเศเดคียาห์แห่งกษัตริย์ยูดาห์ที่เยรูซาเล็ม

4 ให้ไปทูลเจ้านายของตนว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "จงไปบอกนายของเจ้าว่า 5 โดยฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่ และมีมือที่^{เจือค้ำ}อยู่ เราได้สร้างโลก มนุษย์ และสัตว์ในโลกลี้ และเรายกสิ่งเหล่านี้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามแต่เราเห็นชอบ

6 บัดนี้เราจะหยิบยื่นแผ่นดินทั้งปวงของพวกเจ้าให้แก่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้รับใช้ของเรา แม้แต่สัตว์ป่าเราก็จะทำให้ยอมสยบแก่เขา

7 ประชาชาติทั้งปวงจะรับใช้เขา และลูกหลานของเขา **จนกว่าจะหมดวาระของเขา** จากนั้นหลายประชาชาติและกษัตริย์ยิ่งใหญ่หลายองค์จะพิชิตบาบิโลน

8 8 อย่างไม่รู้ก็ตาม หากชนชาติใด หรืออาณาจักรใด ใดไม่ยอมปรนนิบัติรับใช้เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน หรือไม่ยอมอยู่ใต้แอกของเขา เราจะลงโทษชนชาตินั้นด้วยดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาด จนกว่าเราจะทำลายชาตินั้นให้สิ้นไปด้วยมือเนบูคัดเนสซาร์"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ 9 ดังนั้น "อย่าไปฟังผู้พยากรณ์ หมอดู ผู้ทำนายฝัน คนทรง และ^{หมอผี}ของพวกเจ้า ผู้ที่บอกว่า ' เจ้าจะไม่ต้องเป็นข้ารับใช้กษัตริย์ แห่งบาบิโลน'

10 พวกเขาพยากรณ์เท็จให้เจ้าฟัง

11 ซึ่งมีแต่จะทำให้เจ้าพลัดพรากจากดินแดนของเจ้า

เราจะเนรเทศเจ้าไปและเจ้าจะพิน 1 1

แต่ถ้าชาติใดยอมอยู่ใต้แอกกษัตริย์แห่งบาบิโลนและปรนนิบัติรับใช้เขา

¹² 27:1 * ต้นฉบับบันทึกบางสำนวนระบุว่า เป็นกษัตริย์เยโฮยาคิม

เราจะอนุญาตให้ชาตินั้นคงอยู่ในดินแดนของตน ทำอะไรในอนาคตอยู่ต่อไป"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ" “

1 2 ข้าพเจ้าได้แจ้งข้อความเดียวกันแก่เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ คือ
" จ ง ย อ ม อยู่ ใต้ แอก ของ กษัตริย์ แห่ง บาบิโลน
ปรนนิบัติรับใช้เขากับราษฎรของเขา แล้วท่านจะเอาชีวิตรอด

1 3 ทำไมท่านกับเหล่าประชากรจะต้องตายเสียด้วยดาบ การกันดารอาหาร
และโรคระบาด ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ว่าจะตกอยู่แก่ชนชาติใดๆ
ที่ไม่ยอมสวมมวกดีต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน?

1 4 อย่าไปฟังบรรดาผู้พยากรณ์ซึ่งพรวดพราดเป็นความเท็จว่า
‘ ท่านจะไม่ต้องไปรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลน’ 15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า
"เรามีได้ใช้พวกเขา เขาพยากรณ์เท็จแก่เจ้าโดยอ้างนามของเรา
ฉะนั้นเราจะเนรเทศเจ้าไปและเจ้าจะพินาศ

ทั้งเจ้าและบรรดาผู้เผยพระวจนะซึ่งพยากรณ์แก่เจ้า' "

1 6 แล้วข้าพเจ้ากล่าวแก่บรรดาปุโรหิตและ ประชากรทั้งปวงว่า
"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "อย่าไปฟังบรรดาถ้อยคำผู้พยากรณ์ซึ่งกล่าวว่า
‘ ในไม่ช้าภานะซึ่งถูกริบจากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะได้คืนมาจากบา
บิโลน’ พวกเขากำลังพยากรณ์เท็จให้เจ้าฟัง 1 7 อย่าไปฟังเลย
จงยอมรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลนแล้วพวกท่านจะรักษาชีวิตไว้ได้

เรื่องอะไรจะยอมให้เมืองนี้ปรักหักพังเล่า?

1 8 หากคนเหล่านั้นเป็นผู้เผยพระวจนะและมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ก็ให้พวกเขาอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ มิให้ภานะเครื่องใช้ต่างๆ
ที่เหลืออยู่ในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ในวังกษัตริย์ยูดาห์
และในเยรูซาเล็มต้องถูกริบไปที่บาบิโลนเถิด

1 9 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสเกี่ยวกับเสาสามฤทธิ์หน้าพระวิหาร
อ้างสามฤทธิ์ใหญ่ เกวียนทองคำและภานะอื่นๆ ที่ยังเหลืออยู่ในเมืองนี้

2 0 ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนมิได้รับไป
เมื่อครั้งเยโฮยาคินโอรสเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลน
พร้อมกับบรรดาเจ้าขุนมูลนายของยูดาห์และเยรูซาเล็มนั้น

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ
ที่เหลืออยู่ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ในราชวังกษัตริย์แห่งยูดาห์และในเยรูซาเล็มไว้ดังนี้ 2 2 ‘สิ่งต่างๆ
เหล่านี้จะถูกรีบไปไว้ที่บาบิโลนจนกว่าจะถึงวันที่เรามาเยือน
แล้วเราจึงจะนำมันกลับมายังที่เดิม องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ’ “

ฮานันยาห์ผู้พยากรณ์เท็จ

28 ในเดือนที่ห้าปีเดียวกันนั้น อันเป็นปีที่สี่

ในต้นรัชกาลกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์
ผู้พยากรณ์ฮานันยาห์บุตรอัสซูร์ซึ่งมาจากกิเบโอน
กล่าวกับข้าพเจ้าในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ต่อหน้าบรรดาปุโรหิตและประ
ชากรทั้งปวงว่า 2 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
‘เราจะหักแอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลน 3ภายในสองปี
เราจะนำภาชนะทั้งหลายซึ่งเนบูกัดเนสซาร์ริบจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ไปไว้ที่บาบิโลนนั้น กลับคืนมายังที่นี้
4และเราจะนำเยโฮยาคินโอรสของเยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์
กับบรรดาเชลยจากยูดาห์ ซึ่งไปยังบาบิโลนนั้นกลับคืนมายังที่นี้อีก
เพราะเราจะทำลายแอกของกษัตริย์บาบิโลน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ’ “

5แล้วผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์กล่าวกับฮานันยาห์ต่อหน้าปุโรหิตและประชากร
ทั้งปวงซึ่งยืนอยู่ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า 6 " อ า เ ม น !

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำเช่นนั้นเถิด!

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงโปรดให้เป็นไปตามคำที่ท่านว่า

คือทรงนำภาชนะประจำพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และเชลยทั้งปวงจากบาบ
โลนคืนสู่แผ่นดินนี้ 7อย่างไรก็ตาม

ขอจงฟังสิ่งที่ข้าพเจ้าจำต้องกล่าวต่อหน้าท่านและประชาชนทั้งปวงคือ

8ตั้งแต่กาลก่อนบรรดาผู้เผยพระวจนะก่อนหน้าท่านและข้าพเจ้า

ได้พยากรณ์ถึงสงคราม

ภัยพิบัติ

และโรคระบาด

ซึ่งจะมีแก่หลายประเทศและหลายอาณาจักรใหญ่ๆ

9 แต่ผู้เผยพระวจนะซึ่งพยากรณ์ถึงสันติภาพนั้นจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่องค์
พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้มาจริงๆ ก็ต่อเมื่อคำพยากรณ์ของเขาเป็นจริง"

10 แล้วผู้เผยพระวจนะฮานันยาห์ จึงปลดแอกจากคอกของเยเรมีย์หักทิ้งเสีย
1 1 แล้วกล่าวต่อหน้าประชาชนทั้งปวงว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า
"ในท่านองเดียวกัน

เราจะทำลายแอกของเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนออกจากคอกของบรรดาป
ระชาชาติภายในสองปี" ถึงตอนนี้ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ก็เดินจากไป

12 ไม่นานหลังจากที่ผู้เผยพระวจนะฮานันยาห์ได้ทำลายแอกจากคอกของผู้เผย
พระวจนะเยเรมีย์ พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มาถึงเยเรมีย์ว่า 1 3
"จงไปบอกฮานันยาห์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เจ้าหักแอกไม้ออกไป
แต่เจ้าจะได้แอกเหล็กแทนที่" 1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฤทธิ์

พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "เราจะวางแอกเหล็กบนคอกของประชาชาติเหล่านี้
และให้พวกเขาปรนนิบัติรับใช้เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน
แม้แต่สัตว์ป่าเราก็จะทำให้สยบอยู่ใต้เขา" "

1 5 แล้วผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ก็กล่าวแก่ฮานันยาห์ว่า "ฮานันยาห์ จงฟัง!
องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ใช้ท่านมา
แต่ท่านก็ยังโน้มน้าวชนชาตินี้ให้เชื่อคำโกหกปกคลุม 1 6 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตรัสว่า "เราจะกำจัดเจ้าไปจากพื้นโลก

เจ้าจะตายเสียในปีนี้เพราะเจ้ากล่าววาจาปฏิต่องค์พระผู้เป็นเจ้า" "

1 7 ในเดือนเจ็ดปีนั้นเองผู้พยากรณ์ฮานันยาห์ก็สิ้นชีวิต

จดหมายถึงเหล่าเชลย

2

9

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งจากเยรูซาเล็มถึงบรรดาผู้
อาวุโส ปุโรหิต ผู้เผยพระวจนะ
และประชากรทั้งปวงซึ่งถูกกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์กวาดต้อนจากเยรูซาเล็มไปเป็น
เชลยที่บาบิโลน 2 หลังจากที่ถูกกษัตริย์เยโฮยาคิน พระมารดา และข้าราชการสำนัก

บรรดาผู้นำแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็ม ช่างเหล็ก

ช่างฝีมือทั้งหลายถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน 3

ท่านส่งจดหมายฉบับนี้ไปกับเอลาซาหับบุตรซาฟาน และเกมาเรียหับบุตรฮิลคียาห์

ซึ่งกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์ให้ไปใฝ่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ในบาบิโลน

จดหมายนั้นมีใจความว่า

4 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ตรัสแก่คนทั้งปวงผู้ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มมาเป็นเชลยที่บาบิโลนว่า

5 "จงสร้างบ้านและตั้งรกรากอยู่ จงเพาะปลูกและกินพืชผลที่ได้ 6จงแต่งงานมีลูก

และหาคู่ครองให้พวกเขา จะได้มีหลานเหลน จงขยายจำนวนพลเมือง มิใช่ลดทอน

7 ทั้งจงบากบั่น

เพื่อสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองของนครซึ่งเราให้เจ้าตกลไปเป็นเชลยนั้น

จงอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+เพื่อนครนั้น เพราะหากมันเจริญ เจ้าก็เจริญด้วย"

8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงฤทธิพระเจ้าแห่ง อิสราเอลตรัสว่า

"อย่ายอมให้บรรดาผู้พยากรณ์และหมอดูในหมู่พวกเจ้าหลอกลวงเจ้า

อย่าฟังความฝันซึ่งเจ้าสนับสนุน **อยากให้เราเขามี**

9 พวกเขากำลังพยากรณ์เท็จในนามของเราให้เจ้าฟัง เราไม่ได้ใช้พวกเขาไป"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เมื่อเจ็ดสิบปีสำหรับบาบิโลนครบถ้วนแล้ว

เจ้าจะมาเยือนเจ้าและทำตามสัญญาแห่งพระคุณที่จะนำเจ้ากลับคืนมายังสถานที่นี้

11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า เพราะเรารู้แผนการที่เรามิไว้สำหรับเจ้า

เป็นแผนการเพื่อทำให้เจ้ารุ่งเรืองมิใช่เพื่อทำร้ายเจ้า

เป็นแผนการเพื่อให้ความหวังและอนาคตแก่เจ้า **1 2 แล้วเจ้าจะร้องเรียกเรา**

และมาอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า 1 3 เจ้าจะแสวงหาเราและพบเรา

เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสุดใจของใจ" 1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"เจ้าจะพบเรา และเราจะนำเจ้ากลับมาจากการเป็นเชลย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า เราจะรวบรวมเจ้าออกมาจากประชาชาติต่างๆ

และจากดินแดนทั้งปวงที่เราเนรเทศเจ้าไป

ให้กลับคืนมายังภูมิลำเนาเดิมซึ่งเราได้นำเจ้าจากไปเป็นเชลย

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงตั้งผู้เผยพระวจนะให้เราในบาบิโลน"

1 6แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์ผู้นั่งบัลลังก์ของดาวิด และเกี่ยวกับประชากรทั้งปวงที่ยังคงอยู่ในกรุงนี้ คือพี่น้องร่วมชาติซึ่งไม่ได้ไปเป็นเชลยกับเจ้านั้นว่

1 7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่ "เราจะส่งดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาดมายังพวกเขาและทำให้เขาเหมือนมะเดื่อเลว ซึ่งเลวจนกินไม่ได้"

1 8 "เราจะตามล่าเขาด้วยดาบ การกันดารอาหารและโรคระบาด และจะทำให้พวกเขาเป็นที่เดียดฉันท้แกมवल อาณาจักรในโลก เป็นที่น่าสยดสยอง ถูกแข่งสาป ถูกตีเตียน และเหยยหยันในหมูชนชาติต่างๆ ที่เราขับไล่เขาไป" 19 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ป ระกาศว่ "เพราะเขาไม่ยอมฟังถ้อยคำของเรา ถ้อยคำที่เราใช้ให้ผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเราไปพูดกับเขาครั้งแล้วครั้งเล่า

แ ล ะ พวกเขาเจ้าเหล่าเชลยก็ไม่ฟังด้วย"

2 0ฉะนั้น ท่านทั้งปวงผู้ต้อจากเยรูซาเล็ม ไปเป็นเชลยที่บาบิโลน จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 2 1องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์

พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับอาหับบุตรโคเลยาห์

และเศเดคียาห์บุตรมาอาเสอาห์ ซึ่งอ่าางนามของเรากล่าวเท็จให้เจ้าทั้งหลายฟังนั้น

" เราจะมอบเขาไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์

กษัตริย์แห่งบาบิโลนฆ่าเสียต่อหน้าต่อตาเจ้า 2 2อันเนื่องมาแต่ทั้งสองคนนี้ เชลยทั้งปวงจากยูดาห์ซึ่งอยู่ในบาบิโลน เวลาแข่งจะพูดว่

"ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ปฏิบัติต่อเจ้าเหมือนเศเดคียาห์และอาหับซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้เผาทั้งเป็น" 2 3เพราะพวกเขาได้กระทำสิ่งเลวร้ายในอิสราเอล

พวกเขาเป็นชู้กับภรรยาของเพื่อนบ้านและกล่าวเท็จโดยอ่าางนามของเราโดยที่เรา มิได้ใช้เขาไปทำ เรารู้เห็นและเป็นพยานเรื่องนี้"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ"

พระดำรัสถึงเซไมอาห์

2 4 "จงบอกเซไมอาห์ชาวเนเฮเลมว่า 2 5 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เจ้าส่งจดหมายในนามของเจ้าเองมาถึงปวงชนในเยรูซาเล็ม
ถึงเศฟันยาห์บุตรมาอาเสอาห์ ผู้เป็นปุโรหิต และถึงปุโรหิตอื่นๆ ทั้งปวง
เจ้าได้บอกเศฟันยาห์ว่า

2 6 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านเป็นปุโรหิตแทนเยโฮยาคดา
เพื่อดูแลรับผิดชอบพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

หากคนบ้าคนโหนทำที่ เป็นผู้เผยพระวจนะ เจ้าจึงจับเขาใส่คานและปลอกคอเหล็ก
2 7 เช่นนี้แล้ว ทำไมท่านจึงไม่ตำหนิห้ามปรามเยเรมีย์จากอานาโธ
ซึ่งตั้งตนเป็นผู้เผยพระวจนะในหมู่ท่าน?

2 8 เขาได้ส่งจดหมายถึงพวกเราในบาบิโลนว่า เราจะเป็นเชลยอยู่นาน
ฉะนั้นให้สร้างบ้านเรือน ตั้งรกรากเพาะปลูกและกินพืชผลที่ได้ “

2 9 แต่ปุโรหิตเศฟันยาห์อ่านจดหมายฉบับนี้ให้ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ฟัง
3 0 แล้วมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงเยเรมีย์ว่า

3 1 "จงแจ้งข้อความนี้แก่เชลยทั้งปวงว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ตรัสเกี่ยวกับเซไมอาห์ชาวเนเฮเลมว่า

"เนื่องจากเซไมอาห์ได้พยากรณ์ให้เจ้าทั้งหลายฟังทุกๆ ที่เราไม่ได้ใช้เขาไป
และได้ทำให้เจ้าหลงเชื่อคำเท็จ 3 2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสเกี่ยว

ฉะนั้นเราจะลงโทษเซไมอาห์ชาวเนเฮเลมกับวงศ์วานของเขาอย่างแน่นอน

เขาจะไม่มีใครเหลือในหมู่ชนชาตินี้

ทั้งจะไม่ได้เห็นสิ่งดีงามซึ่งเราจะทำเพื่อประชากรของเรา

เพราะเขาพูดเป็นกบฏต่อเรา องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ” “

อิสราเอลคืนสู่สภาพดี

30 มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงเยเรมีย์ความว่า

2 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

‘ จงจดบันทึกทุกสิ่งที่เราได้พูดกับเจ้าไว้’ 3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

‘ เ พ ร า ะ ใ ก ล้ จะ ถึง เวลา แล้ว ที่ เรา จะ นำ อิสราเอล และ ยูดาห์ ประชากรของเรา

าคีนสู่ปกติสุข

และนำพวกเขากลับสู่ดินแดนที่เรายกให้บรรพบุรุษของพวกเขาครอบครอง"

องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ตรัสตั้งนั้นแหละ"

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ได้ตรัสถ้อยคำเหล่านี้เกี่ยวกับอิสราเอลและยูดาห์ไว้ว่า
5 " องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ตรัสว่า

"เราได้ยินเสียงร้องด้วยความกลัว

6 ออกสิ้นขวัญแหวน มิใช่ด้วยความสงบสุข
จงถามและดูเถิดว่า ผู้ชายคลออดลูกได้หรือ?

ถ้าเช่นนั้น

ทำไมเราเห็นชายฉกรรจ์ทุกคนเอามือกุมท้องไว้เหมือนผู้หญิงกำลังคลอด ?

ทำไมทุกคนหน้าซีดเผือก?

7 วันนั้นช่างน่ากลัวเพียง ไ ด !

ไม่มีวันใดเหมือน

เป็นยามทุกข์ลำเค็ญสำหรับชนชาติอิสราเอล 13

แต่เขาจะได้รับการช่วยให้รอดพ้น"

8 " องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

' ในวันนี้เราจะปลดแอกจากคอของเขา

และหักเครื่องพันธนาการของเขาทิ้ง

เขาจะไม่ตกเป็นทาสของคนต่างชาติอีกต่อไป

9 แต่พวกเขาจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ พระเจ้าของตน

และรับใช้ดาวิดกษัตริย์ของเขา

ผู้ซึ่งเราจะเชิดชูขึ้นมาเพื่อเขา"

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ประกาศว่า

' ฉะนั้นอย่ากลัวเลย ยาโคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย

อย่าท้อแท้หุดหู่ไปเลย อิสราเอลเอ๋ย

เราจะช่วยเจ้าจากแดนไกลแน่นอน

จะช่วยเหลือหลานของเจ้าจากแดนเชลย
ยาโคบจะกลับมีความสุขและมั่นคงปลอดภัยอีกครั้ง
และจะไม่มีใครทำให้เขาหวาดกลัว

11 เพราะเราอยู่กับเจ้าและเราจะช่วยเจ้า'

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

' ถึงแม้ว่าเราทำลายล้างมวลประชาชาติที่เรากระจายพวกเจ้าไปนั้น
แต่เราก็จะไม่ทำลายล้างเจ้า

เราจะเตือนเจ้า แต่ก็ด้วยความยุติธรรม

เราจะไม่ปล่อยให้เจ้าลอยนวลพันโทษไป'

12 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสดังนี้

" ' บาดแผลของเจ้าสาหัส

เจ้าบาดเจ็บเกินกว่าจะเยียวยารักษา

13 ไม่มีใครช่วยว่าคดีให้เจ้า

ไม่มีการสมานแผลให้เจ้า

ไม่มีการบำบัดให้เจ้า

14 พันธมิตรทั้งปวงก็ลืมเจ้า

พวกเขาไม่ใยดีเจ้าเลย

เราฟาดฟันเจ้าเหมือนเป็นศัตรูกัน

เราลงโทษเจ้าเหมือนคนอำมหิตลงมือ

เพราะความผิดของเจ้าใหญ่หลวง

และความบาปของเจ้าก็มากมายนัก

15 เหตุใดเจ้าจึงร้องโอดโอยเพราะบาดแผลของเจ้า

เพราะความเจ็บปวดซึ่งไม่มีการเยียวยา?

เราจึงกระทำสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า

เนื่องจากมลทินใหญ่หลวงของเจ้า

และความบาปมากมายของเจ้า

16 แต่บรรดาผู้ล้างผลาญเจ้าจะถูกล้างผลาญ

ศัตรูทั้งปวงของเจ้าจะตกเป็นเชลย

บรรดาผู้ปล้นสะดมเจ้าจะถูกปล้นสะดม

ผู้ที่โจมตีเจ้าจะถูกเราโจมตี

17 เพราะเราจะคืนสุขพลาณามัยแก่เจ้า และรักษาบาดแผลของเจ้า’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

‘ เพราะเจ้าได้ชื่อว่า พ ว ก เ ต น ต า ย
ศิโยนที่ไม่มีใครเหลียวแล’

18 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

“ ‘ เราจะคืนความมั่งคั่งแห่งเต็นท์ของยาโคบ
และเอ็นดูสงสารที่อยู่ของเขา

นครจะถูกสร้างขึ้นบนที่ปรักหักพัง

และพระราชวังจะตั้งขึ้นในที่เดิมของมัน

19 จะมีบทเพลงขอบพระคุณพระเจ้า และมีเสียงร่าเริงยินดีจากที่เหล่านั้น
เราจะทวีจำนวนของเขาทั้งหลาย และเขาจะไม่ลดน้อยถอยลง

เราจะนำเกียรติมาสู่เขาและเขาจะไม่ถูกดูแคลน

20 ลูกหลานของพวกเขาจะเจริญเหมือนแต่ก่อน

และชุมนุมชนของเขาจะได้รับการสถาปนาไว้ต่อหน้าเรา

เราจะลงโทษคนทั้งปวงที่ข่มเหงรังแกเขา

21 เขาจะมีประมุขของตนเอง

มีผู้ปกครองขึ้นมาจากหมู่พวกเขา

เราจะนำผู้นั้นเข้ามาใกล้ และเขาจะใกล้ชิดกับเรา

เพราะใครบ้างที่ยอมอุทิศตนเพื่อใกล้ชิดกับเรา?’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้น แ ห ล ะ

22 “ ‘ แล้วเจ้าจะเป็นประชากรของเรา

และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า’ ”

23 ดุเถิด พายุขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะปะทุขึ้นด้วยความเกรี้ยวกราด

เป็นลมกล้าพัดกระหน่ำศีรษะบรรดาผู้ชั่วร้าย

24 พระพิโรธเกรี้ยวกราดขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่หันกลับ

จวบจนสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในพระทัยพระองค์

ในภายภาคหน้าท่านทั้งหลายจะเข้าใจความนี้

31 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า
"ในครั้งนั้น เราจะเป็พระเจ้าของทุกตระกูลแห่งอิสราเอล
และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา"

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนี้
"ชนชาติที่รอดชีวิตจากคมดาบจะได้รับพระคุณในถิ่นกันดาร
เราจะให้อิสราเอลได้พักสงบ"

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่เราทั้งหลายในอดีต ตรัสว่า
"เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์
เราได้โน้มน้าเจ้าเข้ามาหาเราด้วยความรักความเอ็นดู"

4 อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย เราจะสร้างเจ้าขึ้นมาอีก
และเจ้าจะได้รับการบูรณะ
เจ้าจะหีบร่ามะนาขึ้นมาอีกครั้ง
และออกไปเต็นรำกับผู้ที่รื่นเริงยินดี

5 เจ้าจะทำไร่ทุ่งบนภูเขาแห่งสะมาเรียอีกครั้ง
กลีกรจะเพาะปลูกและชื่นชมกับพืชผลที่ได้
6 จะมีวันหนึ่งซึ่งยามรักษาการณ์ร้องบอกบนภูเขาแห่งเอฟราอิมว่า
' มาเถิดให้พวกเราขึ้นไปยังศิโยน
ไปเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา' น "

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"จงร้องเพลงรื่นเริงยินดีให้ยาโคบ
โห่ร้องให้กับผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่ประชาชาติ
จงร้องเพลงสรรเสริญให้ไต่ยันทัวกันว่า
' ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอทรงช่วยชนหีบมือที่เหลือแห่งอิสราเอล
ประชากรของพระองค์"

8 ดูก่อน เราจะนำเขาทั้งหลายมาจากดินแดนภาคเหนือ
รวบรวมพวกเขามาจากสุดโลก

มากขึ้นเป็นคณะใหญ่

ในหมู่พวกเขามีคนตาบอดและคนง่อย
หญิงมีครรภ์และผู้หญิงที่กำลังจะคลอดลูก

9 พวกเขาจะร้องไห้มา

พวกเขาจะอธิษฐานขณะเรานำพวกเขากลับมา

เ ร า จ ะ นำพวกเขาเสียบธารน้ำ
มาตามทางราบเรียบซึ่งพวกเขาจะไม่สะดุดล้ม

เพราะเราเป็นบิดาของอิสราเอล

และเอเฟราอิมเป็นลูกชายหัวปีของเรา

10 ประชาชาติทั้งหลาย จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงประกาศในดินแดนชายฝั่งทะเลอันไกลโพ้นว่า

"พระองค์ผู้ทรงกระจายชนอิสราเอลจะรวบรวมพวกเขากลับมา

และจะทรงดูแลพวกเขาเหมือนคนเลี้ยงแกะดูแลฝูงแกะของตน"

11 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงไถ่เอาโคบจากมือของผู้ที่เข้มแข็งกว่าเขา

12 เขาทั้งหลายจะมาและให้ร้องยินดีบนภูเขาศิโยน

จะชื่นชมยินดีในสิ่งดีงามจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ได้แก่ เมล็ดข้าว เหล้าองุ่น และน้ำมัน

ลูกอ่อนในฝูงแกะและฝูงสัตว์

ใจของพวกเขาจะเป็นเหมือนสวนที่ได้รับการรดน้ำอย่างดี

และพวกเขาจะไม่ต้องทุกข์โศกอีกต่อไป

13 หญิงสาวจะร้ายรำและยินดี

ผู้ชายทั้งหนุ่มและแก่ก็เช่นกัน

เราจะเปลี่ยนความโศกเศร้าของเขาให้กลายเป็นความยินดี

เราจะให้การปลอบประโลมและความชื่นชมยินดีแทนความทุกข์โศก

14 เราจะให้ปุโรหิตอิมเมดด้วยความอุดมสมบูรณ์

ประชากรของเราจะอิมใจด้วยสิ่งดีงามจากเรา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เราได้ยินเสียงหนึ่งในรามมาห์
เป็นเสียงสะอึกสะอื้นคร่ำครวญ

- ราเชลร่ำไห้ถึงลูกๆ ของนาง และไม่
ยอมรับคำปลอบโยนใดๆ ด้วยว่าลูกๆ จากไปเสียแล้ว"
- 16 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"หยุดร้องไห้ หยุดหลังน้ำตาเสียเถิด
เพราะผลงานของเจ้าจะได้รับรางวัล"
- องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
"พวกเขาจะกลับมาจากแดนศัตรู
17 ดังนั้นอนาคตของเจ้ายังมีความหวัง"
- องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
"ลูกๆ ของเจ้าจะกลับมายังบ้านเกิดเมืองนอนของตนอีก
18 " เราได้ยินเสียงเอฟราอิมโอดครวญว่า
' พระองค์ทรงฝึกข้าพระองค์เหมือนฝึกลูกวัวที่ยังไม่เชื่อง
และข้าพระองค์ก็ถูกฝึกฝน
โปรดทรงช่วยให้ข้าพระองค์คืนสู่ปกติสุข
แล้วข้าพระองค์จะหวนกลับมา
เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าของข้าพระองค์
19 เมื่อข้าพระองค์หลงทางไปแล้ว ข้าพระองค์ก็สำนึกผิด
เมื่อข้าพระองค์เข้าใจแล้ว ข้าพระองค์ก็ตอกชกหัว
ข้าพระองค์อับอายอดสูใจ
อันเนื่องมาจากความอับยศอดแต่้วยหนุ่่มของตัวเอง'
- 20 "เอฟราอิมคือลูกรัก ลูกคนโปรดของเรามีไช่หรือ?
แม้เราจะพูดตำหนิเขาเนืองๆ แต่เรากียังคงคิดถึงเขา
ฉะนั้นจิตใจของเราเรียกหาเขา เราเฝ้าดูสงสารเขายิ่งนัก"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศดังนั้นแหละ
- 21 "จงตั้งป้ายริมทางขึ้น ตั้งป้ายชี้ทางไว้
สังเกตทางหลวงเส้นทางที่เจ้าดำเนินไป

อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย กลับมาเถิด
 จงกลับมายังหัวเมืองต่างๆ ของเจ้า

22 ลูกหญิงใจคดเอ๋ย เจ้าจะเตร็ดเตร่ไปนานสักเท่าใด?
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะทรงสร้างสิ่งใหม่ในโลกคือ
 ผู้หญิงจะล้อมผู้ชาย"

2 3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
 "เมื่อนำพวกเขากลับมาจากแดนเชลย ประชาชนในยูดาห์และหัวเมืองต่างๆ
 จะกลับมาพูดอย่างแต่ก่อนว่า "ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่าอวยพรเจ้าเถิด
 ที่พำนักอันชอบธรรมเอ๋ย ภูเขาบาริสทัทเอ๋ย" 2 4 ผู้คนทั้งชาวนาและ
 ผู้ที่เคลื่อนย้ายไปกับฝูงสัตว์ของตนจะอาศัย อยู่ร่วมกันในยูดาห์และหัวเมืองต่างๆ
 ของยูดาห์ 2 5 เราจะให้ผู้อ่อนระโหยชุ่มชื้นขึ้นใหม่ และผู้หมดแรงอึมเมม"
 2 6 ถึงตอนนี้ข้าพเจ้าก็ตื่นขึ้นมองไปรอบๆ
 การนอนหลับครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าชื่นใจ

2 7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า "เวลานั้นจะมาถึง
 เมื่อเราปลูกสร้างวงศ์วานอิสราเอลและยูดาห์โดย
 การเจริญพันธุ์ทั้งของมนุษย์และสัตว์ 2 8 เช่น
 เดียวกับที่เราจับตาดูพวกเขาเพื่อถอนรากถอนโคนและรื้อโค่น คำว่าทลาย
 ล้างผลาญและนำภัยพิบัติมา เราก็จะจับตาดูพวกเขาเพื่อปลูกสร้าง" องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ประกาศดังนั้นแหละ

2 9 "ในครั้งนั้นผู้คนจะเลิกพูดว่า
 ' พ่อกินองุ่นเปรี้ยว ลูกๆ ก็ขีดฟัน
 30 แต่ต่างคนต่างจะตายด้วยบาปชั่วของตนเอง ใครกินองุ่นเปรี้ยว คนนั้นก็ขีดฟัน"
 31 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า "เวลานั้นจะมาถึง
 เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอลและกับวงศ์วานยูดาห์
 32 เป็นพันธสัญญาซึ่งไม่เหมือนที่เราได้ทำไว้กับบรรพบุรุษของเขา
 เมื่อเราจูงมือพาคนเหล่านั้นออกมาจากดินแดนอียิปต์
 เพราะพวกเขาละเมิดพันธสัญญาที่ทำไว้กับเรา

- 33 14 "
 33 ประกาศดั่งนั้นแหละ
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
 "เราจะทำพันธสัญญานี้กับวงศ์วานอิสราเอล
 หลังจากถึงเวลานั้น
 คือเราจะใส่บทบัญญัติของเราภายใน(ในความคิดของ) พ ว ก เ ข า
 จารึกบนดวงใจของพวกเขา
 เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา
 34 ผู้คนจะไม่สอนเพื่อนบ้าน
 และพี่น้องของตนอีกต่อไปว่า
 "จงรู้จักพระเจ้า"
 เพราะทุกคนจะรู้จักเรา
 ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดไปจนถึงผู้ใหญ่ที่สุด"
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
 "ด้วยว่าเราจะอภัยบาปชั่วของเขา
 และไม่จดจำบรรดาผิดบาปของเขาอีกต่อไป"
 35 ตรัสว่า
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 พระผู้ทรงตั้งดวงอาทิตย์ให้ส่องแสงยามกลางวัน
 ผู้ทรงบัญญัติดาวจันทร์และดวงดาวให้ส่องแสงยามค่ำคืน
 ผู้ทรงกวนทะเลให้ปั่นป่วนคลื่นคะนอง
 ทรงพระนามว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
 36 ประกาศว่า
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 " ต ร า บ ไ ด ที่กฎเกณฑ์ธรรมชาติเหล่านี้ยังไม่ล้มหายไปต่อหน้าเรา
 ตราบนั้นวงศ์วานอิสราเอลจะยังคงเป็นประชาชาติหนึ่งตรงหน้าเรา"
 37 ตรัสว่า
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 "ต่อเมื่อฟ้าสวรรค์เบื้องบนหยั่งถึงได้
 และรากฐานของโลกเบื้องล่างถูกค้นพบ

14 31:32 * ภาษาฮีบรูว่า สามีของพว ก เ ข า

ตราบนันเราจึงละทิ้งวงศ์วานอิสราเอล
เนื่องด้วยสิ่งทั้งหมดที่เขาทั้งหลายกระทำ"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศดั่งนั้นแหละ
3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า "วันเวลาจะมาถึง
เมื่อกรุงนี้ จะได้รับการบูรณะขึ้นใหม่เพื่อเรา ตั้งแต่หอคอยฮานันเอลถึงประตูมม
3 9สายวัดจะชิงตรงจากที่นั่นจดภูเขาการบแล้วเลี้ยวไปยังโกอาห์
4 0ทั่วทั้งหุบเขาซึ่งเป็นที่ทิ้งซากศพและขี้เถ่า ตลอดจนลาดเขาต่างๆ
สู่หุบเขาซิดโรนทางฟากตะวันออกไปจนถึงมมประตูมา
จะบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
กรุงนี้จะไม่ถูกถอนรากถอนโคนหรือล้มล้างอีกต่อไป"

เยเรมีย์ซื้อที่ดิน

32 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+นี้มาถึงเยเรมีย์ ในปีที 1 0
ของรัชกาลกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์ ซึ่งเป็นปีที่ 18 ของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
2ขณะนั้นกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
ส่วนผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ถูกขังอยู่ในเรือนจำทหารรักษาพระองค์ในพระราชวัง
ษัตริย์แห่งยูดาห์
3กษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์ให้คุมขังเยเรมีย์ไว้ที่นั่น พระองค์ตรัสว่า
"เหตุใดเจ้าจึงพยากรณ์เช่นนั้น?
เจ้าพูดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่าพระองค์จะทรงมอบกรุงนี้ให้กษัตริย์แห่งบาบิโล
นยึดครองเมืองนี้
4ส่วนเราเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์จะหนีไม่พ้นเงื้อมมือของชาวบาบิโลน 15
แต่จะตกอยู่ในเงื้อมมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน จะต้องประจันหน้ากัน
5เนบูคัดเนสซาร์จะนำตัวเราไปยังบาบิโลน
และเราต้องอยู่ที่นั่นจนจบจนวันที่พระเจ้าทรงจัดการกับเนบูคัดเนสซาร์ เจ้าพูดว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า หากเราต่อสู้กับทัพบาบิโลน เราไม่อาจเอาชนะได้"

15 32:4 * หรือ ชาวเคลเดีย เช่นเดียวกับข้อ 5, 24, 25, 28, 29, และ 43

6 เเยเรมีย์กล่าวว่า "พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

7 ฮานัมเอลบุตรชัลลุมลูกพี่ลูกน้องของข้าพเจ้าจะมาหา

เพื่อขอให้ข้าพเจ้าซื้อที่นาของเขาในอานาโททเพราะในฐานะญาติสนิทที่สุด
ข้าพเจ้ามีสิทธิหน้าที่รับซื้อไว้ 8 แล้วฮานัมเอลก็มาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้
เขามาเยี่ยมข้าพเจ้าที่เรือนจำทหารรักษาพระองค์ กล่าวว่

"ขอให้ซื้อที่นาของข้าพเจ้าในอานาโททเขตเบนยามินเถิด
เพราะท่านมีสิทธิไถ่และครอบครอง ขอให้ซื้อไว้เป็นของท่าน"

ข้าพเจ้ารู้แน่ๆว่านี่คือพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

9 ข้าพเจ้าจึงซื้อที่ดินผืนนั้นจากฮานัมเอล และชั่งเงินสิบเจ็ดเชเคลให้เขา

1 0 ข้าพเจ้าลงชื่อและประทับตราในสัญญาซื้อขายต่อหน้าพยาน
แล้วเอาเงินมาชั่งจ่ายให้เขา 1 1 แล้วข้าพเจ้าหยิบสัญญาที่ประทับตราแล้ว
ซึ่งระบุเงื่อนไขและข้อกำหนดต่างๆ พร้อมทั้งสำเนาซึ่งไม่ได้ประทับตรา

1 2 ต่อหน้าธารกำนัล

ต่อหน้าฮานัมเอลลูกพี่ลูกน้องของข้าพเจ้าและพยานทั้งหลายที่ได้ลงนามในสัญญา

และต่อหน้าชาวยิวทั้งปวงที่นั้งอยู่ในเรือนจำทหารรักษาพระองค์

ข้าพเจ้ายื่นเอกสารเหล่านี้ให้แก่บารุคบุตรเนริยาห์ซึ่งเป็นบุตรของมาอาเสอาห์

1 3 แล้วข้าพเจ้ากล่าวกำชับกับบารุค ขณะคนทั้งปวงกำลังฟังอยู่ว่า

1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

จงนำเอกสารเหล่านี้ทั้งสัญญาซื้อขายที่ประทับตราแล้วนี้กับสำเนาเก็บไว้ในไหเพื่อ

จะคงทนอยู่เป็นเวลานาน 1 5 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ

พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า บ้านเรือน ที่นา

และสวนองุ่นจะมีการซื้อขายกันอีกในแผ่นดินนี้"

1 6 หลังจากที่ยอมรับสัญญาซื้อขายให้แก่บารุคบุตรเนริยาห์แล้ว

ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

1 7 "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดพระองค์

ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่และพระกรอันทรงฤ

ทธิ ไม่มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับพระองค์ 1 8 ทรงแสดงความรักต่อคนนับพันๆ

แต่ทรงนำโทษอันเนื่องมาแต่ความผิดบาปของบิดาให้ตกอยู่แก่ลูกหลานของเขา

ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และทรงฤทธานุภาพ
ผู้ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ 1 9พระดำริของพระองค์ยิ่งใหญ่
พระราชกิจของพระองค์เกรียงไกร

วิถีทั้งมวลของมนุษย์ก็ประจักษ์แจ้งต่อพระเนตรของพระองค์

ทรงปูนบำเหน็จแก่ทุกคนตามควรแก่ความประพฤติ และการกระทำของเขา
2 0พระองค์ทรงกระทำ

การอัศจรรย์และหมายสำคัญอันน่าอัศจรรย์ใจในอียิปต์และยังทรงกระทำสืบมา
ตราบเท่าทุกวันนี้ ทั้งในอิสราเอลและท่ามกลางมวลมนุษยชาติ
ทำให้พระเกียรติคุณของพระองค์เลื่องลือจวบจนทุกวันนี้

21 ทรงนำอิสราเอลประชากรของพระองค์ออกจากอียิปต์ด้วยหมายสำคัญและการอั
ศจรรย์ ด้วยพระหัตถ์เกรียงไกรและพระกรอันทรงฤทธิ ด้วยความน่าสะพรึงกลัว

22 พระองค์ประทานดินแดนนี้แก่อิสราเอลตามที่ทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของเรา
ทั้งหลาย เป็นดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง

2 3 อิสราเอลเข้ามาครอบครองดินแดนแห่งนี้ แต่มิได้เชื่อฟังพระองค์
มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ คำบัญชาของพระองค์

ฉะนั้นทรงนำภัยพิบัติทั้งปวงนี้มาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย

2 4 ดุเถิด ห้างร้านถูกสร้างขึ้นเป็นบันไดเพื่อเข้ายึดเมือง
เนื่องเพราะสงคราม 16 การกัณดารอาหารและโรคร้าย

กรุงนี้จะตกเป็นของชาวบาบิโลนซึ่งบุกเข้ามา เป็นไปตามที่พระองค์ตรัสไว้
ดังที่ทรงทอดพระเนตรเห็นอยู่ขณะนี้ 25 แต่ถึงแม้กรุงนี้จะตกเป็นของชาวบาบิโลน

พระองค์ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดยังคงตรัสกับข้าพระองค์ว่า
"จงจ่ายเงินและซื้อขายที่ดินต่อหน้าพยาน"

2 6 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ว่า

2 7 "เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของมวลมนุษยชาติ
มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับเราหรือ? 2 8 ฉะนั้น

เราจะยกกรุงนี้ให้แก่ชาวบาบิโลนและเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

ซึ่งจะพิชิตกรุงนี้ 2 9ชาวบาบิโลนซึ่งมาโจมตีจะเข้ามาจุดไฟเผากรุง
และเผาผลาญบ้านเรือนทั้งปวงที่บนดาดฟ้า
เคยใช้เป็นแท่นเผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล
และเป็นที่เทเครื่องดื่มบูชาสังเวยพระต่างๆ ยัวยุโทสะของเรา
3 0ชาวอิสราเอลและยูดาห์มีแต่กระทำชั่วต่อหน้าต่อตาเรานับตั้งแต่เยาว์วัย
แท้จริงประชากรอิสราเอลมิได้กระทำความผิดอื่น
เว้นแต่ยัวยุโทสะเราด้วยน้ำมือของเขา" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ
3 1 "นับตั้งแต่วันที่สร้างขึ้นจนจบจนบัดนี้ กรุงนี้ได้ยัวยุโทสะเรา
จนเราต้องกำจัดมันเสียให้พ้นหน้าเรา 3 2ประชากรอิสราเอลและยูดาห์
ไม่ว่ากษัตริย์ ข้าราชการบริวาร ปุโรหิต ผู้เผยพระวจนะ ชาวยูดาห์
ชาวกรุงเยรูซาเล็มล้วนแต่ยัวยุโทสะเราด้วยความชั่วช้าทั้งหลายแหล่ที่เขากระทำ
3 3เขาหันหลังให้เรา ไม่ใช่หันหน้ามาหาเรา แม้เราสอนเขาครั้งแล้วครั้งเล่า
เขาก็ไม่ยอมฟังไม่ยอมรับการตีสอน
3 4เขาตั้งเทวรูปอันน่าสะอิดสะเอียนไว้ในนิเวศซึ่งใช้ชื่อของเรา
ทำให้นิเวศนี้เป็นมลทิน 3 5เขาสร้างสถานบูชา ณ
ที่สูงสำหรับพระบาอัลในหุบเขาเบนฮินโนม
เพื่อบูชายัญลูกชายลูกสาวของเขาแก่พระโมเลค ทั้งๆ
ที่เราไม่เคยสั่งหรือไม่เคยแม้แต่จะคาดคิดว่า
เขาจะทำการที่น่าชิงชังเด็ดฉันท้ถึงเพียงนั้น และทำให้ยูดาห์กระทำบาป"
3 6 พระองค์ตรัสถึงเมืองนี้ว่า "โดยคมดาบการกันดารอาหาร
และโรคระบาด มันจะตกเป็นของกษัตริย์แห่งบาบิโลน"
แต่เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลขอบอกว่า
3 7เราจะนำประชากรของเราจากดินแดนต่างๆ
ซึ่งเราเนรเทศเขาออกไปด้วยความโกรธกริ้วและด้วยโทสะแรงกล้า
เร ำ จ ะ น ำ เ ข า ทั้งหลายกลับคืนมาอยู่ที่นี้
และให้เขายังชีพอยู่ด้วยความปลอดภัย 3 8เขาจะเป็นประชากรของเรา
และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา
3 9เราจะให้เขาร่วมใจร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวที่จะยำเกรงเราเสมอ

เพื่อประโยชน์สุขของเขาเองและของลูกหลานที่สืบต่อมา

4 0เราจะตั้งพันธสัญญานี้รันดร์กับเขา
คือเราจะกระทำให้สิ่งที่ดีงามแก่เขาโดยไม่ลดละ เราจะดูแลเขาให้ยำเกรงเรา
เพื่อเขาจะไม่หันหนีจากเราอีกเลย 4 1เราจะปิติชื่นชมในการทำดีต่อเขา
และจะปลูกเขาไว้ในดินแดนนี้ด้วยสุดใจสุดวิญญาณของเรา"

4 2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"เช่นเดียวกับที่เราได้นำหายนะร้ายแรงทั้งปวงนี้มาเหนือชนชาตินี้
เราก็จะอำนวยความเจริญผาสุกทั้งปวงที่เราสัญญาไว้กับพวกเขา

4 3จะมีการซื้อขายที่ดินกันอีกครั้งในดินแดนแห่งนี้ซึ่งพวกเจ้ากล่าวกันว่าเป็นที่ถูก
ทิ้งร้างไม่มีมนุษย์หรือสัตว์อาศัยอยู่ เพราะตกอยู่ในมือของชาวบาบิโลน

4 4จะมีการจ่ายเงิน ซื้อขายที่ดิน สัญญาจะมีการลงนาม ประทับตรา
และมีพยานรับรองในเขตแดนเบนยามิน ในหมู่บ้านต่างๆ รอบกรุงเยรูซาเล็ม
ในหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์ ในดินแดนเทือกเขา เขิงเขาด้านตะวันตกและในเนเกบ
เพราะเราจะให้เขาทั้งหลายคืนสู่สภาพเดิม

17

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ"

พระสัญญาว่าด้วยการทรงให้คืนสภาพดี

33

ขณะที่เยเรมีย์ยังถูกกักขังที่เรือนจำทหารรักษาพระองค์

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงท่านเป็นหนที่สอง ความว่า
2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงสร้างโลก ผู้กำหนดรูปร่างและสถาปนามันไว้
ผู้ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสดังนี้ 3"จงร้องเรียกเราและเราจะตอบเจ้า
และบอกถึงสิ่งยิ่งใหญ่ สิ่งที่เจ้าไม่รู้ไม่อาจค้นพบได้นั้นแก่เจ้า"

4ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าองค์แห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับบ้านเรือนในกรุงนี้และพระราชวังของกษัตริย์
แห่งยูดาห์ซึ่งถูกรื้อลงเพื่อใช้ด้านส ง ค ร ำ ม เขิงเทินและดาบ

17 32:44 * หรือจะนำพวกเขากลับมาจากการเป็นเชลย

5 ในการต่อสู้กับชาวบาบิโลน ¹⁸ นั้นว่า "จะเต็มไปด้วยซากร่างของ
ผู้ที่เราประหารเสียด้วยความโกรธจัดและโทสะแรงกล้า
เราจะเบือนหน้าหนีจากกรุงนี้เนื่องด้วยความบาปชั่วทั้งปวงของมัน
6 อย่างไม่รู้ก็ตาม เราจะนำพลาณามัยและการบำบัดรักษามายังกรุงนี้
เราจะรักษาประชากรของเรา
แ ละให้พวกเขาชื่นชมกับสันติสุขและความมั่นคงอย่างสิ้นเหลือ
7 เราจะนำยูดาห์และอิสราเอลออกจากความเป็นเชลย
และเราจะบูรณะพวกเขาให้คืนสู่ปกติสุขดังเดิม
8 เราจะชำระล้างพวกเขาจากความผิดบาปทั้งปวงที่เขาทำต่อเรา
และให้ภัยความผิดบาปทั้งปวงจากการคิดคดกบฏของเขาที่ทำต่อเรา
9 แ ล้วกรุงนี้จะนำมาซึ่งเกียรติเลื่องลือ ความชื่นชมยินดี
คำสรรเสริญแก่เราต่อหน้ามวลประชาชาติในโลกนี้
ซึ่งได้ยินถึงสิ่งดีงามทั้งปวงที่เรากระทำเพื่อกรุงนี้
เขาทั้งหลายจะยำเกรงเนื่องด้วยความเจริญรุ่งเรืองและความสงบสุขซึ่งเราให้แก่กรุง
นี้"

1 0 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เจ้ากล่าวถึงสถานที่นี้ว่าเป็นแดนร้าง
ไม่มีคนหรือสัตว์อาศัยอยู่ แต่ในหัวเมืองต่างๆ
ของยูดาห์และตามถนนหนทางของเยรูซาเล็มซึ่งถูกทิ้งร้าง
ไม่มีทั้งคนหรือสัตว์อาศัยอยู่ จะมีเสียงให้ได้ยินอีก 1 1 คือเสียงรีนเริงยินดี
เสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาว
เสียงบรรดาผู้นำเครื่องบูชาขอบพระคุณมายังนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวว่า
"ขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประเสริฐ
ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์"
เพราะเราจะคืนความเจริญรุ่งเรืองแก่กรุงนี้ตั้งแต่ก่อน" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส

¹⁸ 33:5 * หรือ ชาวเคลเดีย

1 2 อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
"แผ่นดินนี้ซึ่งถูกทิ้งร้างปราศจากทั้งคนและสัตว์ ในทุกหัวเมืองจะมีทุ่งหญ้าอีกครั้ง
ให้คนเลี้ยงแกะพาฝูงแกะมานอนพักอยู่ 1 3 ในเมืองต่างๆ ของแถบเทือกเขา
เชิงเขาด้านตะวันตก เนเกบ ในเขตแดนของเบนยามิน
เขตชานกรุงเยรูซาเล็มและในหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์
จะมีฝูงสัตว์ผ่านไปได้มีผู้นับอีก"

1 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "วันนั้นจะมาถึง
เมื่อเราจะทำตามพันธสัญญาทรงพระคุณซึ่งเราได้ให้ไว้แก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลและ
พงศ์พันธุ์ยูดาห์

15 ในครั้งนั้น เราจะให้ทายาท ¹⁹ อันชอบธรรมออกจากเชื้อสายของดาวิด
เขาจะผดุงความถูกต้องและเที่ยงธรรมในดินแดน

16 ในครั้งนั้นยูดาห์จะได้รับความรอด
และเยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่อย่างสงบสุข
ผู้นั้นจะได้รับการขนานนามว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา"

17 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ต รัสว่า
"ดาวิดจะไม่ขาดคนครองบัลลังก์แห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอล

18 ทั้งปวงโรหิตซึ่งอยู่ในตระกูลเลวีก็จะไม่ขาดคนที่ยืนอยู่ตรงหน้าเรา
เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา รัญบูชาและเครื่องถวายอื่นๆ "

1 9 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ ความว่า
2 0 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"หากเจ้าสามารถเลิกล้มพันธสัญญาที่เรามีต่อกลางวันและกลางคืน
จนทำให้วันและคืนมิได้มาถึงตามกำหนดเวลาปกติ 2 1 เมื่อนั้น
คำมั่นสัญญาของเราที่ให้แก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา
และแก่ชนตระกูลเลวีซึ่งเป็นปวงโรหิตปฏิบัติหน้าที่ต่อหน้าเรา ก็จะสามารถเลิกล้มได้
และดาวิดก็จะมีเชื้อสายซึ่งครองบัลลังก์ของเขาอีก

¹⁹ 33: 15 * หรือ กิ่ง

2 เราจะทำให้วงศัวานแห่งดาวิดผู้รับใช้ของเราและชนตระกูลเลวีซึ่งปฏิบัติหน้าที่
ต่อหน้าเรานั้น มีจำนวนเกินกว่าจะนับถ้วน ดังดาวในท้อง
ฟ้าและเม็ดทรายที่ชายฝั่งทะเล"

2 3พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ว่า
2 4 " เจ้าไม่ได้สังเกตหรือว่าคนเหล่านี้พูดกันว่า
"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทอดทิ้งสองตระกูลที่ทรงเลือกสรรไว้ นั้นเสียแล้ว" ?
เขาจึงดูหมิ่นประชากรของเรา ไม่ยอมรับเป็นชาติหนึ่งอีกต่อไป"

2 5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"หากเราได้สถาปนาพันธสัญญาที่เรามีต่อกลางวันและกลางคืน

และมิได้กำหนดกฎเกณฑ์แห่งฟ้าสวรรค์และโลก
2 6เมื่อนั้นเราจึงจะทอดทิ้งวงศัวานแห่งยาโคบและดาวิดผู้รับใช้ของเรา
และไม่เลือกบุตรคนหนึ่งของเขาขึ้นปกครองวงศัวานของอับราฮัม
อิสอัคและยาโคบ เพราะเราจะให้เขาทั้งหลายคืนสู่ปกติสุขดั้งเดิม
แ ล ะ จ ะ เ ม ้ ต ต ่า ส ง ส ่า ร เ ข ่า "

พระดำรัสเตือนถึงเศเดคียาห์

34 ขณะที่เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนและกองทัพของพระองค์
กับมวลอาณาจักรและประชาชนในจักรวรรดิที่ทรงปกครอง

กำลังสู้รบกับเยรูซาเล็มและหัวเมือง ต่างๆ โดยรอบ
ก็มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ความว่า 2องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "จงไปบอกเศเดคียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เรากำลังจะยกเมืองนี้ให้แก่กษัตริย์แห่งบาบิโลน
และเขาจะเผามันเสีย 3เจ้าจะหนีไม่พ้นมือเขาไปได้ แต่จะถูกจับกุมตัวไปให้เขา
เจ้าจะเห็นกษัตริย์แห่งบาบิโลนด้วยตาของตัวเอง และเขาจะพูดกับเจ้าซึ่งๆ หน้า
และเจ้าจะไปยังบาบิโลน

4แต่จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เถิด

เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
เจ้าจะไม่ตายด้วยคมดาบ 5เจ้าจะตายอย่างสงบสุข

และประชาชนจะเผาเครื่องหอมเป็นเกียรติแก่เจ้าเช่นเดียวกับที่ได้ทำให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า คือเหล่ากษัตริย์ผู้ครองราชย์ก่อนหน้าเจ้า เขาจะรำให้อาลัยเจ้าว่า "โธ่ อนิจจา กษัตริย์ของเรา" เราเองได้ลั่นวาจาไว้"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ

6แล้วผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์จึงทูลทั้งหมดนี้ต่อเศเดคียากษัตริย์แห่งยูดาห์ในเยรูซาเล็ม

7ขณะที่กองทัพบาบิโลนกำลังสู้รบกับเยรูซาเล็มและลาคีซกับอาเซคาห์ หัวเมืองป้อมปราการที่ยังคงต่อสู้อยู่ในยูดาห์

เสรีภาพสำหรับทาส

8พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์หลัง

จากที่กษัตริย์เศเดคียาทรงกระทำสัญญากับประชาชนทั้งปวงในเยรูซาเล็มว่า จะประกาศให้เสรีภาพแก่ทาสทั้งปวง 9 ให้ทุกคนปล่อยทาสฮีบรูไม่ว่าชายหรือหญิง อย่ายำให้ผู้ใดกระทำให้ชาวฮีบรูพี่น้องร่วมชาติตกเป็นทาส

1 0ดั่งนั้นบรรดาข้าราชการและประชาชนทั้งปวงที่เข้าร่วมในพันธสัญญานี้เห็น พ้องกันที่จะปลดปล่อยทาสของตนทั้งชายหญิง ให้พ้นจากข้อผูกมัดทุกประการ 1 1แต่หลังจากนั้นเขาทั้งหลายก็เปลี่ยนใจและจับทาสที่ปล่อยเป็นไทแล้วกลับมาเป็น ทาสอีก

1 2ฉะนั้นจึงมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ว่า 1 3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าตแห่งอิสราเอลตรัสว่า "เราได้ทำสัญญากับบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายเมื่อนำคนเหล่านั้นออกมาจากอียิปต์จากแดนทาส เราสั่งไว้ว่า

1 4 "ทุกปีที่เจ็ดพวกเจ้าทุกคนต้องปลดปล่อยพี่น้องชาวฮีบรูซึ่งขายตัวเองเป็นทาสของเจ้า หลังจากที่เขารับใช้เจ้ามาตลอดหกปีแล้ว พวกเจ้าต้องปล่อยเขาเป็นไท" แต่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายไม่ยอมใส่ใจไม่ยอมฟังคำของเรา 1 5เมื่อเร็วๆ นี้เจ้าสำนึกผิด และกระทำสิ่งที่เราเห็นว่าถูกต้อง

เจ้าแต่ละคนประกาศให้เสรีภาพแก่พี่น้องร่วมชาติของตน

เจ้าถึงกับทำสัญญาต่อหน้าเราในวิหารซึ่งใช้นามของเรา

1 6แต่บัดนี้เจ้ากลับคำและลบหลู่นามของเรา
จับทาสชายหญิงซึ่งเจ้าปลดปล่อยเป็นอิสระ ให้ไปไหนมาไหนได้ตามชอบนั้น
บังคับให้เขากลับมาเป็นทาสของเจ้าอีก

1 7ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า เจ้ามิได้เชื่อฟังเรา
มิได้ประกาศให้อิสราเอลแก่พี่น้องร่วมชาติของเจ้า **ฉะนั้น**
บัดนี้เราขอประกาศให้เสรีภาพแก่เจ้า เสรีภาพที่จะล้มตายด้วยดาบ โรคระบาด
และการกันดารอาหาร องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

เราจะทำให้เจ้าเป็นที่รังเกียจเดียวดฉันท์แก่มวลอาณาจักรในโลกนี้
1 8ผู้ที่ละเมิดพันธสัญญาของเรา และไม่กระทำตามข้อกำหนดแห่งคำสั่งสัญญา
ซึ่งให้ไว้ต่อหน้าเรา

เราจะปฏิบัติต่อเขาเหมือนวัวที่ถูกผ่าออกสองท่อนและเดินผ่ากลาง
19บรรดาผู้นำแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็ม เจ้าหน้าที่ศาล ปุโรหิตและประชากรทั้งปวง
ที่เดินผ่ากลางสองท่อนของวันนั้น 2 0เราจะมอบแก่ศัตรูผู้หมายเอาชีวิตเขา
ซากร่างของเขาจะตกเป็นเหยื่อของสัตว์ป่าและนกในอากาศ

2 1เราจะมอบเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และข้าราชการบริพารของเขาแก่ศัตรูผู้มุ่งเอ
าชีวิตเขา แก่กองทัพกษัตริย์แห่งบาบิโลน ซึ่งได้ถอนทัพไปจากเจ้าทั้งหลาย

2 2เราจะออกคำสั่งและเราจะนำเขาทั้งหลายกลับมายังกรุงนี้อีก **เขาจะมาต่อสู**
พิชิตได้และเผาเสีย เราจะทำให้หัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์ถูกทิ้งร้าง
"ไม่มีใครอยู่อาศัย" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

วงศ์เรคาบผู้เชื่อฟังแน่วแน่

35 พระดำรัสของพระเจ้ามาถึงเยเรมีย์ในรัชกาลเยโฮยาคิม โอรสโยสิยาห์
กษัตริย์แห่งยูดาห์ ความว่า 2 "จงไปหาคนตระกูลเรคาบ
และเชื้อเชิญพวกเขาไปยังห้องเฉลียงห้องหนึ่งในพระวิหาร
และเอาเหล้าองุ่นให้เขาดื่ม"

3ข้าพเจ้าจึงไปหาayaanบุตรของสะบาซันนียาห์
พาเขากับพี่น้องและลูกชายทั้งหมด คือคนทั้งครอบครัวของเรคาบมา

4ข้าพเจ้าพาพวกเขาไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

เชิญเข้าไปในห้องบุตรทั้งหลายของเฮนนั้นบุตรอิกดาลียาห์คนของพระเจ้า
ซึ่งอยู่ถัดจากห้องพักของข้าราชการเหนือห้องของมาอาเสอาห์

บุตรซัลมุนายประตุ

5แล้วข้าพเจ้าตั้งถ้วยและเหยือกเหล้าองุ่นต่อหน้าคนวงศ์เรคาบ

แ ล ะ เชื้อเชิญให้พวกเขาดื่ม

6แต่เขาทั้งหลายตอบว่า

"พวกข้าพเจ้าไม่ดื่ม

เพราะบรรพบุรุษคือโยนาตบบุตรเรคาบสั่งไว้ว่า "ไม่ว่าเจ้า หรือลูกหลานของ
เจ้าจะต้องไม่ดื่มเหล้าองุ่นเป็นอันขาด 7ทั้งเจ้าจะไม่ปลูกสร้างเรือน หวานเมล็ดพืช
หรือทำสวนองุ่น อย่ามีสิ่งเหล่านี้เลย แต่จงอาศัยอยู่ในเต็นท์เสมอ
แล้วเจ้าจะมีชีวิตยืนนานในดินแดนซึ่งเจ้าเป็นชนเรรอน"

8ข้าพเจ้าทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตามทุกอย่างที่บรรพบุรุษโยนาตบสั่งไว้

ไม่ว่าตัวข้าพเจ้าเอง หรือภรรยา หรือบุตรชายบุตรหญิงล้วนไม่เคยดื่มเหล้า
9หรือปลูกสร้างเรือนเพื่ออยู่อาศัย หรือมีที่ดิน สวนองุ่น หรือพืชผล

1 0ได้แต่อาศัยอยู่ในเต็นท์และปฏิบัติตามทุกสิ่งที่บรรพบุรุษโยนาตบสั่งไว้

1 1แต่เมื่อเนบคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนบุกโจมตีดินแดนแห่งนี้
ข้าพเจ้าทั้งหลายพูดกันว่า "มาเถิด

ให้เราหนีจากกองทัพบาบิโลนและอาร์มไปยังเยรูซาเล็มเถิด"

ฉะนั้นพวกข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เยรูซาเล็มนี้"

1 2แล้วมีพระดำรัสของพระเจ้ามาถึงเยเรมีย์ว่า

1 3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
"จงไปบอกชาวยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า

"พวกเจ้าไม่ได้เรียนรู้และปฏิบัติตามถ้อยคำของเราหรือ?

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า 1 4โยนาตบบุตรเรคาบสั่งลูกๆ
ของตนไว้มิให้ดื่มเหล้า และพวกเขาทำตามคำสั่ง

พวกเขาไม่ยอมดื่มเหล้าจวบจนทุกวันนี้ เพราะทำตามคำสั่งของบรรพบุรุษ
ส่วนเราได้พูดกับพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เจ้าก็ไม่ยอมเชื่อฟัง

1 5เราส่งผู้เผยพระวจนะ ผู้รับใช้ของเราคนแล้วคนเล่ามาหาพวกเจ้า
เตือนให้เจ้าหันหนีจากวิถีชั่วร้ายและแก้ไขความประพฤติของตน

อย่าไปติดตามหรือปรนนิบัติพระต่างๆ

แล้วเจ้าจะอาศัยอยู่ในดินแดนซึ่งเรายกให้แก่เจ้ากับบรรพบุรุษ

แต่เจ้าก็ไม่ยอมใส่ใจ ไม่ยอมฟังเรา 1 6 วงศ์วานของโยนาดับบุตรเรคาบ
ปฏิบัติตามคำสั่งของบรรพบุรุษ แต่ประชากรเหล่านี้ไม่ยอมเชื่อฟังเรา"

17 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "จงฟัง
เราจะนำภัยพิบัติทั้งปวง ที่เราประกาศไว้ นั้นมายังยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม
เราพูดกับเขาทั้งหลายแต่เขาก็ไม่ฟัง เราร้องเรียกแต่เขาก็ไม่มารับ" "

1 8 แล้วเยเรมีย์กล่าวแก่คนในวงศ์เรคาบว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เจ้าได้ปฏิบัติตามคำสั่งของโยนาดับบรรพบุรุษของเจ้าครบถ้วนทุกประการ

1 9 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ท ร ง ฤ ท ธิ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
โยนาดับบุตรเรคาบจะไม่ขาดคนที่จะปรนนิบัติเรา" "

เยโฮยาคิมเผาขวานหนังสือ

36 ในปีที่ 4 แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมโอรส โยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
มีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์ ความว่า

2 "จงเอาหนังสือขวานมาเขียนถ้อยคำทั้งปวงของเราเกี่ยวกับอิสราเอล ยูดาห์
และชนชาติต่างๆ ตั้งแต่ครั้งที่เราเริ่มพูดกับ เจ้าในรัชกาลโยสิยาห์จนถึงเดี๋ยวนี้

3 เพื่อบางทีเมื่อชนยูดาห์ได้ยินเกี่ยวกับภัยพิบัติทั้งปวงที่เราคิดจะกระทำแก่เขานั้น

แล้วจะรู้สึกตัวและหันกลับจากวิถีชั่วของตน

แล้วเราก็จะอภัยความชั่วและบาปของเขา"

4 เยเรมีย์จึงเรียกบารุคบุตรเนริยาห์มา

และบอกพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งมีมาถึงตนให้บารุคบันทึกลงบนหนังสือ
หนังสือ 5 แล้วเยเรมีย์บอกบารุคว่า "เราถูกกักกัน

จึงไม่สามารถไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

6 ฉะนั้นเจ้าจงไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ในวันถืออดอาหารและอ่านพระ
ะดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จากหนังสือที่เจ้าบันทึกตามคำบอกของเรานี้ให้ช
าวยูดาห์ทั้งปวงซึ่งมาจากหัวเมืองต่างๆ ฟัง

7 เพื่อบางทีพวกเขาจะมาทูลวิงวอนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

และหันกลับจากวิถีชั่วของตน

ด้วยว่าพระพิโรธและโทสะซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ประกาศไว้เหนือประชาชาตินี้ใน
หญ่หลวงนัก"

8 บารุคบุตรเนริยาห์ก็ทำตามและผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ได้สั่งไว้ทุกประการและ
อ่านข้อความเหล่านี้ทั้งหมดจากม้วนหนังสือให้ประชาชนที่พระวิหารขององค์พระผู้
เป็นเจ้า+ ฟัง 9 ในเดือนเก้า ปีที่ 5

แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมโอรสโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

มีประกาศให้ประชาชนทั้งปวงในเยรูซาเล็มและหัวเมืองต่างๆ
ของยูดาห์มาถืออดอาหารต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

1 0 จากห้องของเกมาริยาห์บุตรชาฟานราชเลขา

ซึ่งอยู่ในลานด้านบนตรงทางเข้าประตูใหม่แห่งพระวิหาร

บารุคก็อ่านถ้อยคำของเยเรมีย์

จากม้วนหนังสือนั้นให้ประชากรทั้งหมดที่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ฟัง

1 1 เมื่อมีคายาห์บุตรเกมาริยาห์บุตรของชาฟานได้ยืนพระดาร์สทั้งปวงของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จากม้วนหนังสือนั้น 1 2 ก็ลงมายังห้องของราชเลขาในพระราชวัง
ซึ่งบรรดาข้าราชการบริพารทั้งปวงนั่งอยู่ ได้แก่ เอลิชามาอาลักษณ์ เดไลยาห์
บุตรเซไมอาห์ เอลนาธันบุตรอัคโบร์ เกมาริยาห์บุตรชาฟาน
เศเดคิยาห์บุตรฮานันยาห์ และข้าราชการบริพารอื่นๆ

1 3 เมื่อมีคายาห์เล่าทุกสิ่งตามที่ได้ยินบารุคอ่านให้ประชาชนฟังจากม้วนหนังสือแล้ว

ว

1 4 เขาเหล่านั้นก็ส่งเยสุติบุตรเนธานิยาห์ซึ่งเป็นบุตรของเซเลมียาห์บุตรคูซีมาบอกบ
ารุคว่า "ขอให้นำม้วนหนังสือที่ท่านอ่านให้ประชาชนฟังนั้นมาเถิด"

บารุคบุตรเนริยาห์จึงนำหนังสือม้วนมาพบเขาทั้งหลาย

1 5 เขาเหล่านั้นก็กล่าวกับบารุคว่า "จงนั่งลงอ่านให้เราฟังเถิด"

บารุคจึงอ่านให้ฟัง 1 6 เมื่อพวกเขาได้ยินเนื้อความทั้งหมดแล้ว
ก็มองหน้ากันด้วยความหว่นวิตกและกล่าวกับบารุคว่า "เราต้อง

ทูลรายงานเนื้อความเหล่านี้ให้กษัตริย์ทรงทราบ" 17 แล้วพวกเขาจึงถามบารุคว่า "บอกเราซิว่า เป็นมาอย่างไรเจ้าจึงเขียนทั้งหมดนี้ เยเรมีย์บอกให้เจ้าเขียนหรือ"

1 8 บารุคตอบว่า "ถูกแล้ว ท่านเยเรมีย์ เป็นผู้บอกข้อความให้ข้าพเจ้าใช้หมึกเขียนลงบนม้วนหนังสือนี้"

19 ข้าราชบริพารเหล่านั้นจึงกล่าวกับบารุคว่า "ทั้งเจ้าและเยเรมีย์ จงไปซ่อนตัว อย่าให้ใครรู้ว่าเจ้าอยู่ที่ไหน"

20 หลังจากที่เขาทั้งหลายเก็บม้วนหนังสือ ไว้ในห้องของอาลักษณ์เอลีชามา แล้วก็ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์เยโฮยาคิมที่ห้องพระโรง ทูลรายงานทุกสิ่งให้ทรงทราบ

2 1 กษัตริย์ทรงใช้เยชูดีมาเอาหนังสือม้วนไป เยชูดีนำม้วน หนังสือจากห้องของอาลักษณ์เอลีชามาไปอ่านถวายกษัตริย์

ขณะที่ข้าราชบริพารทั้งปวงยืนเฝ้าอยู่ใกล้ๆ 2 2 ขณะนั้นเป็นเดือนเก่า กษัตริย์ประทับอยู่ที่ตำหนักฤดูหนาว มีเตาไฟซึ่งไฟลุกโชนตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์

2 3 เมื่อใดก็ตามที่เยชูดีอ่านจบไปสามหรือสี่ตอนกษัตริย์จะทรงใช้มีดของอาลักษณ์ เฉือน ส่วนนั้นออกไป เหวี่ยงทิ้งในไฟจนกระทั่งหนังสือทั้งม้วนถูกเผาหมด

2 4 กษัตริย์และข้าราชบริพารทั้งปวงที่ได้ฟังเนื้อความทั้งปวง นี้มิได้ส่อท่าทีว่าหวั่นวิตกแต่อย่างใด ทั้งมิได้ฉีกเสื้อผ้าของตน 25 ทั้งๆ ที่เอลนาธัน

และเดไลยาห์กับเกมาริยาห์ทูลวิงวอนกษัตริย์มิให้เผาหนังสือม้วน

พระองค์ก็ไม่ทรงฟัง 2 6 กลับตรัสสั่งให้เยราเมเอลโอรสองค์หนึ่ง และเสไรอาห์บุตรอัสรีเอลกับเซเลมียาห์บุตรอับดีเอลไปจับกุมตัวบารุคผู้เป็น

อาลักษณ์และผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์มา

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงซ่อนนบคคลทั้งสองไว้

27 หลังจากที่กษัตริย์ทรงเผาหนังสือม้วนซึ่งบารุคบันทึกถ้อยคำตามคำบอกข องเยเรมีย์ไปแล้ว มีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงเยเรมีย์ว่า

28 "จงเอาหนังสือม้วนใหม่มาบันทึกถ้อยคำทั้งหมดที่ได้เขียนไว้บนหนังสือม้วนแรก ซึ่งกษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ได้เผาเสียแล้วนั้น

2 9 และจงไปบอกเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เจ้าเผาหนังสือม้วนนั้นไปและข้องใจถามว่า ทำไมจึงเขียนลงไปว่า

กษัตริย์บาบิโลนจะมาทำลาย ล้างดินแดนนี้และกำจัดทั้งคนกับสัตว์ไปสิ้น" 30 ดังนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเกี่ยวกับเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า

"เขาจะไม่มีทายาทหนึ่งบนบัลลังก์ดาวิด

ร่างของเขาจะถูกเหวี่ยงทิ้งให้ตากแดดตอนกลางวัน

และตากน้ำค้างแข็งยามกลางคืน 3 1เราจะลงโทษเขา ลูกหลานของเขา และไพร่พลของเขา เนื่องด้วยบาปผิดของเขาทั้งหลาย

เราจะนำภัยพิบัติทั้งปวงซึ่งเราได้ประกาศไว้แล้วนั้น

มายังเขาและบรรดาผู้อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มกับยูดาห์ เพราะพวกเขาไม่ยอมฟัง" "

3

2เยเรมีย์จึงหนังสือม้วนใหม่

มาให้หาลักษณะบาร์คบุตรเนริยาห์เขียนตามคำบอกของตน

มีข้อความครบถ้วนเหมือนในม้วนที่เยโฮยาคิมกษัตริย์ยูดาห์เผาทิ้งไปแล้วนั้น

และมีข้อความคล้ายคลึงกันอีกมากมายเพิ่มเข้ามา

เยเรมีย์ถูกขังคุก

37

เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

ทรงแต่งตั้งเศเดคียาห์โอรสโยสียาห์ให้เป็นกษัตริย์ยูดาห์แทนเยโฮยาคิม 20

โ อ ร ส ข อ ง เ ย โ ฮ ย า คิม 2ทั้งเศเดคียาห์ และข้าราชการบริวาร
ตลอดจนบรรดาประชากรมิได้ใส่ใจในพระวจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งตรัสว่า

นผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์

3อย่างไรก็ตาม

กษัตริย์เศเดคียาห์ทรงใช้ให้เยชูคัลบุตรเซเลมียาห์และปุโรหิตเศฟันยาห์บุตรมาอาเสยาห์มาขอร้องผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ว่า "โปรดอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าของเราเพื่อเราทั้งหลายด้วย"

4ขณะนั้นเยเรมีย์ยังไม่ถูกขังคุก ท่านจึงไปไหนมาไหนได้ตามใจชอบ

5เมื่อกองทัพบาบิโลนซึ่งกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็มอยู่ ได้ทราบข่าวว่า

กองทัพของฟาโรห์เคลื่อนออกมาจากอียิปต์ ก็ถอยทัพไปจากเยรูซาเล็ม

6พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ว่า
7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าแห่ง อิสราเอลตรัสว่า
"จงไปบอกกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ซึ่งใช้พวกเจ้ามาถามเรานั้นว่า
"กองทัพของฟาโรห์ซึ่งยกมาเพื่อสนับสนุนเจ้า จะกลับไปยังอียิปต์ดินแดนของตน
8แล้วทาบิโลนจะหวนกลับมาโจมตีกรุงนี้ จะยึดได้และจุดไฟเผาเสีย"
9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "อย่าหลอก ตัวเองว่าชาวบาบิโลนถอยไปแล้ว"
เปล่าเลย 1 0ถึงแม้ว่า เจ้าทำลายกองทัพบาบิโลนทั้งกองทัพที่มาโจมตีเจ้านั้น
จนเหลือแต่พวกที่บาดเจ็บนอนอยู่ในดินนี้ เขาก็ยังจะออกมาเผากรุงนี้เสีย"
1 1หลังจากที่บาบิโลนถอนทัพไปจากเยรูซาเล็มเมื่อได้ยินเรื่องกองทัพของฟ
าโรห์ 1 2เยเรมีย์ก็ออกเดินทางจากกรุงไปยังเขตแดนเบนยามิน
เพื่อส่วนแบ่งที่ดินของท่านจากหมู่ประชาชนที่นั่น
1 3แต่เมื่อเยเรมีย์มาถึงประตูเบนยามิน
หัวหน้ายามซึ่งมีชื่อว่าอิริยาห์บุตรเชเลมียาห์บุตรของฮานันยาห์
ก็จับตัวเยเรมีย์ไว้และว่า "ท่านคิดจะหนีไปเข้าพวกกับบาบิโลน"
1 4เยเรมีย์กล่าวว่า "ไม่จริง เรามิได้จะหนีไปเข้าพวกกับบาบิโลน"
แต่อิริยาห์ไม่ฟังเสียง จับกุมตัวเยเรมีย์ไปพบเจ้าหน้าที่ปกครอง
1 5เขาทั้งหลายโกรธเยเรมีย์มากจึงให้เขียนโบายและขังท่านไว้ในบ้านของโยนาธา
นเลขานุการซึ่งตัดแปลงเป็นคุก
1 6เยเรมีย์ถูกขังไว้ในคุกมืดของห้องใต้ดินเป็นเวลานาน
1 7ต่อมา กษัตริย์เศเดคียาห์ทรงใช้คนมารับตัวท่านไปยังพระราชวัง
แล้วตรัสถามเยเรมีย์เป็นการส่วนพระองค์ว่า
"มีพระดำรัสประการใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+บ้างหรือไม่"
เยเรมีย์ ทูลว่า "มี ท่านจะถูกมอบไว้ในมือกษัตริย์บาบิโลน"
1 8แล้วเยเรมีย์ทูลกษัตริย์เศเดคียาห์ว่า "ข้าพเจ้าทำผิดอะไรต่อท่าน
ต่อข้าราชการบริวาร ต่อประชาชนทั้งหลายหรือ ท่านจึงจับข้าพเจ้าขังไว้ในคุก
1 9ไหนละบรรดาผู้พยากรณ์ที่บอกท่านว่า กษัตริย์บาบิโลนจะไม่มาโจมตีท่านหรือดิ
นแดนแห่งนี้ 2 0แต่บัดนี้ขอท่านรับฟัง ข้าพเจ้าขอวิงวอนว่า

โปรดอย่าส่งข้าพเจ้ากลับไปที่บ้านของอาลักษณ์โยนาธาน

หาไม่แล้วข้าพเจ้าต้องตายเสียที่นั่น"

2 กษัตริย์เศเดคียาห์จึงตรัสบัญชาให้คุมตัวเยเรมีย์ไว้ที่เรือนจำทหารรักษา
พระองค์ และอนุมัติขนมปังจากถนนคนทำขนมปังให้ทุกวัน
จนกระทั่งขนมปังในกรุงนั้นหมด เยเรมีย์จึงถูกคุมตัวอยู่ ณ ที่นั่น

เยเรมีย์ถูกโยนลงในที่ปอน้ำ

38 ฝ่ายเซฟาதியาห์บุตรมัธธาน เกดาลี ยาห์บุตรปาซเซอร์
เยสุคัลบุตรเซเลมียาห์ และปาซเซอร์บุตรมัลคียาห์ ได้ยื่นถ้อยคำที่
เยเรมีย์กล่าวแก่ประชากรทั้งปวงว่า 2 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
'ทุกคนที่คงอยู่ในเยรูซาเล็มจะตายด้วยคมดาบ ความอดอยากและโรคระบาด
ส่วนทุกคนที่ยอมแพ้แก่ชาวบาบิโลน 21 จะรอดชีวิต 3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
'เมืองนี้จะถูกกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนยึดอย่างแน่นอน'

4 ขุนนางเหล่านี้ ก็มาทูลกษัตริย์ว่า "ชายคนนี้สมควรตาย
เขาพูดทำลายขวัญของทหารซึ่งยังเหลืออยู่ในกรุงนี้ตลอดจนประชากรทั้งปวง
ชาย คนนี้มิได้มุ่งประโยชน์สุขของประชาชน หากแต่บ่อนทำลาย"

5 เศเดคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาอยู่ในมือเจ้า แล้ว

กษัตริย์ไม่อาจทำอะไรขัดพวกเจ้า"

6 พวกเขาจึงจับตัวเยเรมีย์ไว้ใช้เชือกหย่อน

ลงในที่ปอน้ำของมัลคียาห์โอรสกษัตริย์ซึ่งอยู่ในเขตทหารรักษาพระองค์
ที่นั่นไม่มีน้ำ มีแต่โคลน เยเรมีย์ก็จมลงในโคลน

7 เมื่อเอเบตเมเลคชาวคูชเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของราชวังได้ยินว่า
เยเรมีย์ถูกหย่อนลงในปอน้ำในขณะที่กษัตริย์ประทับอยู่ที่ประตูเบนยามิน

8 เอเบตเมเลคได้ออกจากวังมากราบทูลพระองค์ว่า

9 "ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพเจ้า

21 38:2 * หรือ ชาวเคลเดีย

คนเหล่านี้กระทำการชั่วร้ายต่อผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ เยเรมีย์ถูกโยนลงในบ่อน้ำ
จะต้องอดตายเมื่อไม่มีขนมปังเหลืออยู่ในกรุงนี้อีก"

1 0 กษัตริย์จึงตรัสสั่งเอเบตเมเลคชาวคูชว่า "ให้นำคน 3 0
คนไปช่วยกันดึงเยเรมีย์ออกมาจากที่กักน้ำก่อนที่จะตาย"

11 ดังนั้น เอเบตเมเลคก็นำคนไปด้วย ไปยังห้อง หนึ่งใต้คลังของพระราชวัง
เอาผ้าขี้ริ้วและเสื้อผ้าไม้ไผ่แล้วจากที่นั่นมา ผู้ก่อกบฏหย่อน

ลงไปให้เยเรมีย์ในบ่อน้ำ 1 2 เอเบตเมเลคบอกเยเรมีย์ว่า
"เอาผ้าขี้ริ้วกับเสื้อผ้าแก่นี้รองใต้รักแร้กันเชือกบาดนะท่าน" เยเรมีย์ก็ทำตาม

1 3 แล้วพวกเขาก็ดึงเยเรมีย์ขึ้นมา และพากลับไปที่ลานทหารรักษาพระองค์
ซึ่งท่านถูกคุมขังไว้ต่อไป

เศเดคียาห์ตรัสถามเยเรมีย์อีก

14 ต่อมากษัตริย์เศเดคียาห์ให้คนไปนำตัวผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์มาเฝ้าตรงป
ระตุที่ 3 ของพระวิหารแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระองค์ตรัสว่า

"เราอยากถามอะไรเจ้า อย่าปิดบังความจริงไว้จากเราทั้งสิ้น" 1 5 เยเรมีย์ทูลว่า
"หากข้าพเจ้าตอบท่าน ท่านจะไม่ฆ่าข้าพเจ้าเสียหรือ?"

ถึงแม้ข้าพเจ้าให้คำปรึกษาหารือ ท่านก็จะไม่ฟังข้าพเจ้า"

1 6 แต่เศเดคียาห์ก็ตรัสสาบานเป็นการลับกับเยเรมีย์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ผู้ประทานลมปราณแก่เราทั้งหลายนั้นทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด

เราจะไม่ฆ่าเจ้าหรือมอบตัวเจ้าแก่ผู้หมายเอาชีวิตเจ้าเลย"

1 7 เยเรมีย์จึงทูลเศเดคียาห์ว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

หากท่านยอมแพ้แก่ทหารของกษัตริย์บาบิโลน

ทั้งท่านกับครอบครัวจะรอดชีวิตและกรุงนี้จะไม่ถูกเผา

1 8 แต่หากท่านไม่ยอมแพ้แก่เจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลน

กรุงนี้จะถูกมอบแก่ชาวบาบิโลน

22

และเขาจะเผามันเสียด้วยไฟ

ตัวท่านเองก็จะไม่รอดจากเงื้อมมือของพวกเขา"

1 9เศเศคียาห์ตรัสกับเยเรมีย์ว่า "เรากลัว

ชาวยิวซึ่งเอาใจออกห่างไปเข้ากับชาวบาบิโลน

ชาวบาบิโลนอาจมอบเราไว้ในมือของคนเหล่านั้น

และเขาจะปฏิบัติต่อเราอย่างไม่ดี"

2 10เยเรมีย์ตอบว่า "เขาจะไม่มอบท่านหรือ

จงเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า* โดยทำตามที่เขาบอก แล้วจะเป็นผลดีแก่ท่าน

และท่านจะได้รอดชีวิต 2 11แต่หากท่านไม่ยอมแพ้ องค์พระผู้เป็นเจ้า*

ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าไว้แล้วว่า

2 2หญิงทั้งปวงที่คงอยู่ในวังของกษัตริย์ยูดาห์จะถูกนำตัวออกมาให้แก่เจ้านายของ

กษัตริย์บาบิโลน หญิงเหล่านั้นจะกล่าวแก่ท่านว่า

"เหล่าสหายที่ฝ่าบาทไว้เนื้อเชื่อใจ

ก็หลงฝ่าบาทให้หลงและเอาชนะฝ่าบาท

เมื่อพระบาทจรมลงในโคลน

สหายทั้งหลายก็หนีหน้าไปหมด"

2 3ส่วนภรรยาและบุตรของท่านทั้งหมดจะถูกนำตัวไปยังบาบิโลน

ท่านเองจะหนีไม่พ้นเงื้อมมือของเขาทั้งหลาย

แต่จะถูกกษัตริย์แห่งบาบิโลนคุมตัวไว้ และกรุงนี้จะถูกเผาเสียด้วยไฟ"

2 4เศเศคียาห์จึงตรัสกับเยเรมีย์ว่า

"อย่าแพร่พรายสิ่งที่เราพูดกันนี้เป็นอันขาด มิฉะนั้นเจ้าต้องตาย

2 5ถ้าพวกข้าราชการได้ยินว่า

เราได้พูดกับท่านและเขาทั้งหลายมาหาและกล่าวกับท่านว่า

' จงบอกเราว่าเจ้าพูดอะไรกับกษัตริย์และพระองค์ตรัสอะไรกับเจ้า

อย่าปิดบังอะไรจากเราเลย มิฉะนั้นเราจะฆ่าเจ้า 2 6ก็จงบอกแต่เพียงว่า

เจ้าอ่อนนวยอา เรา มิให้ส่งเจ้ากลับไปตายที่บ้านของโยนาธาน"

2

7แล้วบรรดาข้าราชการก็มาไต่ถาม
ท่านก็บอกคนเหล่านั้นตามที่กษัตริย์ตรัสสั่งไว้
คนเหล่านั้นจึงมิได้ว่าอะไรกับท่านอีก
เพราะไม่มีใครได้ยื่นถ้อยคำที่ท่านกับกษัตริย์สนทนากัน

เยเรมีย์

2 8และเยเรมีย์ก็ยังคงถูกคุมตัวอยู่ในลานทหารรักษาพระองค์จวบจนวันที่เยรูซาเล็ม
มถูกยึด

เยรูซาเล็มล่ม

39 ในเดือนสิบปีที่ 9 ของรัชกาลกษัตริย์เศเดคียาห์แห่งยูดาห์
เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกทัพหลวงมาล้อมกรุงเยรูซาเล็มไว้
2และในวันที่เก้าของเดือนสี่แห่งปีที่ 11 ของรัชกาลเศเดคียาห์ กรุงนั้นก็แตก
3บรรดาแม่ทัพนายกองของบาบิโลนก็เข้ามานั่งอยู่ที่ประตูกลาง ได้แก่
เนอร์กัลซาเรเซอร์แห่งสัมการ์ เนโบสารเสคิมนายทัพ
เนอร์กัลซาเรเซอร์ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ และเจ้านายคนอื่นๆ
4เมื่อเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และทหารทั้งปวงเห็นคนเหล่านี้ก็ลอบหนีออกจาก
กรุงในเวลา กลางคืน ผ่านประตูระหว่างกำแพงทั้งสองด้านหลังของอุทยานหลวง
มุ่งหน้าไปยังหุบเขาจอร์แดน 23
5แต่ฝ่ายบาบิโลนไล่ตามมาและจับกุมเศเดคียาห์ไว้ได้ ณ ที่ราบแห่งเยรีโค
แล้วคุมองค์มาให้เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนซึ่งประทับอยู่ที่ริบล่าห์ในเขตฮามัทแ
ละพระองค์ได้ตัดสินลงโทษเขาที่นั่น
6ที่ริบล่าห์นี้กษัตริย์บาบิโลนก็ประหารบรรดาโอรสของเศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตา
เศเดคียาห์ และประหารขุนนางทั้งปวงของยูดาห์
7แล้วทำให้พระเนตรของเศเดคียาห์บอดไป และจับเศเดคียาห์ตีตรวน
เพื่อคุมตัวไปยังบาบิโลน
8ที่พบาบิโลนจุดไฟเผาพระราชวัง บ้าน
เรือนของประชาชนและทำลายกำแพงเยรูซาเล็ม

9เนบรูซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษา พระองค์นำประชากรที่เหลือ
พร้อมทั้งบรรดาผู้ออกมาสวามิภักดิ์แก่ตนนั้น ไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

1 0แต่เหลือคนกลุ่มหนึ่งไว้ในยูดาห์ ซึ่งเป็นคนยากไร้ไม่มีสมบัติอะไร
ในขณะเดียวกันเนบรูซาราดานก็ยกที่นาและสวนองุ่นให้พวกเขา

1 1เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้บัญชาเนบรูซาราดานผู้บัญชาการ
ทหารรักษาพระองค์เกี่ยวกับเยเรมีย์ไว้ว่า 1 2 "จงรับ ตัวเขาไว้และคอยดูแลเขา
อย่าทำอันตราย เขา ไม่ว่าเขาจะให้เจ้าทำอะไร จงทำทุกอย่างตามที่เขาขอ"

1 3ดังนั้น เนบรูซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เนบูนัสบานนายทัพ
เนอร์กัลซาราเซออร์ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ และขุนนางอื่นๆ ของกษัตริย์บาบิโลน

1 4จึงส่งคนไปนำตัวเยเรมีย์ ออกจากลานทหารรักษาพระองค์ ให้เก
ดالياห์บุตรอาหิคัมซึ่งเป็นบุตรของซาฟาน นำเยเรมีย์ไปยังบ้านของเขา
เยเรมีย์จึงยังคงอาศัยอยู่ท่ามกลางพี่น้องร่วมชาติ

1 5ขณะที่เยเรมีย์ยังถูกคุมขังอยู่ที่ลาน ทหารรักษาพระองค์
มีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงท่านว่า

1 6 "จงไปบอกเอเบดเมเลคชาวคูชว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เราจะทำตามที่เราเห็นว่าไว้เกี่ยวกับหายนะแห่งกรุงนี้มิใช่ความเจริญรุ่งเรือง

เมื่อถึงวันนั้นทุกอย่างจะเป็นไปอย่างครบถ้วนต่อหน้าต่อตาเจ้า

1 7แต่เราจะช่วยเจ้าในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

' เจ้าจะไม่ตกอยู่ในเงื้อมมือของบรรดาผู้ที่เจ้ากลัว 1 8 เราจะช่วยเจ้า

เจ้าจะไม่ตายด้วยดาบ แต่จะรอดชีวิตเพราะเจ้าวางใจในเรา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ' "

เยเรมีย์เป็นอิสระ

40 มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์

หลังจากที่เนบรูซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ปล่อยตัวท่านที่รามัท

เขาพบเยเรมีย์ถูกจองจำด้วยโซ่ตรวนอยู่ในหมู่ประชาชนจากเยรูซาเล็มและยูดาห์

ซึ่งกำลังจะถูกคุมตัวไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

2เมื่อเนบรูซาราดานพบเยเรมีย์ก็กล่าวกับท่านว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเป็นผู้บงการภัยพิบัติเหนือดินแดนนี้

3และบัดนี้ก็ทรงบันดาลให้เป็นไปตามที่ตรัสไว้แล้ว

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นก็เพราะประชากรของท่านกระทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
มิได้เชื่อฟังพระองค์ 4แต่วันนี้ข้าพเจ้าจะปลดโซ่ตรวนออกปล่อยท่านเป็นอิสระ
หากท่านต้องการ เชิญไปบาบิโลน กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะดูแลท่าน
แต่หากท่านไม่ออกไปก็ไม่ต้องไป ดุเถิดดินแดนทั้งดินแดนอยู่ตรงหน้าท่านแล้ว
ท่านจะไปที่ไหนก็ได้ตามแต่ใจท่าน" 5แล้วเนบรูซาราดานก็เสริมว่า
"จงกลับไปหาเกตาลิยาห์บุตร อาหิคัมบุตรของซาฟาน ซึ่งกษัตริย์แห่งบา
บิโลนแต่งตั้งให้ดูแลหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์ ไปอยู่กับเขาในหมู่ประชาชน
หรือท่านจะไปไหนก็ได้ตามแต่เห็นชอบ "

แล้วเนบรูซาราดานก็มอบเสบียงกับของกำนัลแก่เยเรมีย์ และปล่อยท่านไป

6เยเรมีย์จึงไปหาเกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมที่มีสพาห์

และพักอยู่ที่นั่นร่วมกับประชาชนที่เหลืออยู่ในดินแดนนั้น

เกตาลิยาห์ถูกฆ่า

7เมื่อบรรดานายทัพนายกองและคนของเขาซึ่งยังคงอยู่ในทุ่งโล่งได้ยินข่าว
ว่ากษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงแต่งตั้งเกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมเป็นผู้ว่าการปกครองกลุ่ม
ชนชาย

หญิงและเด็กซึ่งเป็นคนยากจนเชื่องในดินแดนและซึ่งไม่ถูกนำตัวไปเป็นเชลยที่
บาบิโลน 8ก็พากันมาหาเกตาลิยาห์ที่มีสพาห์
คนเหล่านี้ได้แก่อิชมาเอลบุตรเนธานิยาห์ โยฮานัน และโยนาธานบุตรคาเรอาห์
เสไรอาห์บุตรทันหุเมท

บุตรทั้งหลายของเอฟายจากเนโทฟาห์และยาอาชันนินยาห์บุตรมาอาคาคำกับคนของ
เ ข ๑

9เกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมบุตรของซาฟานกล่าวสาบานยืนยันแก่คนเหล่านั้นว่า

"อย่างลัวที่จะปรนนิบัติรับใช้ชาวบาบิโลนเลย

จงตั้งรกรากในแผ่นดินและรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลนแล้วท่านจะอยู่เย็นเป็นสุข

1 0 ข้าพเจ้าเองจะอยู่ที่มิสปาห์ เป็นตัวแทนให้พวกท่านติดต่อกับชาวบาบิโลน ซึ่งจะมาหาเรา ส่วนพวกท่านจงเก็บองุ่น ผลไม้ฤดูร้อน และน้ำมัน สะสมไว้และอาศัยอยู่ตามหัวเมืองต่างๆ ซึ่งพวกท่านยึดครองเกิด"

1 1 เมื่อชาวยิวในโมอับ อัมโมน เอโดมและประเทศอื่นๆ ทั้งปวงได้ข่าวว่ากษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงเหลือคนกลุ่มหนึ่งไว้ในยูดาห์ และแต่งตั้งเกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมบุตรของซาฟานเป็นผู้ว่าการปกครองพวกเขา 1 2 ดังนั้น ชาวยิวทั้งหลายได้กลับมายังดินแดนยูดาห์ยังเกตาลิยาห์ที่มิสปาห์ จากประเทศต่างๆ ที่พวกเขาถูกจับไป

แล้วเขาทั้งหลายก็เก็บเกี่ยวองุ่นและผลไม้ฤดูร้อนได้มากมาย 1 3 โยฮันันบุตรคาเรอาห์และบรรดานายทัพนายกองซึ่งยังอยู่ตามทุ่งโล่งมาหาเกตาลิยาห์ที่มิสปาห์ 1 4 และเตือนว่า "ท่านไม่รู้หรือว่าบาอะลิสกษัตริย์ของชาวอัมโมนได้ส่งอิชมาเอลบุตรเนธานิยาห์มาเอาชีวิตท่าน" แต่เกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมไม่เชื่อเขา

1 5 แล้วโยฮันันบุตรคาเรอาห์ก็กล่าวกับเกตาลิยาห์ที่มิสปาห์เป็นการส่วนตัวว่า "ข้าพเจ้ารับอาสาไปฆ่าอิชมาเอลบุตรเนธานิยาห์โดยมิให้ใครรู้ เรื่องอะไรจะปล่อยให้เขามาเอาชีวิตท่าน

เป็นเหตุให้ชาวยิวที่อยู่รอบตัวท่านต้องกระจัดกระจายไป และคนหยิบมือที่เหลืออยู่ของยูดาห์ต้องพินาศเสีย"

1 6 แต่เกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมกล่าวแก่โยนาธานบุตรคาเรอาห์ว่า "อย่าทำเช่นนั้น สิ่งที่ท่านพูดเกี่ยวกับอิชมาเอลไม่เป็นความจริง"

41 ในเดือนเจ็ด อิชมาเอลบุตรเนธานิ ยาห์บุตรของเอลิชามา ซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์ผู้หนึ่งและเคยเป็นขุนนางมาก่อน กับคนอื่นอีก 1 0 คนมาพบเกตาลิยาห์บุตรอาหิคัมที่มิสปาห์ ขณะที่กำลังรับประทานอาหารด้วยกัน 2 อิชมาเอลบุตรเนธานิยาห์และคนทั้งสิบที่อยู่กับเขาก็ลุกขึ้นชักดาบออกมาฆ่าเกตาลิยาห์ซึ่งกษัตริย์บาบิโลนแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าการ 3 อิชมาเอลยังได้ฆ่าชาวยิวทั้งปวงที่อยู่กับเกตาลิยาห์ที่มิสปาห์ และทหารของบาบิโลนซึ่งอยู่ที่นั่นด้วย

4วันรุ่งขึ้นหลังจากที่เกิดดาเลียห์ถูกฆ่าและ ยังไม่ทันมีใครทราบเรื่อง
5ก็มีชาย 8 0 คนจากเซเคม ชิโลห์ และสะมาเรีย โคนเหนือ เครา
ฉีกเสื้อผ้าและกรีดเนื้อตัวเอง

นำธัญบูชาและเครื่องหอมมายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
6อิชมาเอลบุตรเนธานียาห์ออกจากเมืองมิสพาห์ไปพบเขาทั้งหลาย
เดินไปพลางร้องไห้ไปพลาง และเมื่อประจันหน้ากันก็กล่าวว่า
"เชิญมาพบเกิดดาเลียห์บุตรอาหิคัมเถิด"

7เมื่อคนเหล่านั้นเข้ามาในเมืองแล้ว
อิชมาเอลกับพวกก็ฆ่าเสียและโยนศพลงในคูน้ำ 8แต่มี 1 0
คนในพวกนั้นกล่าวกับอิชมาเอลว่า "อย่าฆ่าเราเลย เรามีข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์
น้ำมันและน้ำผึ้งซ่อนไว้ที่ทุ่งนา" อิชมาเอลจึงปล่อยไปไม่ฆ่าทิ้งเหมือนคนอื่น ๆ

9ที่คูน้ำซึ่งอิชมาเอลโยนศพคนที่เขาสังหารพร้อมกับเกิดดาเลียห์นั้น
เป็นที่คูน้ำซึ่งกษัตริย์อาสาสร้างขึ้นเป็นปราการส่วนหนึ่งป้องกันการโจมตีของกษัตริย์
บาบิโลนแห่งอิสราเอล อิชมาเอลบุตรเนธานียาห์ได้โยนศพลงไปในคูน้ำ
1 0บรรดาธิดาของกษัตริย์ พร้อมทั้งประชาชนอื่นๆ
ซึ่งเหลืออยู่ภายใต้การปกครองของเกิดดาเลียห์บุตรอาหิคัมที่เมืองมิสพาห์ถูกอิชมา
เอลจับเป็นเชลย คุมตัวมุ่งหน้าจะไปยังดินแดนของชาวอัมโมน
1 1เมื่อโยฮันันบุตรคาเรอาห์และนายทัพนายกองทั้งปวงที่อยู่ด้วยได้ยินข่าวอิชมา
เอลก่อการร้าย 1 2ก็นำกำลังคนทั้งหมดไปสู้รบกับอิชมาเอล
มาทันกันที่สระน้ำใหญ่ในกิเบโอน

1 3เมื่อประชาชนทั้งปวงที่อิชมาเอลพามาเห็นโยฮันันบุตรดาเลียห์และนายทัพนาย
กองที่อยู่กับเขา เขาทั้งหลายก็ยินดี

1 4คนทั้งปวงที่อิชมาเอลจับเป็นเชลยที่มิสพาห์ได้หันไปหาโยฮันัน
1 5แต่อิชมาเอลและคนของเขาอีก 8 คน
หลบหนีจากโยฮันันไปได้เข้าสู่ดินแดนของชาวอัมโมน

หนีไปยังอียิปต์

1 6 แล้วโยฮันันและเหล่านายทัพนายกองก็นำบรรดาผู้เหลือรอดที่มีสปาห์
ซึ่งพวก ตนกอบกู้มาจากมืออิชมาเอลบุตรเนธานีอาห์
ผู้สังหารเกดาลิยาห์บุตรอาหิคัม มีทั้งทหาร ผู้หญิงและเด็ก ข้าราชการสำนัก
พากลับมาจาก กิเบโอน 1 7 เขาทั้งหลายเดินทางต่อไป
และแหวะพักที่เกอรูธคิมสามใกล้เบธเลเฮมบนเส้น ทางที่จะไปยังอียิปต์
1 8 เพื่อหลบหนีจากชาวบาบิโลนซึ่งพวกเขากลัว เพราะอิชมาเอล
ได้สังหารเกดาลิยาห์ซึ่งกษัตริย์บาบิโลนแต่งตั้งเป็นผู้ว่าการปกครองดินแดน

42 แล้วบรรดานายทัพนายกองรวมทั้งโยฮันันบุตรคาเรอาห์ เยชานิยาห์ ²⁴
บุตรโฮชายาห์และประชากรทั้งปวง ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือผู้น้อย พากันมาหา
2 ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ และกล่าวกับท่านว่า "โปรดฟังคำอ้อนวอนของเรา
และอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า+ของท่านเพื่อชนหีบมือที่เหลืออยู่ทั้งหมด
ดังนี้ เพราะท่านก็เห็นแล้วว่าแม้แต่ก่อนเรามีกันมากมาย
บัดนี้ก็เหลือเพียงหีบมือน้อยนิด

3 โปรดอธิษฐานขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านบอกเราด้วยว่าควรไปที่ไ
ห น แ ล ะ ค ว ร ท ำ อ ะ ไ ร "

4 เยเรมีย์ตอบว่า "ข้าพเจ้าได้ยินแล้ว
ข้าพเจ้าย่อมจะอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า+ของท่านตามที่ท่านขอร้อง
และแจ้งแก่ท่านทุกอย่างตามที่พระองค์ตรัส จะไม่ปิดบังสิ่งใดไว้จากพวกท่านเลย"

5 แล้วเขาทั้งหลายกล่าวกับเยเรมีย์ว่า
"ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพยานที่ชื่อตรงเที่ยงแท้ลงโทษเราเถิด
หากเราไม่ยอมประพฤติตามทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่+พระเจ้าของเราทรงใช้ท่าน
ม ำ บ อก ก ะ ร ำ 6 ไม่ว่าจะดีหรือร้าย
เราก็จะเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา
ผู้ซึ่งเราขอให้ท่านไปเฝ้าเพื่อจะเป็นผลดีแก่เราเพราะเราจะเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า
+พระเจ้าของเรา"

²⁴ 42:1 * หรือ อาชาเรียนาห์

7สัปดาห์หลังจากนั้นมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเยเรมีย์

8ท่านจึงเรียกโยฮันันบุตรคาเรอาห์

บรรดานายทัพนายกองและประชาชนทั้งหมดไม่ว่าผู้ใหญ่หรือผู้น้อยมาชุมนุมกัน

9แล้วท่านกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ซึ่งพวกท่านใช้ให้ข้าพเจ้าไปทูลอ้อนวอนนั้นตรัสว่า

1 0 "หากเจ้าทั้งหลายคงอยู่ในดินแดนนี้ เราจะสร้างเจ้าขึ้นมิได้รื้อลง
จะปลุกเจ้าไว้มิใช่ถอนราก

เพราะเราเศร้าใจสำหรับภัยพิบัติซึ่งเราบันดาลให้เกิดแก่เจ้า

1 1อย่างกลัวกษัตริย์แห่งบาบิโลนอีกเลย" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้

"อย่างกลัวเขาเลยเพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะช่วยเจ้าและกอบกู้เจ้าจากมือของเขา

1 2เราจะเอ็นดูสงสารเจ้า

เพื่อเขาจะเอ็นดูสงสารเจ้าและให้เจ้าคงอยู่ในดินแดนของเจ้า"

1 3แต่หากท่านทั้งหลายกล่าวว่าจะไม่ยอมอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งนี้
อันเป็นการไม่เชื่อฟังเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 14และว่าจะไปอาศัยอยู่ในอียิปต์
จะได้ไม่ต้องเห็นสงคราม หรือได้ยินเสียงแตรศึก หรือหิวโหย

1 5ก็จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เถิด ชนหีบมือที่เหลือแห่งยูดาห์เอ๋ย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ท ร ง ฤ ท ธิพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"หากเจ้าทั้งหลายตั้งใจไปอียิปต์และตั้งรกรากอยู่ที่นั่น 1 6เมื่อนั้นสงคราม

การกันดารอาหารที่เจ้ากลัว จะตามติดประชิดเจ้าไปถึงอียิปต์

และเจ้าจะตายเสียที่นั่น 1 7คนทั้งปวงที่ตั้งใจไปตั้งรกรากที่อียิปต์จะตายด้วยดาบ

การกันดารอาหาร และโรคระบาด

จะไม่มีสักคนที่รอดพ้นภัยพิบัติซึ่งเราจะนำมายังพวกเขา"

1 8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เช่นเดียวกับที่โทสะและความกริ้ววกราดของเราโหมกระหน่ำลงเหนือประชากรเย

รูซาเล็ม เราก็จะระบายความโกรธลงเหนือเจ้าทั้งหลายเมื่อเจ้าไปยังอียิปต์

เจ้าจะตกเป็นเป้าของการแข่งด่าและความสยดสยอง

เป้าของคำแข่งสาปและตำหนิติเตียน เจ้าจะไม่มีวันได้เห็นสถานที่แห่งนี้อีก"

1 9ชนหยาบมือที่เหลื่อแห่งยูดาห์เอ่ย
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสสั่งพวกท่านแล้วว่า อย่าไปที่อียิปต์

จงมันใจในข้อนี้คือข้าพเจ้าขอเตือนท่านในวันนี้
2 0ท่านกระทำผิดอยู่ในใจเมื่อให้ข้าพเจ้าไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
และกล่าวว่า จงอธิษฐานเพื่อเราต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา
จงบอกทุกสิ่งทีพระองค์ตรัส แล้วเราจะทำตาม

2 1ในวันนี้ข้าพเจ้าก็ได้แจ้งแก่ท่านแล้ว
แต่ท่านกลับไม่เชื่อฟังเสียงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ไม่ทำตามทุกสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาแจ้งแก่ท่าน 2 2ฉะนั้น
ขอให้รู้แนเลยว่ท่านจะตายด้วยคมดาบ

การกันดารอาหารและโรคระบาดในสถานที่ซึ่งท่านตั้งใจจะไปตั้งรกรากอยู่"

43 เมื่อเยเรมีย์แจ้งให้ประชากรทราบ เนื้อความทั้งหมดที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของพวกเขาทรงใช้ท่านให้มากล่าวกับพวกเขาแล้ว

2อาซาริยาห์บุตรโฮซาياهوและโยฮันันบุตรคาเรอาห์กับคนยโสทั้งปวง
ก็กล่าวกับเยเรมีย์ว่า "เจ้ากำลังโกหก องค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าของพวกเรามิได้ทรงใช้เจ้ามาห้ามพวกเราให้ไปตั้งรกรากที่อียิปต์
3แต่บารุกบุตรเนริยาห์ต่างหากที่ยุเจ้าให้มาเล่นงานพวกเรา

เพื่อมอบเราแก่ชาวบาบิโลน พวกเขาจะได้ฆ่าเราเสีย
หรือไม่ก็จับเราไปเป็นเชลยที่บาบิโลน"

4ดังนั้นโยฮันันบุตรคาเรอาห์ บรรดานายทัพนายกองและประชากรทั้งปวง
จึงไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ที่ให้คงอยู่ในดินแดนยูดาห์

5เขาทั้งหมดรวมทั้งบรรดาผู้ที่เพิ่งกลับมาจากดินแดนใกล้เคียงซึ่งเตลิดหนีไปนั้น
กลับเริ่มออกเดินทางไปอียิปต์ 6 ในกลุ่มนั้นมีทั้งชาย หญิงและเด็ก ราซธิดา

และเหล่าผู้ที่เนบูนซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์เหลือไว้ให้อยู่กับเกดาลิ
ยาห์บุตรอาหิคัม ซึ่งรวมทั้งผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์และบารุก บุตร เนริยาห์

7พวกเขาขัดขึ้นคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
และมาถึงทาร์ปานเฮสในดินแดนอียิปต์

8ที่ทาห์ปานเฮสมิพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงเยเรมีย์ว่า
9 "ต่อหน้าชาวยูดาห์ทั้งปวง จงเอาหินก้อนใหญ่ๆ มาฝังไว้ในดิน
ที่ทางเดินโบกปูนตรงทางเข้าวังของฟาโรห์ในทาห์ปานเฮส
10 แล้วจงแจ้งแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
"เราจะส่งเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้รับใช้ของเรามา
เราจะตั้งบัลลังก์ของเขาเหนือก้อนหินเหล่านี้ ซึ่งเราได้ฝังไว้ ณ ที่นี้
เขาจะแผ่บารมีเหนือที่แห่งนี้ 1 1เขาจะมาโจมตีแผ่นดินอียิปต์
นำความตายมาสู่ผู้ที่ถูกกำหนดให้ตาย
ผู้ถูกกำหนดให้เป็นเชลยก็ตกเป็นเชลยผู้ที่ถูกกำหนดให้ตายด้วยดาบก็ตายด้วยดา
บ 1 2เขาจะจุดไฟเผาวิหารต่างๆ ของเทพเจ้าแห่งอียิปต์ ธิเบตรูปทั้งหลายไป
เขา จะสวมอียิปต์เป็นอาภรณ์เหมือนคนเลี้ยงแกะ สวมเสื้อคลุม
แล้วจากอียิปต์ไปโดยไม่ระคายผิว 1 3และเขาจะโค่นรื้อเสาศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ
ในวิหารแห่งสุริยเทพ และเผาบรรดาวิหารของทวยเทพแห่งอียิปต์เสียด้วยไฟ"

ภัยพิบัติเนื่องจากการกราบไหว้รูปเคารพ

44 พระดำรัสซึ่งมีมาถึงเยเรมีย์เกี่ยวกับชาวยิวทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในอียิปต์ล่าง
ที่มีกมล ทาห์ปานเฮส เมมฟิส และอียิปต์ตอนบน ความว่า 2องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า
"เจ้าได้เห็นภัยพิบัติใหญ่หลวงซึ่งเราได้นำมายังเยรูซาเล็มและหัวเมืองทั้งปวงของยู
ดาห์แล้ว ทุกวันนี้ต้องตกอยู่ในสภาพถูกทิ้งร้างและ ปรักหักพัง
3เพราะความชั่วที่พวกเขาได้กระทำ
เขายั่วให้เราโกรธโดยเผาเครื่องหอมและนมัสการพระต่างๆ ซึ่งเขาก็ดีเจ้าก็ดี
หรือบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายก็ดีล้วนไม่เคยรู้จักมาก่อน
4เราส่งผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเรามาเตือนห้ามเขาครั้งแล้วครั้งเล่า
มิให้กระทำสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่เราแสนชิงชังนี้ 5แต่เขาก็ไม่ฟังหรือใส่ใจ
ไม่ยอมหันกลับจากความชั่ว หรือหยุดเผาเครื่องหอมให้พระต่างๆ 6ฉะนั้น
เราจึงเทโทษแก่รั้วกราดของเราให้มันโหมกระหน่ำลงมาเหนือหัวเมืองต่างๆ

และทำให้เมืองเหล่านี้กลายเป็นซากปรักหักพังถูกทิ้งร้างตั้งที่เป็นอยู่ทุกวันนี้"

7บัดนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าทรงฤทธิ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "เหตุไฉนเจ้าทั้งหลายจึงนำหายนะมาสู่ตนเอง โดยพรากรผู้คนที่หญิงชาย ลูกเล็กเด็กแดงมาจาก ยูดาห์ ทำให้พวกเจ้าไม่เหลือสักคนเดียว 8เหตุไฉนจึงยั่วเราให้โกรธโดยน้ำมือของเจ้า โดยการเผาเครื่องหอมแก่พระต่างๆ ในแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งเจ้าได้มาอาศัยอยู่ เจ้าจะทำลายตัวเองและทำตัวให้ตกเป็นเป้าของคำแช่งสาปและเป็นคำเปรียบเปรยใน หมู่ประชาชาติทั้งหลายในโลก

9เจ้าลืมความชั่วซึ่งเหล่าบรรพบุรุษและบรรดากษัตริย์กับราชินีแห่งยูดาห์ได้กระทำ แล้วหรือ? ตลอดจนความชั่วของเจ้าเองกับภรรยาในดินแดนยูดาห์ และในถนนหนทางต่างๆ ของเยรูซาเล็ม 10จวบจนทุกวันนี้เจ้าทั้งหลาย มิได้ถ่อมกายถ่อมใจ หรือยำเกรง หรือปฏิบัติตามบทบัญญัติและคำบัญชาซึ่งเราตั้งไว้ต่อหน้าเจ้ากับบรรพบุรุษของเจ้า "

1 1 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิพระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า "เราตั้งใจจะนำภัยพิบัติมาเหนือเจ้าและทำลายล้างยูดาห์ให้หมดสิ้น

1 2เราจะลงโทษชนหยิบมือที่เหลือของยูดาห์ซึ่งตั้งใจจะมาตั้งรกรากในอียิปต์นี้ เขาทั้งหลายจะพินาศสิ้นในแผ่นดินอียิปต์ด้วยคมดาบหรือการกันดารอาหาร ตั้งแต่ผู้ต่ำต้อยที่สุดจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด จะตายด้วยคมดาบหรือการกันดารอาหาร เขาจะกลายเป็นเป้าแห่งการแช่งสาปและความขยะแขยงการดูหมิ่นเหยียดหยามและตำหนิติเตียน 1 3เราจะลงโทษเจ้าทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ด้วยคมดาบ การกันดารอาหารและโรคระบาด เหมือนที่เราได้ลงโทษเยรูซาเล็ม

1 4ไม่มีสักคนในหมู่ชนหยิบมือที่เหลือแห่งยูดาห์ซึ่งไปอยู่ที่แผ่นดินอียิปต์นั้น ที่จะหนีรอดหรือรอดชีวิตกลับไปยังดินแดนยูดาห์ซึ่งเขาอยากกลับไปอยู่ที่นั่น จะไม่มีใครได้กลับไป เว้นแต่ผู้ลี้ภัยไม่กี่คน"

1 5 และแล้วหญิงทั้งปวงซึ่งอยู่ที่นั่น และผู้ชายทุกคนที่รู้ว่าภรรยาของตนได้เผาเครื่องหอมถวายเทพเจ้าต่างๆ

เป็นฝูงชนกลุ่มใหญ่

รวมทั้งบรรดาผู้อาศัยอยู่ในอียิปต์ตอนบน

อียิปต์ตอนล่างจึงตอบเยเรมีย์ว่า

16 "เราจะไม่ยอมฟังถ้อยคำซึ่งท่านอ้างพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาพูดกับ เ ร
า ห ร อ ก 1 7เราจะทำทุกอย่างที่เราพูดไว้ว่าจะทำ
คือเผาเครื่องหอมถวายเทวีแห่งสวรรค์และรินเครื่องดื่มบูชาถวายแด่นาง
ดั่งที่เราทำกับบรรพบุรุษ

ตลอดจนเหล่ากษัตริย์ของเราและบรรดาข้าราชการได้กระทำในหัวเมืองต่างๆ
ของยูดาห์และตามถนนหนทางของเยรูซาเล็ม

ครั้งนั้นเรามีอาหารกินเหลือเฟือและสุขสบายดีไม่มีภัยอันตรายใดๆ

1 8แต่เมื่อเราเลิกเผาเครื่องหอมถวายองค์เทวีแห่งสวรรค์
เลิกถวายเครื่องดื่มบูชาแด่นาง เราก็ดกอับไม่เหลืออะไร
และต้องพินาศด้วยคมดาบและการกันดารอาหาร"

1 9พวกผู้หญิงเสริมว่า "เมื่อเราเผาเครื่องหอมถวายเทวีแห่งสวรรค์
รินเครื่องดื่มบูชาแด่นาง ทำขนมรูปพระนางถวายนั้น
สามีของเราไม่รู้เห็นเป็นใจหรือ?" "

2 0เยเรมีย์จึงกล่าวแก่ชายหญิงทั้งหลายที่ตอบท่านนั้นว่า
2 1 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงจดจำและคิดถึงเครื่องหอมต่างๆ
ที่ท่านทำกับบรรพบุรุษ

ตลอดจนกษัตริย์และข้าราชการกับประชาชนถวายในเมืองต่างๆ

ของยูดาห์และตามถนนหนทางของเยรูซาเล็มหรือ

2 2เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่อาจอดกลั้นพระทัยต่อการกระทำชั่วร้ายและสิ่งน่าชิงชัง
ซึ่งท่านกระทำนั้นต่อไปได้ ดินแดนของท่านจึงตกเป็นเป้าของการสาปแช่ง
เป็นแดนร้างไร้ผู้อยู่อาศัยดังเช่นทุกวันนี้

2 3ก็เพราะท่านได้เผาเครื่องหอมและกระทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
มิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ หรือปฏิบัติตามบทบัญญัติ
ประกาศิตและพระบัญชาของพระองค์ ภัยพิบัตินี้จึงเกิดแก่ท่านตามที่ท่านเห็นอยู่"

2 4แล้วเยเรมีย์กล่าวแก่ประชาชนทั้งปวง รวมทั้งพวกผู้หญิงว่า
"ซ า ว ยูดาห์ทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

2 5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า "เจ้าทั้งหลายกับภรรยาได้ลั่นวาจาไว้ว่าจะเผาเครื่องหอมและถวายเครื่องตีฆูซาแก่เทวีแห่งสวรรค์ และเจ้าก็พิสูจน์ด้วยการกระทำ ถ้าอย่างนั้นก็จะทำต่อไป ทำตามที่ได้ลั่นวาจา ทำตามที่ได้สาบาน"

2 6แต่จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ชาวยิวทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์นี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เราปฏิญาณไว้ในนามอันยิ่งใหญ่ของเราว่าชาวยูดาห์ซึ่งมาอาศัยอยู่ ณ ที่ใดๆ ในอียิปต์นี้จะไม่มีสักคนได้เอ่ยนามของเราหรือปฏิญาณว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด"

2 7 เพราะเรากำลังจับตาดูเจ้าทั้งหลาย เพื่อลงทัณฑ์มิใช่เพื่อให้มีปกติสุข ชาวยิวในแผ่นดินอียิปต์จะพินาศด้วยดาบและการกันดารอาหาร จนกว่าจะถูกทำลายหมดสิ้น

2 8 ผู้ที่รอดคมดาบจากแผ่นดินอียิปต์กลับไปยังยูดาห์ได้มีอยู่น้อยคนนัก แล้วเมื่อนั้นชนหยิบมือที่เหลือทั้งหมดจากยูดาห์ซึ่งมาอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์นี้ จะรู้ว่าถ้อยคำของเราหรือของเขากันแน่ที่เป็นจริง"

2 9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "นี่คือหมายสำคัญที่มีให้เจ้ารู้ว่าเราจะลงโทษเจ้าในที่นี้อย่างแน่นอน เพื่อเจ้าจะรู้ว่าถ้อยคำของเราเป็นจริง 3 0 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า เราจะมอบฟาโรห์โฮฟราทซ์กษัตริย์อียิปต์ไว้ในมือของศัตรูผู้มุ่งเอาชีวิตเขา ดังที่เราได้มอบเศเดคียาห์กษัตริย์ยูดาห์ให้แก่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนศัตรูผู้มุ่งเอาชีวิตเขา"

พระเจ้าทรงสัญญากับบารุค

45 ในปีที่ 4 แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมโอรส โยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ หลังจากที่ถูกบารุค

บุตรเนรียาห์ได้บันทึกพระดำรัสลงในม้วนหนังสือตามคำบอกของเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะแล้ว เยเรมีย์กล่าวกับบารุคบุตรเนรียาห์ว่า 2 "บารุคเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสกับท่านว่า 3 "เจ้าพูดว่า

"วิบัติแก่ข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเพิ่มความทุกข์โศกแก่ความเจ็บปวดของข้า
ข้าอ่อนระโหยไปเพราะการครวญครางและไม่ได้พัก ได้ผ่อน"

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า จงบอกบารูว่า

"เราจะทำลายสิ่งที่เราสร้างและถอนรากสิ่งที่เราปลูกทั่วดินแดนนี้

5 เช่นนี้แล้วเจ้าควรเสาะหาสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อตัวเองหรือ? อย่าเลย

เพราะเราจะนำภัยพิบัติมายังประชากรทั้งปวง แต่ ไม่ว่าเจ้าจะไปไหน

เราจะให้เจ้ารอดชีวิตได้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ"

พระดำรัสเกี่ยวกับอียิปต์

4

6

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งมีมาถึงผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เกี่ยวกับชน
ชาติต่างๆ

2 พระดำรัสว่าด้วยกองทัพของฟาโรห์เนโคหัตถ์อียิปต์ซึ่งถูกเนบูกัดเนสซาร์กษัต
ริย์แห่งบาบิโลนพิชิตที่คารเคมิชมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติส ในปีที่ 4

ของรัชกาลเยโฮยาคิม โอโรสโยสียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ความว่า

3 "จงเตรียมโล่ทั้งใหญ่และเล็กของเจ้า

แล้วรุดหน้าออกไปประจัญบาน

4 ผูกอานม้าเถิดและขึ้นควบไป

จ ง ส ว ม ห ม ว ก เ ก ร าะ

จงขัดหอก

จงใส่เลื้อยเกราะ

5 ดุชิ เราเห็นอะไร

เขาทั้งหลายตกใจกลัวถอยทัพ

นักรบของพวกเขาพ่ายแพ้ เขาริบนินไม่หันกลับ

มีความสยดสยองอยู่รอบด้าน" ที่เชี่ยวชาญ ประกาศดังนั้นแหละ

6 "คนผีเข้าไวก็นินไม่พัน นักรบก็นินไม่รอด

ในทิศเหนือริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติสเขาทั้งหลายสะดุดค่อม่าและล้มลง

7 นี่ใครกันหนอซึ่งพุ่งขึ้นมาเหมือนล่าน้ำไนล์

เหมือนแม่น้ำที่เชี่ยวกราก

8 อียิปต์พุ่งขึ้นเหมือนลำน้ำไนล์ เหมือนแม่น้ำที่เชี่ยวกราก

อียิปต์คุยโอ้อว่า "ข้าจะพุ่งขึ้นปกครองโลก

ข้าจะทำลายนครต่างๆ และประชากรทั้งหลาย"

9 ม้าทั้งหลายจงบุกเข้าไป

พลรบเอ๋ย จงเร่งรบเร็วจี้

นักรบเอ๋ย เข้าประจัญบานเถิด

คือชาวคูชและชาวพุดซึ่งถือโล่

ชาวลิเดียซึ่งโก่งธนู

10 แต่วันนั้นเป็นวันองค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ

วันแห่งการแก้แค้น เพื่อจัดการกับศัตรูของพระองค์

ดาบจะฟาดฟันจนหน้าใจและอาบเลือดจนชุ่มโซก

เป็นเครื่องสักการะแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิจะได้รับเครื่องบูชาในแดนภาคเหนือริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติ

ส

11 ธิดาพรหมจารีแห่งอียิปต์เอ๋ย ขึ้นไปรับยาที่กิเลอาดสิ

แต่เจ้าเยียวยาไปก็เปล่าประโยชน์

บำบัดรักษาอย่างไรก็ไม่หาย

12 ประชาชาติทั้งหลายจะได้ยินถึงความอภัยของเจ้า

เสียงร่ำไห้ของเจ้าจะระงมไปทั่วแผ่นดินโลก

นักรบจะสะดุดทับกันและล้มลงด้วยกัน"

1 3พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งมีมาถึงเยเรมีย์

ว่าด้วยการที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะมาโจมตีแผ่นดินอียิปต์ ความว่า

14 " จ ง ป ร ะ ก า ศ ใ น แผ่นดินอียิปต์

ป่าวร้องในมิกดลและในเมมฟิสกับทหาห์ปานเฮสว่า

"จงเข้าประจำที่และเตรียมพร้อมไว้

เพราะดาบจะฟาดฟันบรรดาผู้อยู่รอบตัวเจ้า'

15 เหตุใดนักรบของเจ้าจึงถูกราบราบคาบ

พวกเขาไม่อาจยืนหยัดเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะผลักเขาล้มลง

16 นักรบทั้งหลายจะล้มลุกคลุกคลาน ล้มทับกัน และพูดกันว่า
"ลุกขึ้นเถิด ให้เรากลับบ้านเกิดเมืองนอน

ไปหาพี่น้องร่วมชาติของเรา

หนีให้พ้นดาบของผู้กดขี่ข่มเหง"

17 ณ ที่นั้นเขาทั้งหลายจะประกาศว่า

"ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นจอมโวยผู้ไร่น้ำยา

เขาพลาดโอกาสของตนแล้ว"

18 องค์จอมราชันผู้ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

"เร ำ ด ำ ร ง อ ยู ำ ฉ ำ น ไ ต ผู้หนึ่งซึ่งสูงตระหง่าน

เหมือนภูเขาทาโบร์หรือภูเขาการเมลริมทะเลนั้นจะมา

19 เจ้าทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในอียิปต์

จงเก็บข้าวของเตรียมเป็นเซลยเถิด

เพราะเมมฟิสจะกลายเป็นซากปรักหักพังถูกทิ้งร้างไม่มีผู้อยู่อาศัย

20 อียิปต์คือว้าวสาวตัวงาม

แต่จะมีเหลือบจากทางเหนือมาต่อแยเธอ

21 ทหารรับจ้างในกองทัพอียิปต์เหมือนว้าวที่ขุนจนอ้วน

เขาก็จะหันกลับแตกหนีไปเช่นกัน

จะไม่ยืนหยัดอยู่เพราะวันหายนะกำลังจะมาถึงเขาแล้ว

เป็นวาระที่พวกเขาจะถูกลงโทษ

22 อียิปต์ส่งเสียงเหมือนงูที่เลื้อยหนี

ขณะที่ศัตรูยกกำลังบุกเข้ามา

เขาทั้งหลายถือขวานบุกเข้ามาเหมือนคนโค่นต้นไม้

23 เขาจะโค่นป่าของอียิปต์แม้จะหนาทึบ"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"พวกเขามีจำนวนมหาศาล นับไม่ถ้วนเหมือนทัพตั้งแต่น

24 ธิดาแห่งอียิปต์จะอับยศอดสูตกอยู่ใน

กำมือของคนจากทางเหนือ"

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
"เรากำลังจะลงโทษ อาโมนเทพเจ้าแห่งเฮเบส ลงโทษฟาโรห์ อียิปต์
บรรดาเทพเจ้าแล ล ะ กษัตริย์ทั้งปวงแล ล ะ บรรดาผู้ฟังฟาโรห์
2

6เราจะมอบเขาทั้งหลายแก่ผู้มุ่งเอาชีวิตเขา
แก่เนบุดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนและทหารของเขา
อย่างไรก็ตามต่อมาภายหลัง อียิปต์จะมีผู้อยู่อาศัยเหมือนในอดีตที่ผ่านมา"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

27 "ยาโคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่างกลัวเลย อิสราเอลเอ๋ย อย่าเสียขวัญเลย
เราจะช่วยเจ้าจากแดนไกลอย่างแน่นอน
จะช่วยเหลือหลานของเจ้าจากดินแดนที่เขาตกเป็นเชลย

ยาโคบจะมีสันติสุขและความมั่นคงอีกครั้งจะไม่มีใครทำให้เขาหวาดกลัว
28 ยาโคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่างกลัวเลย
เพราะเราอยู่กับเจ้า" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"แม้เราจะทำลายชนชาติต่างๆ ซึ่งเรากระจายเจ้าเข้าไปในนั้นจนหมดสิ้น
แต่เราจะไม่ทำลายล้างเจ้าหมด
เราจะติสอนเพื่อให้เจ้าหลาบจำแต่ก็ด้วยความยุติธรรมเท่านั้น
เราจะไม่ปล่อยให้เจ้าลอยนวลพ้นโทษไป"

ฟิลิสเตีย

4

7

พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งมีมาถึงผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เกี่ยวกับชาว
วฟิลิสเตีย ก่อนที่ฟาโรห์จะบุกเมืองกาซา ความว่า

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "จงดูน้ำที่ขึ้นในภาคเหนือ
มันจะกลายเป็นกระแสน้ำหลากท่วมดินแดนและทุกสิ่งทุกอย่าง เมืองต่างๆ
และผู้คนที่อาศัยอยู่ ประชาชนจหวัดร้อง

คนทั้งปวงในดินแดนนั้นจะร้องไห้

3 เมื่อได้ยินเสียงควมบ้า

เสียงรกรบของข้าศึก
และเสียงดังสนั่นของล้อรถ

ผู้เป็นพ่อจะไม่หันมาช่วยลูกๆ ของตน

มือของเขาอ่อนเปลี้ยไปหมด

4 เพราะถึงเวลาแล้ว ที่จะทำลายล้างฟิลิสเตียทั้งหมด

และกำจัดผู้รอดชีวิตที่ปวงซึ่งจะมาช่วยเมืองไทระกับไซดอน

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังจะทำลายล้างชาวฟิลิสเตีย

ชนหยิบมือที่เหลือจากชายฝั่งทะเลเค็ฟโตร์

5 กษัตริย์จะโกนศีรษะไว้ทุกข์

อัสเคโลนจะถูกสยบ

ชนหยิบมือที่เหลือแห่งที่ราบ

เจ้าจะเชือดเนื้อเถื่อนหนังตัวเองอีกนานเท่าไร?

6 "เจ้าร้องว่า ดาบแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+เอ๋ย เมื่อไรหนอท่านจึงจะหยุดพัก?

โปรดกลับเข้าไปในฝักเถิด นิ่งพักสงบเถิด"

7 แต่ดาบนั้นจะสงบนิ่งได้อย่างไร

ในเมื่อพระเจ้าทรงใช้มัน ไป

ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+บัญชาให้มันฟาดฟันอัสเคโลนและชายฝั่งทะเล"

โมอับ

48 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์

พระเจ้าแห่งอิสราเอลเกี่ยวกับโมอับ ความว่า

"วิบัติแก่เนโบ เพราะมันจะถูกทำลาย

ศิรียาธาอิมจะอับยศอดสูและถูกยึด

ป้อมที่มันจะอับยศอดสูและพังทลาย

2 โมอับจะไม่เป็นที่ยกย่องอีกแล้ว

ในเฮซโบน ผู้คนจะคิดโค่นล้มโมอับว่า

"มาเถิด ให้เราทำให้ชนชาตินี้สิ้นไป"

มัดเมนเอ๋ย เจ้าเองก็จะถูกทำให้เจียบงันเช่นกัน

ดาบจะตามล่าเจ้า

3 ฟังเสียงร้องจากไฮโรเนอิมชิ

เสียงห้าห้า

เสียงเข้าทำลายล้าง

4 โมอับจ ะ แ ห ล ก ล า ญ

บรรดาลูกน้อยของเธอร้องเสียงดัง

5 เขาทั้งหลายขึ้นไปตามทางสู่สุธิธ

ร้องไห้อย่างขมขื่นไปพลาง

ตามเส้นทางสู่ไฮโรเนอิม

ได้ยินเสียงร้องโหยหวนเพราะถูกทำลาย

6 หนีเร็ว จงหนีเอาชีวิตรอดเถิด

จงเป็นเช่นพุ่มไม้ในถิ่นกันดารเถิด

7 เพราะเจ้าวางใจในทรัพย์สมบัติและความสามารถของตนเอง

เจ้าจึงจะตกเป็นเชลยด้วย

และพระเคโมชจะถูกเนรเทศไปต่างแดน

พร้อมกับบรรดาปุโรหิตและเหล่าขุนนางของตน

8 ผู้ทำลายจะมายังทุกเมือง

และไม่มีสักเมืองเดียวรอดไปได้

หุบเขาและที่ราบสูงจะถูกทำลาย

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้ตรัสไว้แล้ว

9 ตีตีกิให้โมอับเถิด

เพื่อมันจะได้โฉบินไป

หัวเมืองต่างๆ จะถูกทิ้งร้าง

ไม่มีผู้อยู่อาศัย

1 0

คำแช่งสาปตกอยู่แก่ผู้เฉื่อยชาในการทำงานที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+มอบหมายให้

คำแช่งสาปมีแก่ผู้เก็บดาบไว้ไม่ยอมทำให้เลือดชโลมดิน

11 โมอับอยู่สงบมาตั้งแต่เยาว์วัย

เหมือนเหล่าองุ่นที่ทิ้งไว้ทั้งตะกอน
ไม่มีการเปลี่ยนถ่ายใส่ไหใหม่
ไม่เคยตกเป็นเชลย
ฉะนั้นรสชาติจึงคงเดิม
และกลิ่นก็ไม่เปลี่ยน

12 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

"แต่วันเวลาจะมาถึง
"เมื่อเราจะส่งคนมาเทศน์อับออกจากไห
พวกเขาจะเทศน์อับออกจนเกลี้ยง
แล้วทุบไหแตกเป็นเสี่ยงๆ

13 เมื่อนั้นโมอับจะอับอายขายหน้าเพราะพระเคโมช
ตั้งที่วงศ์วานอิสราเอลอับอายขายหน้าเมื่อวางใจในเบธเอล

14 เจ้าพูดออกมาได้อย่างไรว่า

"เราเป็นนักรบแกลั้วกล้าในสงคราม"

15 โมอับจะถูกทำลาย และหัวเมืองต่างๆ ถูกย้าย

หนุ่มฉกรรจ์ชั้นยอดของโมอับ ไปสู่การประหาร"

จอมราชัน ผู้ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ตรัสตั้งนั้นแหละ

16 "โมอับจวนจะล่มแล้ว

ความย่อยยับของมันจะมาถึงโดยเร็ว

1 7 บรรดาผู้อยู่รายรอบโมอับ จงไว้อาลัยให้มัน

บรรดาผู้รู้ถึงชื่อเสียงของโมอับ

กล่าวว่า

"คทาเกรียงไกรแหลกกลายเป็นเพียงนี้หนอ
ไม้เท้าอันทรงสง่าราศีแตกหักถึงเพียงนี้"

18 ชาวดีบอนเอ๋ย จงลงจากที่สูงศักดิ์ของเจ้า

มานั่งบนพื้นดินแตกกระแหงเกิด

เพราะผู้ที่ทำลายล้างโมอับ

จะมาเล่นงานเจ้า

และจะทำลายเมืองป้อมปราการต่างๆ

ของเจ้า

19 ชาวเมืองอาโรเออร์

จงออกมายื่นดูริมถนน

จ ง ถ า ม ช ายหญิงที่กำลังหนีเจ้าละหวั่นว่าเกิดอะไรขึ้น?

20 โมอับขายหน้าเพราะมันถูกขยี้แหลกลาญ

จงคร่ำครวญร่ำให้เกิด

จงป่าวร้องริมแม่น้ำอาร์โนนว่า

โมอับถูกทำลายเสียแล้ว

21 การพิพากษาลงโทษมาถึงที่ราบแล้ว

ถึงโฮโลน

ยาซาห์

และเมฟาอัท

22 ถึงดีบอน

เนโบ

และเบธติบลาเธอิม

23 ถึงคีริยาธาอิม

เบธกามูล

และเบธเมโอน

24 ถึงเครีโธ

และโบสร่าห์

ถึงหัวเมืองทั้งปวงของโมอับ

ทั้งใกล้และไกล

25 พลังของโมอับถูกตัดขาดเสียแล้ว

และแขนของมันก็ถูกหัก"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศดังนั้นแหละ

26 "จงทำให้โมอับมีนเมา

เพราะมันลบหลู่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ให้โมอับกลิ้งเกลือกอยู่ในอาเจียนของตน ให้มันเป็นเป้าของการเหยียดหยัน

27 อิสราเอลก็เป็นเป้าให้เจ้าเยาะเหยียดแล้วมิใช่หรือ

อิสราเอลตกอยู่ในหมู่โจร

ให้เจ้าสายหน้าเหยียดหยัน

ทุกครั้งที่เอ่ยถึงมิใช่หรือ

28 ทั้งเมืองไปอยู่ตามซอกหินเถิด

ชาวโมอับทั้งหลาย

ย

จงเป็นดังนกพิราบซึ่งทำรังไว้ที่ปากถ้ำ

29 เราได้ยื่นถึงความหยิ่งทะนงของโมอับ ความจองหองถือดี

อวดลำพองหยิ่งยโส

แ ล ะ ค ว า ม หึ ก เหี ม ในใจของโมอับ

30 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
เรารู้ความกำเริบเลิบบานของมัน ซึ่งเปล่าประโยชน์"

และคำคยโวของโมอับก็ไร้สาระ

31 ฉะนั้น เราจึงรำไห้ให้กับโมอับ

เราร้องไห้เพื่อโมอับทั้งปวง

เราคร่ำครวญให้ผู้คนของศิรัสะเรเซธ

32 เถาองุ่นแห่งซิบมาห์เอ๋ย

เรารำไห้ให้เจ้าตั้งที่ยาเซอร์รำไห้

กิ่งก้านสาขาของเจ้าแผ่ขยายไปไกลถึงทะเล

ทอดไปไกลถึงทะเลยาเซอร์

ผู้ทำลายได้จู่โจมเถาองุ่นและผลไม้สุกของเจ้าแล้ว

33 ความสุขยินดีสูญสิ้นไปจากเรือกสวนและท้องทุ่งของโมอับ

เราตดน้ำองุ่นจากบ่ออย่างองุ่นเสียแล้ว

ไม่มีคนย่ำองุ่นให้ร้องยินดีอีกต่อไป

เสียงให้ร้องที่มี

ไม่ใช่เสียงรำเรึงยินดี

34 เสียงรำไห้ของเขาทั้งหลายดังขึ้น

จากเฮชบอนถึงเอเลอาเลห์ แ ล ะ ย า ส ่า ส

จากโซอาร์ไปไกลถึงโฮโรเนอิมและเอกลัธเชลิชียาห์

เพราะแม้แต่ห้วงน้ำแห่งนิริมก็แห้งเหือด"

35 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

"เราจะนำจุดจบมาสู่ผู้ถวายนบูชาในสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

และเผาเครื่องหอมบูชาเทพเจ้าต่างๆ ของตนในโมอับ

36 ฉะนั้นจิตใจของเราคร่ำครวญถึงโมอับดังเสียงขลุ่ย

เสียงอ้อยสร้อยเหมือนขลุ่ยเพื่อผู้คนแห่งศิรัสะเรเซธ

ทรัพย์สมบัติที่พวกเขาได้มาก็สูญสิ้นไป

37 ทุกศิรัษะถูกโกนโล้นเตียน

ทุกหนวดเคราถูกโกนเกลี้ยง

ทุกมือถูกกรีด

ทุกเอวคาดผ้ากระสอบ

38 ทุกหลังคาเรือนในโมอับ และตามทางแยก ส ำ ธ ำ ร ณะ
มีแต่เพียงการไว้ทุกข์
เพราะเราทบทโมอับทั้ง
เหมือนตมไให้ที่ไม่มีใครต้องการ"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศดั่งนั้นแหละ

39 "มันแหลกป่นนี้เพียงไร ดูพวกเขารำไห้ช
ดูโมอับหันกลับด้วยความอภัยศอดสุ
โมอับกลายเป็นเป้ำไห้เย้ยหยัน
เป็นที่สยดสยองของบรรดาผู้ที่อยู่รายรอบ"

40 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"ดูเถิด อินทรีตัวหนึ่งกำลังโฉบลงมา
คลี่ปีกเหนือโมอับ

41 นครต่างๆ และที่มั่นทั้งหลายจะถูกยึด
ในวันนั้นจิตใจของนักรบแห่งโมอับจะ เหมือนจิตใจหญิงที่กำลังคลอดลูก

42 โมอับจะถูกทำลายสิ้นชาติ

เพราะลบหลู่ องค์พระผู้เป็นเจ้า+

43 ประชากรโมอับเอ๋ย

ความสยดสยอง หลุมพรางและกับดักรอคอยเจ้าอยู่"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศดั่งนั้นแหละ

44 "ผู้ใดหนีเตลิดจากความสยดสยองจะตกในหลุมพราง

ผู้ใดปีนออกมาจากหลุมพรางจะตกลงในกับดัก

เพราะเราจะนำปีแห่งการลงโทษมาเหนือโมอับ" องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศดั่งนั้นแหละ

45 "ผู้ลี้ภัยยืนอยู่ในร่มเงาของเฮซโบน

อย่างสิ้นเนื้อประดาตัว

เพราะมีไฟออกจากเฮซโบน

เปลวไฟแรงกล้าจากกลางซีโฮน

เผาผลาญหน้าผากของโมอับ
กระโหลกศีรษะของนักคุยโวเสียงขรม

- 46 วิบัติแก่เจ้า โมอับเอ๋ย
ไฟรพลงของพระเคโมชถูกทำลายล้าง
บรรดาลูกชายลูกสาวของเจ้าถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย
- 47 ถึงกระนั้น ในกาลภายหน้าเราจะให้โมอับคืนสู่สภาพดี"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศดังนั้นแหละ
คำพิพากษาโทษโมอับจบลงเพียงเท่านี้

อัมโมน

- 49 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกี่ยวกับชาวอัมโมน ความว่า
"อิสราเอลไม่มีบุตรชายหรือ
ไม่มีทายาทหรือ
ก็แล้วเหตุใดพระโมเลคจึงเข้ายึดครองกาด
เหตุใดชนชาติของเขาจึงเข้ามา
อาศัยในเมืองต่างๆ ของกาด
2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
แต่วันเวลานั้นจะมาถึง
เมื่อเราจะให้ร้องออกศึก
สู้กับรับบารห์ของชาวอัมโมน
มันจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง
และหมู่บ้านต่างๆ โดยรอบจะถูกเผา
แล้วอิสราเอลจะขับไล่ชนชาติที่ได้ขับไล่ตนออกมา"
- 3 "เฮชโบนเอ๋ย จงรำให้เกิด เพราะอัยถูกทำลายเสียแล้ว
ชนชาวรับบารห์เอ๋ย ร้องออกมาเถิด
จงสวมเสื้อผ้ากระสอบรำให้เกิด
และวิ่งพล่านไปมาในร้วกำแพง

เพราะพระโหมลจะถูกระเบิดไปพร้อมกับบรรดาปุโรหิตและเหล่า
าขุนนางของตน

4 เหตุใดเจ้าจึงโ้ฮวดถึงบรรดาหุบเขาของเจ้า
โ้ฮวดว่าบรรดาหุบเขาของเจ้าอุดมสมบูรณ์นัก
ธิดาผู้ไม่ซื่อสัตย์เอ๋ย
เจ้าวางใจในทรัพย์สมบัติของเจ้าและคุยโอ้อว
ใครจะโจมตีเจ้าได้

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ประกาศว่า
เราจะนำความสยดสยองจากประเทศเพื่อนบ้านทั้งปวงมายังเจ้า"

"พวกเจ้าทุกคนจะถูกขับไล่ออกไป
และจะไม่มีใครรวบรวมบรรดาผู้ลี้ภัยได้

6 แต่ภายหลังเราจะให้ชาวอัมโมนคืนสู่สภาพดี" องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ประกาศดังนั้นแหละ

เ อ โ ด ม
7 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์เกี่ยวกับเอโดมความว่า

" ในเทมานไม่มีสติปัญญาอีกแล้วหรือ?
คำปรึกษาหารือสูญสิ้นไปจากผู้ชาญฉลาดเสียแล้วหรือ?
สติปัญญาของเขาเน่าเปื่อยไปหมดหรือ?

8 ชาวเดดานเอ๋ย

จงหันหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำลึก
เพราะเราจะนำหายนะมาสู่เอซาว
ในวาระที่เราจะลงโทษเขา

9 หากคนเก็บองุ่นมายังเจ้า
เขาจะไม่เหลือไว้บ้างนิดหน่อยหรือ?
หากขโมยมาในยามค่ำคืน

เขาจะไม่ขโมยไปเพียงเท่าที่เขาอยากได้หรือ?

10 แต่เราจะกวาดล้างดินแดนของเอซาวจนโล่งเตียน

และไม่มีที่ให้หลบซ่อนตัว

ลูกหลานญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านของเขาจะพิน ๗ ศ

และเอซาวเองก็จะสูญเสีย

11 ทั้งลูกกำพร้าของเจ้าไว้เกิด

เราจะคุ้มครองชีวิตของพวกเขา

แม่มาของเจ้าก็วางใจในเราได้"

1 2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า

"หากผู้ที่ไม่สมควรรับโทษยังต้องตีมาจากถ้วยแห่งโทษทัณฑ์

แล้วเจ้าจะลายนวลพันโทษไปได้หรือ? เจ้าจะไม่พันโทษไปได้หรือ

เจ้าก็ต้องตีด้วย" 1 3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า "เราเองขอปฏิญาณว่า

โบสราห์จะกลายเป็นซากปรักหักพัง เป็นที่เดียวดฉันท์ และตีเตียนแข่งสาป

หัวเมืองทั้งปวงของมันจะเป็นซากปรักหักพังตลอดไป"

14 ข้าพเจ้าได้ยินพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ว่า

มีทูตคนหนึ่งถูกส่งออกไปยังประชาชาติต่างๆ เพื่อแจ้งว่า

"จงรวมกำลังกันไปบุกโจมตีเมืองนั้น!

ยกทัพไปรบเถิด!" "

15 บัดนี้เราจะทำให้เจ้ากระจัดย่อยในหมู่ประชาชาติ

เป็นที่เหยียดหยามในหมู่ผู้คน

16 ความสยดสยองที่เจ้าคิดขึ้น

และความหยิ่งผยองในใจได้หลอกลวงเจ้า

เจ้าผู้อาศัยอยู่ในซอกหิน

ผู้ครอบครองยอดเขา

แม้เจ้าจะสร้างรังไว้สูงเหมือนรังอินทรี

เราก็จะจุดเจ้าตกต่ำลงมา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

17 "เอโดมจะกลายเป็นเป้าแห่งความขยะแขยง

บรรดาผู้ผ่านไปมาจะตกตะลึงและจะเยาะเย้ยถากถาง

เนื่องด้วยพินาศย่อยยับของมัน "

- 18 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"โสโดมและโกโมราห์ถูกทำลายพร้อมทั้งเมืองใกล้เคียงนั้น
เอโดมก็จะมีใครอยู่อาศัยอีกต่อไปฉันนั้น
- 19 ดุจสิงโตพุ่งออกมาจากพงไพรแห่งจอร์แดนสู่ทุ่งหญ้าอันอุดม
เราจะขับไล่เอโดมออกจากดินแดนของมันในชั่วพริบตา
ใครคือผู้ที่เราเลือกสรรแต่งตั้งเพื่อการนี้
ใครจะเสมอเหมือนเราและใครจะทำทนายเรา
และผู้เลี้ยงแกะคนไหนต้านทานเราได้"
- 20 ฉะนั้น จงฟังแผนการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะจัดการกับเอโดม
สิ่งที่พระองค์ทรงดำริไว้สำหรับชาวเมือง
เทมานคือ ลูกอ่อนในฝูงจะถูกคาบไป
พระองค์จะทรงทำลายล้างทุ่งหญ้าของเขาเพราะตัวพวกเขา
- 21 ทัวโลกจะสั่นสะท้านเมื่อได้ยินเสียงเอโดมล่มสลาย
เสียงร้องของชาวเอโดมจะดังไปถึงทะเลแดง
- 22 ดุเถิด อินทรีตัวหนึ่งจะบินร่อนและโฉบลงมา
คลี่ปีกเหนือโบสราะห์
วันนั้นจิตใจของนักรบแห่งเอโดมจะเหมือนจิตใจของหญิงที่กำลังคลอดลูก"
ด มัสกัส
- 23 เกี่ยวกับดามัสกัส ความว่า
"ฮามัทและอาร์พัตต่อแก้หตุ
เพราะได้ยินข่าวร้าย จิตใจเขาจึงระยอ
ทุรนทุรายเหมือนทะเลปั่นป่วน
- 24 ดามัสกัสก็หมดแรง
เขาหันหนีและหวาดหวั่นจับใจ
ความทุกข์ทรมานร้าวรานจู่โจมจับหัวใจ
เจ็บปวดรวดร้าวดังหญิงที่กำลังคลอดลูก
- 25 นครเลื่องชื่อซึ่งเราชื่นชม ถูกทอดทิ้งแล้วมิใช่หรือ
- 26 แน่นนอน หนุมฉกรรจ์ของกรุงนั้นจะล้มลงกลางถนน

ทหารทุกคนจะถูกสยบในวันนั้น"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทรงฤทธิ์ประกาศดั่งนั้นแหละ

27 "เราจะจุดไฟเผากำแพงดามัสกัส

มันจะเผาผลาญป้อมต่างๆ

ของเบนฮาดัด"

เศดาร์และฮาไซร์

2

8เกี่ยวกับเศดาร์และอาณาจักรต่างๆ

ของ

ฮาไซร์ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนได้บุกโจมตี

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตรัสดังนี้

"จงลุกขึ้น

บุกเข้าโจมตีเศดาร์

และทำลายล้างชาวถิ่นตะวันออก

29 เต็นท์และฝูงสัตว์ของเขาจะถูกยึดไป

ที่พักพิงของเขาจะถูกริบไปพร้อมกับอูฐและข้าวของทั้งปวง

ผู้คนจะร้องบอกพวกเขาว่า

"ความสยดสยองอยู่รอบด้าน"

30 องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศว่า

หนีเร็ว

ไปซ่อนตัวในถ้ำลึกเถิด

ชนชาวฮาไซร์เอ๋ย"

"เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

ดำเนินแผนการจะมาเล่นงานเจ้า"

31 องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศว่า"จงลุกขึ้นโจมตีประชาชาติ ซึ่งเอกเขนก

เอื่อระเหยอยู่อย่างมั่นใจ

ชนชาติซึ่งไม่มีประตูเมืองไม่มีดาลประตู

อาศัยอยู่โดดเดี่ยวลำพัง

32 อูฐของเขาจะกลายเป็นของปล้นสะดม

สัตว์ฝูงใหญ่ของเขาจะกลายเป็นของริบ

เราจะกระจ่ายผู้อยู่ในที่ห่างไกลไปกับสายลม

แ ล

ะ จะนำภัยพิบัติจากรอบด้านมายังเขา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศดั่งนั้นแหละ

33 "ซาโชร်จะกลายเป็นถิ่นหมาใน
เป็นที่ถูกทิ้งร้างตลอดกาล
ไม่มีผู้คนอยู่อาศัย"

เ อ ล ำ ม
3 4พระตำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกี่ยวกับเอลาม
ซึ่งมีมาถึงผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ในต้นรัชกาลเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
ความว่า

35 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
"ดูเถิด เราจะหักธนูของเอลาม
ขุมกำลังของเขา

36 เราจะโปรยคนเอลามไปตามลมทั้งสี่
จากย่านทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์
ไม่มีชาติไหนที่เอลามไม่ได้ตกเป็นเชลย

37 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
เ ร ำ จ ะ ทำให้เอลามแหลกป่นปี้ต่อหน้าศัตรู
ต่อหน้าผู้มุ่งเอาชีวิตเขา
เราจะนำภัยพิบัติและโทสะเกรี้ยวกราดลงมาเหนือเขา"
"เราจะตามล่าเขาด้วยดาบจนกว่าพวกเขาจะถึงจุดจบ

38 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
เราจะตั้งบัลลังก์ของเราไว้ในเอลาม
และทำลายกษัตริย์กับเหล่าขุนนาง

39 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
แต่ในภายภาคหน้าเราจะให้เอลามคืนสู่สภาพดี

บาบิโลน

ซึ่งตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เกี่ยวกับบาบิโลนและดินแดนของชาวบาบิโลน ²⁵

ความว่า

2 "จงป่าวร้องและประกาศในหมู่ประชาชาติ
จงชูธงขึ้นประกาศออกไป

อย่าไม่ปิดบังเลย

แต่จงกล่าวว่

"บาบิโลนจะถูกยึด

เบลจะอับอายขายหน้า

มาร์ดคจะหวาดหวั่นขวัญผวา

เทวรูปของบาบิโลนจะอับยศอดสูและอกสั้นขวัญแหวน"

3 ประชาชาติหนึ่งจากทางเหนือจะมาจู่โจมบาบิโลน
ทำให้ดินแดนนั้นถูกทิ้งร้าง

ไม่มีใครอาศัยอยู่

ทั้งคนและสัตว์หนีเตลิด

ไ ป ห ม ด "

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ประกาศว่า

"ในเวลานั้น

ชนอิสราเอลและยูดาห์

จะร่วมกันแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

พระเจ้าของพวกเขา

ด้วยน้ำตานองหน้า

5 พ ว ก เ ข า จ ะ ถ า ม ท า ง

และมุ่งหน้ามายังศิโยน

เขาจะเข้ามาผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

โดยพันธสัญญาพันธรั

ซึ่งจะไม่ถูกลืมเลือน

6 ประชากรของเราเป็นแกะหลง

ผู้เลี้ยงของเขาได้พาเขาให้หลงเตลิดไป

พวกเขาซัดเซพเนจรอยู่ตามภูเขา

²⁵ 50:1 * หรือ เคลเดีย

และลืมนึกที่พำนักของตน

7 ผู้ใดพบเขาก็ขยำกิน

ศัตรูของเขากล่าวว่า "เราไม่ผิด
เพราะเขาทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้ทรงเป็นท่งหญ้าแท้จริงของเขา
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้ทรงเป็นความหวังแห่งบรรพบุรุษของเขา"

8 จงหนีจากบาบิโลน

จงออกจากดินแดนของชาวบาบิโลนเถิด

และจงเป็นเหมือนแพะนำฝูง

9 เพราะเราจะเร่งเร้ากองทัพพันธมิตรของชนชาติใหญ่ๆ จากภาคเหนือ

มาสู้รบกับบาบิโลน

เขาทั้งหลายจะดาหน้าเข้ามาสู้

บาบิโลนจะถูกยึดโดยคนจากทางเหนือ

ลูกศรของพวกเขาเหมือนนักรบชำนาญศึก

ออกรบคราใดไม่เคยกลับไปมือเปล่า"

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

"ดังนั้น บาบิโลนจะถูกปล้นสะดม

และผู้ปล้นทุกคนได้ของมากมาย

11 เพราะเจ้าผู้ปล้นสะดมกรรมสิทธิ์ของเรา

กระหึ่มลึงโลด

เ พ ราะเจ้าเร้าอย่างวัวสาวย่านวดเมล็ดข้าว

และส่งเสียงร้องอย่างม้าตัวผู้

12 มารดาของเจ้าจะอับอายขายหน้ายิ่งนัก

ผู้ให้กำเนิดเจ้าจะอับยศอดสู

กลายเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดในหมู่ประชาชาติ

เป็นถิ่นกันดาร เป็นทะเลทราย อันแห่งผาก

13 เนื่องด้วยพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

บาบิโลนจะกลายเป็นถิ่นร้างไม่มีผู้อยู่อาศัย

ทุกคนที่ผ่านไปมาจะตะลึงและเขี่ยหยัน

เนื่องจากความย่อหยับทั้งหมดของมัน

14 เจ้าทั้งหลายผู้โง่ธนู

จงเข้าประจำที่ล้อมรอบบาบิโลน

ระดมยิงมัน!

ไม่ต้องออมลูกศร

เพราะมันได้ทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

15 จ ให้อำนาจเข้าไปในบาบิโลนทุกด้าน

มันยอมแพ้ หอคอยต่างๆ พังทลาย กำแพงพังลง

เพราะนี่เป็นการแก้แค้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงแก้แค้นบาบิโลน

จงทำกับบาบิโลนเหมือนที่มันเคยทำแก่ชาติอื่นๆ

16 จงตัดผู้หว่าน

และผู้เก็บเกี่ยวซึ่งถือเคียวอยู่ออกจากบาบิโลน

เนื่องด้วยดาบแห่งผู้กดขี่ข่มเหง

ให้ทุกคนกลับไปหาพี่น้องร่วมชาติของตน

ให้ทุกคนหนีไปยังบ้านเกิดเมืองนอน

17 อิสราเอลเป็นฝูงแกะที่กระจัดกระจาย

ซึ่งสิงโตได้ไล่หนีกระเจิง

รายแรกที่ขย้ำเขาคือ

กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

ล่าสุดผู้ที่เคี้ยวกระดูกเขา คือ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน"

18 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เราจะลงโทษกษัตริย์บาบิโลนและดินแดนของเขา

เหมือนที่เราได้ลงโทษกษัตริย์อัสซีเรีย

19 ส่วนอิสราเอล เราจะนำพวกเขากลับคืนสู่ทุ่งหญ้าของเขา

พวกเขาจะกินหญ้าบนภูเขาการเมลและบา ซ าน

เขาจะอิมเอบบนภูเขาเอเฟราอิมและในกิเลอาด"

20 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

"ในเวลานั้น

ในครั้งนั้นสมัยนั้น

จะมีการเสาะหาความผิดของอิสราเอล

แต่ไม่พบเลย

และจะมีการเสาะหาความบาปของยูดาห์

แต่ไม่พบเลย

เพราะเราจะอภัยโทษชนที่เหลือซึ่งเราสงวนไว้"

21 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า

"จงโจมตีดินแดนเมธาธาธา และผู้คนในเพโคด

ตามล่า ช่าทัง และทำลายเสียให้หมด

จงกระทำทุกสิ่งตามที่เราสั่งไว้

22 มีเสียงโห่ร้องออกศึกในดินแดน

เสียงหายนะใหญ่หลวง

23 ค้อนซึ่งทุบโลกทั้งโลกก็แหลกกลาญป่นนี้

บาบิโลนถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิงในหมู่ประชาชาติ

24 บาบิโลนเอ๋ย เราวางกับดักเจ้าไว้

และเจ้าก็ติดกับก่อนจะทันรู้ตัว

เจ้าถูกจับได้

เพราะเจ้าต่อสู้ขัดขืนองค์พระผู้เป็นเจ้า+

25 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้ทรงเปิดคลังสรรพาวุธของพระองค์

และนำอาวุธแห่งพระพิโรธออกมา

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า + ทรงฤทธิ์ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด

ทรงมีพระราชกิจที่จะกระทำในแดนบาบิโลน

26 จงยกกำลังต่อสู้บาบิโลนจากแดนไกล

จงทลายยุ่งฉางของมันเสีย

จงกองมันไว้เหมือนกองเมล็ดข้าว

จงทำลายมันอย่างสิ้นเชิง

และอย่าให้มีใครหลงเหลืออยู่

27 จงฆ่าวัวหนุ่มของมันให้หมด

ต้อนพวมันไปโรงเชือด

วิบัติแก่เขาทั้งหลาย

ถึงเวลาแล้วที่พวก

เวลาที่เขาจะถูกลงโทษ

28 จงฟังเสียงผู้สื่ภัยและผู้อพยพจากบาบิโลน

ที่ป่าร้างในศิโยน

ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าของเราได้ทรงแก้แค้นอย่างไร

ทรงแก้แค้นให้วิหารของพระองค์อย่างไร

29 จงชุมนุมพลธนูมาสู้กับบาบิโล

ล

น

บรรดาผู้โง่ก้นศร

จงมาตั้งค่ายล้อมบาบิโลนไว้

อย่าให้มีใครหนีรอดไปได้

จงตอบแทนมันให้สาสม

จงทำกับมันเหมือนที่มันเคยทำไว้

เพราะบาบิโลนได้ลบหลู่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

30 ฉะนั้น

หน่อมฉกรรจ์ของบาบิโลนจะล้มลงกลางถนน

และทหารทุกคนจะถูกทำลายในวันนั้น"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศดังนั้นแหละ

31 "ดูเถิด

เราสู้กับเจ้า

ผู้หยิ่งจองหองเอ๋ย

องค์พระผู้เป็นเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

"เวลานั้นได้มาถึงแล้ว

เวลาแล้วที่เราจะลงโทษเจ้า

32 ผู้หยิ่งจองหองจะสะดุดล้มลง

และจะไม่มีใครช่วยพยุงเขาขึ้นมา

เราจะจุดไฟในเมืองต่างๆ

ของบาบิโลน

ไฟนี้จะเผาผลาญทุกสิ่งทุกอย่างรอบเมือง"

33 องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

"ชาวอิสราเอลถูกกดขี่ข่มเหง

และชาวยูดาห์ก็เช่นกัน

บรรดาผู้ที่จับเขาเป็นเชลยก็ยึดเขาไว้แน่น
ไม่ยอมปล่อยให้พวกเขาไป

34 แต่องค์พระผู้ไถ่เขานั้นเข้มแข็งนัก

ทรงพระนามว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ทรงฤทธิ์

พระองค์จะทรงแก้คดีของเขาอย่างแข็งขัน
เพื่อจะทรงนำการพักสงบมาสู่ดินแดนของพวกเขา
แต่นำความไม่สงบมายังชาวบาบิโลน"

35 องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ป ร ะ ก ำ ศ

"ให้ดาบฟาดฟันชาวบาบิโลน

ฟาดฟันผู้คนในบาบิโลน

และให้ดาบฟาดฟันขุนนางและปราชญ์ของบาบิโลน

36 ให้ดาบฟาดฟันผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ!

พวกเขาจะกลายเป็นคนโง่เขลา

ให้ดาบฟาดฟันนักรบ

พวกเขาจะเต็มไปด้วย

ความอกสั่นขวัญแขวน

37 ให้ดาบฟาดฟันเหล่าม้าและรถรบ

และฟาดฟันคนต่างชาติทั้งปวงในกองทัพของเขา

พวกเขาจะกลายเป็นเหมือนผู้หญิง

ให้ดาบฟาดฟันทรัพย์สมบัติของบาบิโลน

พวกเขาจะได้ถูกปล้นสะดม

38 ให้ดาบฟาดฟันห้วงน้ำทั้งหลาย

พวกมันจะได้เหือดแห้ง

เพราะดินแดนนั้นเต็มไปด้วยรูปเคารพ

และผู้คนก็คลั่งไคล้ไปกับพระต่างๆ

39 สัตว์ทะเลทรายและสุนัขจิ้งจอกจะอาศัยอยู่ที่นั่น

และนกเค้าแมวจะอยู่ที่นั่น

จะไม่มีผู้คนอยู่อาศัยอีกตลอดทุกชั่วอายุ

40 ดั่งที่พระเจ้าได้ทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์

พร้อมทั้งเมืองใกล้เคียง

จึงไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ที่นั่น"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

41 "ดูเถิดกองทัพหนึ่งจะมาจากภาคเหนือ

ชนชาติยิ่งใหญ่และกษัตริย์หลายองค์จะ

ถูกร่วงร่ำมาจากสุดโลก

42 พวกเขาถือธนูและหอก

พวกเขาโหดร้ายไร้ความเมตตา

เสียงควมม้าก็ก้องเหมือนทะเลคำราม

พวกเขาดาหน้าเข้ามาตามยุทธวิธีเพื่อโจมตีเจ้า

ธิดาแห่งบาบิโลนเอ๋ย

43 กษัตริย์บาบิโลนได้ยื่นรายงานข่าว

พ ระหัตถ์ก็หมดแรง

ความทุกข์ร้าวรานโจมตีพระทัย

เจ็บปวดรวดร้าวดังหญิงกำลังคลอดลูก

44 เราจะขับไล่บาบิโลนออกจากดินแดนในชั่วพริบตา

ดุจสิงโตออกมาจากพงไพรแห่งจอร์แดนสู่ทุ่งหญ้าอันอุดม

ใครคือผู้ที่เราเลือกสรรแต่งตั้งเพื่อการนี้

ผู้ใดเสมอเหมือนเราและใครจะทำทายเราได้

ผู้เลี้ยงแกะคนไหนต้านทานเราได้"

45 ฉะนั้นจงฟังแผนการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะจัดการกับบาบิโลน

สิ่งที่พระองค์ทรงดำริไว้สำหรับดินแดนของชาวบาบิโลน

ลูกอ่อนในฝูงจะถูกคาบไป

พระองค์จะทรงทำลายล้างทุ่งหญ้าของเขา

เพราะตัวพวกเขา

46 ทั่วโลกจะสิ้นสะท้าน

เมื่อได้ยินเสียงบาบิโลนล่มสลาย

เสียงร้องของชาวบาบิโลนจะดังก้องในหมู่ประชาชาติ

51

องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ตรัสว่า

"ดูเถิด เราจะเร้าใจผู้ทำลายล้างมาสู้กับบาบิโลนและชาวดินแดนนั้น

2 เราจะส่งคนต่างชาติมายังบาบิโลน
เพื่อเผ็ดร้อนและล้างผลาญดินแดนนั้น
เขาทั้งหลายจะมาสู้รบกับบาบิโลนทุกด้าน
ในวันแห่งหายนะของบาบิโลน

3 อย่าให้พลธนูโก่งธนูได้
และอย่าให้เขาทั่นหยิบสื่อเกราะมาสวม
อย่าไว้ชีวิตหนุ่มฉกรรจ์ของดินแดนนั้น
จงทำลายกองทัพทั้งกองทัพให้สิ้นไป

4 เขาทั้งหลายจะล้มตายในบาบิโลน
บาดเจ็บสาหัสตามถนนหนทาง

5 เ ล พ ร ำ ะ พ ร ะเจ้ ำ องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ทรงฤทธิ์มิได้ทอดทิ้งอิสราเอลและยูดาห์
แม้ดินแดนของเขาจะเต็มไปด้วยมลทิน
ต่อเบื้องพระพักตร์องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

6 จงหนีจากบาบิโลน

จงหนีเอาชีวิตรอดเถิด

อย่าพลอยถูกทำลายเพราะบาปของมัน

ถึงเวลาการแก้แค้นของพระเจ้าแล้ว

พระองค์จะทรงกระทำแก่บาบิโลนให้สาสม

7 บาบิโลนเป็นถ้วยทองคำในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

บาบิโลนทำให้โลกทั้งโลกเมามาย

ชนชาติทั้งหลายได้ดื่มเหล้าองุ่นของบาบิโลน

บัดนี้พวกเขาจึงคลุ้มคลั่งไป

8 บาบิโลนจะล่มจมในทันทีทันใดแล้วก็هلكลาญ

จงรำไห้ให้กับมัน

เ อ า ย า มาบ้ัดความเจ็บปวดให้บาบิโลนชิ
เพื่อว่า มันจะหาย

9 "เราน่าจะรักษาบาบิโลนให้หาย

แต่มันก็ไม่ยอมหาย

ให้เราทิ้งบาบิโลน และต่างคนต่างก็กลับไปยังดินแดนของตน
เพราะโทษทัณฑ์ของบาบิโลนสูงขึ้นเสียดฟ้า สูงเทียมเมฆ"

10 "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงให้ความเป็นธรรมแก่เราแล้ว

มาเถิด ให้เราบอกกล่าวในศิโยน
ถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าของเราได้ทรงกระทำ"

11 จงล้บลูกศรให้แหลมคม

จงหยิบโล่ขึ้นเตรียมพร้อม

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้ทรงเร่ร่เจ้าเหล่ากษัตริย์แห่งมีเดีย
เพราะทรงมุ่งหมายจะทำลายบาบิโลน

องค์พระผู้เป็นเจ้า + จะทรงแก้แค้น
แก้แค้นให้พระวิหารของพระองค์

12 จงชูธงขึ้นประชิดกำแพงของบาบิโลน

จงเสริมกำลังผู้รักษาการณ์

จ ง ว า ง ย า ม ป ร ะ จ ำ

จงเตรียมกองซุ่มโจมตีไว้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะทรงกระทำให้สำเร็จตามที่ทรงมุ่งหมายไว้
ตามประกาศิตเกี่ยวกับชาวบาบิโลน

13 เจ้าผู้อาศัยริมห้วงน้ำทั้งหลาย

และมีทรัพย์สมบัติมั่งคั่ง

ถึงจุดจบของเจ้าแล้ว

ถึงเวลาแล้วที่เจ้าจะถูกตัดขาด

14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ได้ปฏิญาณไว้โดยอ้างพระองค์เองว่า
"แน่นอน เราจะให้ผู้คนเนืองแน่นดินแดนของเจ้า"

เหมือนตึกแตนฝูงมดหิว
และเขาทั้งหลายจะโห่ร้องมีชัยเหนือเจ้า"

15 พระองค์ทรงสร้างโลกโดยฤทธาภาพ
ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระปรีชาญาณ
และทรงคลี่ฟ้าสวรรค์ออกด้วยความเข้าใจ

16 เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียง
ห้วงน้ำในฟ้าสวรรค์ก็ร้องคำราม
พระองค์ทรงให้เมฆลอยขึ้นจากสุดโลก
ทรงส่งฟ้าแลบให้มากับฝน

แ ล ะ ท ร ง ่นำกระแสลมออกมาจากคลัง

17 ทุกคนก็สั่นคิดและไม่มีความรู้
ช่างทองทุกคนอับอายขายหน้าเพราะรูปเคารพของตน
เทวรูปของเขาเป็นสิ่งหลอกลวง
พวกมันไม่มีลมหายใจ

18 มันเป็นของไร้ค่า เป็นเป้าแห่งการเหยียดหยัน
เมื่อถึงเวลาพิพากษา มันก็พินาศ

19 พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบไม่เป็นเช่นสิ่งเหล่านี้
เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์ผู้สร้างสรรพสิ่ง
รวมทั้งอิสราเอลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์

พระนามของพระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ทรงฤทธิ์

20 "เจ้าเป็นค้อน เป็นอาวุธสงครามของเรา

ซึ่งเราใช้เจ้าทุบบรรดาประชาชาติ

ใช้เจ้าทำลายอาณาจักรต่างๆ

21 ใช้เจ้าทุบม้าและพลม้า

ใช้เจ้าทุบรถรบและพลขับ

22 ใช้เจ้าทุบผู้ชายและผู้หญิง

ใช้เจ้าทุบคนแก่และเด็ก

ใช้เจ้าทุบชายหนุ่มและหญิงสาว

23 ใช้เจ้าทุบคนเลี้ยงแกะและฝูงแกะ

ใช้เจ้าทุบฆาตนาและวัว

ใช้เจ้าทุบผู้ว่าการและขุนนางทั้งหลาย

24 เ ร า จ ะ ต อ บ ส น อ งบาบิโลนและคนทั้งปวงในบาบิโลน
เนื่องด้วยบาปชั่วทั้งปวงที่เขากระทำ นศิโยน" ต่อหน้าต่อตาเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศดังนั้นแหละ

25 องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศว่า

"เราเป็นศัตรูกับเจ้า

เจ้าภูเขาผู้ทำลายล้างเอ๋ย

เจ้าซึ่งผลาญทำลายโลกทั้งโลก

เราจะเหยียดมือออกสู้กับเจ้า

เขี่ยเจ้ากลิ้งลงจากหน้าผา

และเผาเจ้าให้วอดวาย

26 จะไม่มีการสกัดหินจากเจ้าไปเป็นศิลา

ห้วมูมหรือทำเป็นฐานราก

เพราะเจ้าจะถูกทิ้งร้างตลอดไป"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประกาศดังนั้นแหละ

27 "จงชูธงขึ้นในดินแดนนั้น

จงเป่าแตรในหมู่ประชาชาติ

จ ง เ ร ย ม ช น ช า ตี ต่ า ง ๆ

ไว้สู้รบกับมัน

จงเรียกชุมนุมอาณาจักรอาราร์ต

มินิและอัชเคนส์มาสู้กับมัน

จงตั้งแม่ทัพขึ้นสู้รบกับดินแดนนั้น

จงส่งฝูงม้ามาให้เนืองแน่นเหมือนฝูงตั๊กแตน

28 จงเตรียมประชาชาติทั้งหลายมาสู้รบกับบาบิโลน

ได้แก่บรรดากษัตริย์แห่งมีเดีย ผู้ว่าการและขุนนางทั้งปวง

ตลอดจนประเทศทั้งปวงใต้อาณัติ

29 แผ่นดินก็สิ้นสะท้านและทรนทุราย

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงยืนยันที่จะทำกับบาบิโลนที่ทรงตั้งพระทัยไว้

คือทำให้ดินแดนบาบิโลนถูกทิ้งร้าง

ไม่มีผู้คนอยู่อาศัย

30 นักรบของบาบิโลนหยุดต่อสู้
หมกตัวอยู่ในที่มั่น
พลังของเขาทั้งหลายถดถอยไป
เขากลายเป็นเหมือนผู้หญิง
ที่อาศัยในบาบิโลน
ถูกวางเพลิงเผา

31 ประตุมือต่างๆ หักพัง
นักวิ่งไล่ตามกันไป ผู้สื่อสารไล่ตามกันไป
เพื่อไปรายงานกษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า กรุงทั้งกรุงถูกยึดไปแล้ว

32 ทำข้ามแม่น้ำถูกยึด
เ ค รื่องกิดขวางถูกเผา
และเหล่าทหารก็เสียชีวิต

33 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
"ธิดาแห่งบาบิโลนเหมือนลานนวดข้าว เมื่อถึงเวลาก็ถูกเหยียบย่ำ
ไม่ช้าก็จะถึงเวลาเก็บเกี่ยวบาบิโลน"

34 "เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ขย้าเรา
ได้เหวี่ยงเราลงสู่ความสับสน
ได้ทำให้เรากลายเป็นไหเปล่า
ได้เขมือบเราเหมือนงูสวาปามสิ่งโอชะของ
เราจนเต็มท้อง

แล้วก็คายเราออกมา

35 ชนศิโยนกล่าว

“ ขอให้ความอ่ามฮิตที่เราจับลูกหลานได้รับนั้นตกอยู่แก่บาบิโลนเถิด”

เยรูซาเล็มกล่าวว่า

"ขอให้ชนชาวบาบิโลนชดใช้ที่เราสูญเสียเลือดเนื้อ"

36 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"ดูเถิด เราจะให้ความเป็นธรรมแก่เจ้า

และแก้แค้นให้เจ้า
เราจะทำให้ทะเล
และธารน้ำของบาบิโลนเหือดแห้ง

37 บาบิโลนจะเป็นซากปรักหักพัง
เป็นที่อยู่ของหมาใน
เป็นป่าแห่งความเดียดฉันท์ดูแคลน
เป็นที่ซึ่งไม่มีผู้ใดอยู่อาศัย

38 มวลประชากรของบาบิโลนร้องคำรามเหมือนสิงโตหนุ่ม
ครวญครางเหมือนลูกสิงห์

39 แต่ขณะที่ พวกเขาถูกเร้า
เราจะจัดงานเลี้ยงให้พวกเขา
และทำให้พวกเขามีเมามาก
เพื่อเขาจะหัวเราะลั่น
แล้วก็หลับใหลไม่ตื่นตลอดกาล"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ป รั ะ ก าศดั่งนั้นแหละ
40 " เ ร า จ ะ ป รั ะ บ ะ ษ ะ
เหมือนแกะแพะที่ถูกต้อนไปฆ่า

41 บาบิโลนจะถูกพิชิต
ซึ่งเป็นที่ โอ้อวดของทั่วโลกจะถูกยึด
บาบิโลนจะเป็นที่ขยะแขยงยิ่งนักในหมู่ประชาชาติ

42 ทะเลจะซัดท่วมบาบิโลน
คลื่นคำรามของมันจะกลบบาบิโลนมิด

43 เมืองต่างๆ ของบาบิโลนจะถูกทิ้งร้างเป็นถิ่นกันดารแห้งแล้ง
เป็นแผ่นดินซึ่งไม่มีใครอยู่อาศัย ไม่มีใครสัญจรผ่าน

44 เราจะลงโทษพระเบลในบาบิโลน
ทำให้เขาขายสิ่งที่กลืนลงไปออกมา
ชนชาติทั้งหลายจะไม่ห่อหุ้มเขา
และกำแพงแห่งบาบิโลนจะพังทลาย

- 45 ประชากรของเราเอ๋ย จงออกมาจากบาบิโลน
 จงหนีเอาชีวิตรอดเถิด
 จงหนีให้พ้นจากพระพิโรธเกรี้ยวกราดขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺
- 46 อย่าเสียขวัญหรือหวั่นหวาด เมื่อได้ยินข่าวลือในกรุงนั้น
 ปีนี้ลือกันว่าอย่างนี้ ปีหน้าลือกันอีกอย่าง
 ข่าวลือเรื่องการนองเลือดในแผ่นดิน
 และเรื่องนักปกครองเขม่นกับนักปกครอง
- 47 เพราะเวลานั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน
 เวลาที่เราจะลงโทษรูปเคารพทั้งหลายของบาบิโลน
 ดินแดนบาบิโลนทั้งหมดจะอับอายอดสู
 และบรรดาผู้ถูกฆ่าจะนอนตายอยู่ในนั้น
- 4 8
 แล้วฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้นจะโห่ร้องยินดีเหนือบาบิโล
 น
 เพราะบรรดาผู้ทำลายจากภาคเหนือจะมาโจมตีบาบิโลน"
 องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ประกาศดังนี้แหละ
- 49 "บาบิโลนจะต้องล่มจมเนื่องด้วยผู้ถูกฆ่าของอิสราเอล
 เช่นเดียวกับที่ผู้ถูกฆ่าทั่วโลกต้องล้มตาย เพราะบาบิโลน
- 50 เจ้าทั้งหลายผู้หนีรอดจากคมดาบ
 จงไปเสีย อย่ามัวเอื้อระเหยอยู่
 ในแดนไกลโพ้น จงระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ และคิดถึงเยรูซาเล็ม
- 51 "เราอับอายขายหน้าเพราะเราถูกสบประมาท และความอับยศกลบหน้าเรา
 เนื่องจากคนต่างชาติเข้ามายังวิสุทธิสถาน
 แห่งพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ "
- 52 องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ประกาศว่า
 "แต่วันเวลาจะมาถึง
 เมื่อเราจะลงโทษพระต่างๆ ของบาบิโลน
 และทั่วดินแดนบาบิโลนจะครวญครางเพราะความยับเยิน

- 53 ถึงแม้ว่า บาบิโลนสูงเทียมฟ้า
และเสริมกำลังป้อมปราการของมัน
เราก็จะส่งผู้ทำลายมารบกับมัน"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศดังนั้นแหละ
- 54 เสียงร้องดังมาจากบาบิโลน
เสียงหายนะใหญ่หลวงดังมาจากดินแดนของชาวบาบิโลน
- 55 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะทรงทำลายล้างบาบิโลน
จะทรงสงบเสียงอึกทึกที่น่ารำคาญของมัน
คลื่นแห่งศัตรูจะรุกเข้ามาเหมือนห้วงน้ำใหญ่
เสียงสนั่นของเขาจะดังก้อง
- 56 ผู้ทำลายจะมาสู้กับบาบิโลน
นักรบของบาบิโลนจะถูกจับเป็นเชลย
ธนูของเขาจะถูกหักทิ้ง
- เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการตอบสนอง
พระองค์จะทรงตอบสนองอย่างสาสม
- 57 จอมราชันผู้ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ประกาศว่า
"เราจะกระทำให้เหล่าขุนนาง และปราชญ์ของบาบิโลนมีนเมา
ตลอดจนผู้ว่าการ นายทหารและนักรบทั้งหลาย
พวกเขาจะหลับใหลไม่ตื่นอีกเลยตลอดกาล"
- 58 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
"กำแพงหนาของบาบิโลนจะถูกทำลายราบ
และประตูสูงของมันจะถูกเผา
ประชาชาติทั้งหลายเหนื่อยเปล่า
สิ่งที่หยาดเหงื่อลงแรงไว้กลายเป็นเชื้อไฟ"
- 5 9 เหล่านี้เป็นเนื้อความซึ่งเยเรมีย์สั่งไว้กับ ผู้ดูแลแขวงชื่อเสโรอาห์
เมื่อเขาไปยังบาบิโลนพร้อมกับเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ในปีที่ 4
แห่งรัชกาลของพระองค์ เสโรอาห์ เป็นบุตรเนรียาห์บุตรของมาอาเสอาห์
6 0 เยเรมีย์บันทึกเกี่ยวกับภัยพิบัติที่บังเกิดขึ้นซึ่งจะเกิดแก่บาบิโลน

ไว้ในหนังสือม้วนทั้งหมดซึ่งบันทึกมาข้างต้นเกี่ยวกับบาบิโลน 6 1เยเรมีย์กล่าวกับ
เสโรอาห์ว่า "เมื่อท่านไปถึงบาบิโลน จงอ่านข้อความทั้งหมดนี้ด้วยเสียงดัง
6 2แล้วจงกล่าวว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์ได้ตรัสไว้ว่าจะทรงทำลายสถานที่นี้จนไม่มีทั้งคนและสัตว์อาศัยอยู่ในดินแ
ดนี้เลย มันจะถูกทิ้งร้างตลอดกาล" 6 3เมื่อท่านอ่านจบแล้ว
จงเอาหนังสือม้วนนี้ผูกเข้ากับก้อนหิน แล้ว เหวี่ยงลงในแม่น้ำยูเฟรติส
6 4จากนั้นจงกล่าวว่า "เช่นนี้แหละ
บาบิโลนจะจมลงไม่ได้ผุดได้โผล่อีกเลยเพราะภัยพิบัติซึ่งเราจะนำมายังบาบิโลน
และพลเมืองของบาบิโลนจะล้มตาย" ถ้อยคำของเยเรมีย์จบลงเพียงนี้

กรุงเยรูซาเล็มแตก

52 เศเดคียาห์มีพระชนมายุ 2 1 พรรษา เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 11 ปี พระมารดาคือฮามูทัลผู้เป็นธิดาของเยเรมีย์
พระนางมาจากจากลิบนาห์ 2เศเดคียาห์กระทำ
สิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว ตามแบบกษัตริย์เยโฮยาคิมได้เคยทำ
3เนื่องด้วยพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เหตุการณ์ทั้งหมดนี้จึงบังเกิดแก่เยรูซาเล็มและยูดาห์
และในที่สุดพระองค์ทรงเหวี่ยงเขาทั้งหลายจากเบื้องพระพักตร์ของพระองค์
ครั้งนั้นเศเดคียาห์กบฏแข็งเมืองต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน
4ฉะนั้นในปีที่ 9 แห่งรัชกาลเศเดคียาห์ ในวันที่สิบเดือนสิบ
เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนกรีธาทัพหลวงมารบกับเยรูซาเล็ม
มาตั้งค่ายอยู่นอกกรุงแล้วสร้างเชิงเทินล้อมเมือง
5กรุงเยรูซาเล็มถูกล้อมอยู่จนถึงปีที่ 1 1 แห่งรัชกาลเศเดคียาห์
6ในวันที่เก้าเดือนสี่ปีนั้น
กรุงนี้ก็กันดารอาหารอย่างหนักจนถึงกับไม่มีอาหารรับประทานเลย
7แล้วกรุงเยรูซาเล็มก็แตก
ทหารทั้งหมดหลบหนีออกจากเมืองตอนกลางคืนทางประตูระหว่างกำแพงสองชั้นใน
กลัอุทยานหลวง ขณะชาวบาบิโลนล้อมเมืองอยู่

เขาทั้งหลายหนีไปยังหุบเขาอารบาค

8 แต่กองทัพของบาบิโลนตามจับกษัตริย์เศเดคียาห์ได้ ณ ที่ราบเยรีโค ส่วนทหารทั้งหลายของเศเดคียาห์หนีกระจัดกระจายไปได้

9 เศเดคียาห์ถูกคุมตัวมาเฝ้ากษัตริย์แห่ง

บาบิโลนที่ริบลาคในเขตสามัคเพื่อรับการตัดสินลงโทษ 10 ที่ริบลาคนี้กษัตริย์แห่งบา

บิโลนทรงประหารโอรสทั้งหลายของเศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตาเศเดคียาห์

และประหารขุนนางทั้งปวงของยูดาห์

11 แล้วทรงทำเศเดคียาห์พระเนตรบอดทั้งสองข้าง และจับเศเดคียาห์ตีตรวน แล้วคุมตัวไปขังไว้ในคุกในบาบิโลน จวบจนวันที่เศเดคียาห์สิ้นพระชนม์

12 ในวันที่สิบเดือนห้า ปีที่ 19

ของรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

เนบูซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ของบาบิโลนได้มายังเยรูซาเล็ม

13 เขาจุดไฟเผาพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระราชวัง และบ้านเรือนในเยรูซาเล็ม อาคารสำคัญทุกแห่งถูกเผาทั้ง

14 กองทัพบาบิโลนทั้งหมดภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ทลายกำแพงทั้งหลายรอบกรุงเยรูซาเล็ม

15 เนบูซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์นำประชากร ที่ยากจนชั้นแค้นที่สุดบางคนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน พร้อมทั้งผู้ที่เหลืออยู่ในกรุงนั้นและช่างฝีมือต่างๆ กับผู้ที่ออกไปสวามิภักดิ์ต่อกษัตริย์บาบิโลน

16 แต่เนบูซาราดานทั้งคนยากจนชั้นแค้นอื่นๆ ของดินแดนนั้นไว้ให้ทำสวนองุ่นและทำไร่ไถนา

17 ชาวบาบิโลนทบเสาทองสัมฤทธิ์

เกวียนสัมฤทธิ์และอ่างทองสัมฤทธิ์ใหญ่ที่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และนำทองสัมฤทธิ์ไปยังบาบิโลน 18 ทั้งได้นำ หม้อ พลั่ว กรรไกรตัดไส้ตะ เกียง อ่างประพรม ถาด และภาชนะทองสัมฤทธิ์ ทั้งปวงที่ใช้สอยในพระวิหารไปด้วย

19 อ่าง กระจกไฟ อ่างประพรม หม้อ คันประทีป

ภาคและชั้นซึ่งใช้ในการถวายเป็นเครื่องบูชา ทั้งหมดที่ทำด้วยทองคำหรือ เงินถูก
ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ริบเอาไป

2 0ทองสัมฤทธิ์ซึ่งกษัตริย์โซโลมอนใช้ทำเสาทั้งสอง อ่างใหญ่
วัวทองสัมฤทธิ์ 1 2 ตัวรองรับอ่าง เกวียนทองสัมฤทธิ์
เพื่อพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มีปริมาณมากเกินกว่าจะชั่งน้ำหนักได้
21เสาแต่ละต้นสูง 8.1 เมตร และมีเส้นรอบวงขนาด 5.4 เมตร หน้า 8
ซ ม . นิ้ว ภายในกลวง 2 2หัวเสาซึ่งอยู่บนยอดเสามีขนาดสูง 2.3 เมตร
ประดับด้วยชายและผล ทับทิมทองสัมฤทธิ์โดยรอบ ทั้งสองเสาเหมือนกัน 23รอบๆ
มีผลทับทิม 96 ผล และ จำนวนทับทิมทั้งหมดที่อยู่เหนือตาข่ายซึ่งล้อมรอบคือ 100
ผล

2 4ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้นำตัวเสโรอาห์มหาปุโรหิต
เศฟันยาห์ผู้ช่วยและนายประตูลสามคนไปเป็นเชลย 25ในหมู่ผู้ที่ยังคงอยู่ในกรุงนั้น
เขาได้นำตัวแม่ทัพและมนตรีที่ปรึกษา 7 ท่าน
เลขานุการผู้เป็นหัวหน้ากองเกณฑ์ทหาร และคนของเขาอีก 6 0 คน
ซึ่งพบอยู่ในกรุงนั้น

2 6ผู้บัญชาการเนบูนซาราดานนำคนเหล่านี้ทั้งหมดไปเผือกษัตริย์แห่งบาบิโลน
ที่ริบลาคี 2 7 ณ ริบลาคีในเขตฮามัทนั้น กษัตริย์ก็ให้ประหารคนเหล่านั้นเสีย

ยูดาส์จึงตกเป็นเชลย ถูกพรากจากดินแดนของตน
28 จำนวนประชาชนซึ่งเนบুদ্ধัดเนสซาร์กวาดต้อนไปเป็นเชลย มีดังนี้ ในปี 7
ชาวยิว 3 , 0 2 3 คน
2 9 ในปี 1 8 แห่งรัชกาลเนบুদ্ধัดเนสซาร์ 8 3 2 คนจากเยรูซาเล็ม
3 0 ในปี 2 3 แห่งรัชกาล ชาวยิว 7 4 5 คน
ถูกเนบูนซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์กวาดต้อนไป
รวมทั้งสิ้น 4 , 6 0 0 คน

เยโฮยาคินได้รับการปลดปล่อย

3 1ในปีที่ 3 7 ของการที่กษัตริย์เยโฮยาคินแห่งยูดาห์ตกเป็นเชลย
ซึ่งเป็นปีที่เอวิลเมโรคค์ขึ้นเป็นกษัตริย์บาบิโลน

พระองค์ทรงปล่อยเยโฮยาคินออกจากคุกในวันที่สี่สิบห้าเดือนสิบสอง

3 2พระองค์ตรัสกับเยโฮยาคินอย่างนุ่มนวลและให้เกียรติมากกว่ากษัตริย์อื่นๆ
ที่อยู่ในบาบิโลน 3 3ฉะนั้นเยโฮยาคินทรงถอดชุดนักโทษออก

และได้ร่วมโต๊ะเสวยของเอวิลเมโรคค์ตลอดพระชนม์ชีพ

3 4กษัตริย์แห่งบาบิโลนประทานเบี้ยเลี้ยงประจำวันให้เยโฮยาคินตลอดจวบจนวันที่
เยโฮยาคินสิ้นพระชนม์